

CONSTITUTIONES

E T

DECRETA APOSTOLICA

A Regularibus in publica Mensa , sivè alias
in Capitulo , ad hoc specialiter convo-
cato , singulis annis , ac statutis
temporibus legenda ,

*Novissimè in meliorem formam , ac ordinem disposita,
atque coordinata .*

Accedit in fine Appendix continens varia alia Decreta,
& Constitutiones , quas licèt Regulares
in publico legere non teneantur ,
ipsis tamen scitu necessaria sunt ,

P.P. Eremitarum

*Camaldulensium
Eremiti Vigrensis.*

M. N. P. S. S. S. S.

R O M Æ , M D C C X X .

Ex Typographia Rev. Camerae Apostolicæ .

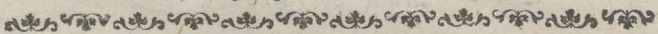

Superiorum permisso , ac Privilegio .

REIMPRIMATUR,

Si videbitur Rmo Patri Sacri Apostolici Palatii Mag.

T. Cervinus Episcopus Heracleæ Vicegerens.

REIMPRIMATUR.

Fr. Gregorius Sellari Ordinis Prædicatorum, Sac. Apost.
Palatii Magister.

G. I. 3

R. O. M. E. M. D. C. C. X. X.

X X V I I I .

3

Constitutio de largitione munerum
utriusque sexus Regularibus
interdicta .

Edita A.D.
1594.

Legenda singulis annis mense Januarii .

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam .

RELIGIOSÆ Congregationes, ab Exordium .

insigni sanctitate viris Spiritus Sancti afflatu institutæ ,
tantas Ecclesiæ Dei utilitates
omni tempore attulerunt , ut
ad eas conservandas , & instaurandas Ro-
mani Pontifices Prædecessores nostri ma-
gnam jure optimo diligentiam semper ad-
hibuerint: Nam cum ea sit rerum huma-
narum conditio , & natura , ut etiam , quæ
optimè fundata , & constituta sunt, partim
hominum imbecillitate , & ad malum pro-
clivitate , partim Dæmonis astutia paulatim
deficiant, ac nisi cura pervigili sustententur ,
in deterius prolabantur ; Idcirco Summorum
Pontificum vigilantia magnoperè laboravit ,
ut Regularium Ordinum disciplina , aut labefactata
in pristinum restitueretur , aut salutaribus Con-

A 2

stitu-

Apost.

stitutionibus communita, integra, atque incolumis permaneret. Quorum nos vestigiis pro eodem Officii munere insistere, & Pastoralem illorum sollicitudinem (quantum possumus) Divina adjutrici gratia, cupimus imitari.

Munerum largitio Regularibus prohibetur. §. 1. Quare ne ex muneribus, quæ a pluribus religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusvis hominibus quavis ex causa sæpè tribuuntur, gravia incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcavere studentes, hac nostra perpetuò valitura Constitutione universis, & singulis cujuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seu cujuscumque Congregationis, Societatis, & Instituti (non tamen Militiæ) Regularibus personis utriuslibet sexus omnes, & quamcumque largitionem, & missionem munerum penitus interdiximus.

Qui sint Regulares declarantur. §. 2. Sub qua prohibitionem comprehendimus omnia, & singula Capitula, Conventus, & Congregationes, tam singulorum Conventualium, Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, Præceptoriarum, Domorum, & Locorum, quàm Provincialia, aut Generalia cujuslibet Provinciæ, sive universi Ordinis,

nis, Societatis, aut Instituti, eorumque,
vel earum Camerarios, Commissarios,
& quoscumque Officiales, & singulares
personas: Ipsos etiam Ordinum, Con-
gregationum, & Societatum hujusmodi
Superiores quascumque dignitates obti-
nentes, etiam Generales, & Provincia-
les, Magistros, Ministros & quocumque
nomine Præfectos, necnon Conventuum,
Monasteriorum, Prioratum, Præposi-
turarum, Præceptoriarum, Domorum,
& Locorum quorumcumque Abbates,
Priores, Præpositos, Præceptores, etiam
majores, Guardianos, Ministros, Recto-
res, atque Abbatissas, Priorissas, & alio
quovis titulo Præsidentes, tam ipsis Re-
gularibus, quàm Locorum Ordinariis, seu
quibusvis Superioribus subjectas utriusli-
bet sexus ad vitam, vel ad tempus depu-
tatos: adeo ut nemo unquam eorum, vel
earum directè, vel indirectè, palam, vel
occultè, tam communi, quàm particula-
ri, & proprio nomine, etiam sub quovis
statuti, vel consuetudinis, seu verius
corruptelæ, aut alio prætextu, vel qua-
cumque causa, nisi in generali Capitulo,
aut alia generali Congregatione, re ma-
turè discussa, unanimi consensu omnium,
Superiorumque permissu causa appro-
bata fuerit, quicquam tale attentare
valeat.

Et quid pro
hibitum sit.

§. 3. Id autem ita absolute, & generatim vetitum intelligatur, ut neque omnino fas sit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, sive eleemosynis, aut subsidiis certis, vel incertis, ordinariis, seu extraordinariis, mensæ, seu massæ communis, vel cujusvis Fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, administrantur, seu quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quàm ex pecuniis, etiam quæ a singulis quovis modo acquisitæ in commune conferendæ omnino sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur; nec si forsan privatim, & nominatim cuilibet Religioso a suis Superioribus, vel a propriis affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut benevolis, vel a piis Christifidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seu quoquo modo per quemlibet Religiosum suo Monasterio, Domui, aut Loco acquisitæ, eique, ut ad libitum de eis disponant, per Superiores concessæ fuerint: Præterquam leviora, esculenta, aut poculenta, seu ad devotionem, vel Religionem pertinentia munuscula communi tantum, quamquam, verò particulari nomine (ubi Superiori
de

de consensu **Conventus videbitur**) tra-
denda. 7

§. 4. Sed & hujusmodi missiones munerum ipsis Religiosis utriuslibet sexus non solum per se, verum etiam per alios, tam directe, quam indirecte prohibitas declaramus.

Quibus donari non liceat.

§. 5. Neque verò quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat, etiamsi munera miserit cuius personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ, cujuscumque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quavis non solum mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia majori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio Locci Ordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, Tonsuræ, aut Professionis Monialium, tam sibi subditarum, quam non subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Provinciali, aut cujuscumque Monasterii, Prioratus, Domus, aut cujuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso. Itaut inter ipsos quoque Religiosos (ne prava ambitione im-

8

palsi pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut benevolentiam aucupetur) quæcumque largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minutarum de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit penitus interdicta .

Etiamsi in alicujus Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarii honorem.

§. 6. Insuper prohibemus, ne unquam eisdem Regularibus liceat ullas pecunias quoquomodo erogare in alicujus etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarii honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem, seu pro prædictis personis quavis auctoritate, vel dignitate fulgentibus, honorificè, laute, & opiparè excipiendis, seu pro quibusvis conviviis eisdem, aut cuivis illorum quacumque occasione, vel causâ exhibendis, vel pro comessationibus, aut comotationibus quibusvis personis, tam ejusdem Ordinis, Congregationis, Monasterii, Domus, aut Loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis, intra Ecclesias, Monasteria, & Domos sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusvis publicis, aut privatis sacris, aut profanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piè gestæ, etiam in memoriam.

Paf.

Passionis Dominicæ populis spectandæ proponuntur, aut alias in prædictis, sive in quibusvis rebus supervacaneis ad pompam, & ostentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus.

§. 7. Nisi re ipsa pro Divino cultu, & veris Christi pauperum indigentis, servato in hoc charitatis ordine, & habita, necessitatis ratione, de consilio, & consensu Superiorum sublevandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Provinciale non prohibitis, vel taxam ibi forsan præscriptam non excedentibus, sumptus hujusmodi fiant.

§. 8. Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apostolica doctrina, sacrifque Canonibus commendatam hospitalitatem, præsertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimmo si qui redditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis, statutis, aut consuetudinibus aliquorum Monasteriorum, Ordinum, aut Regularium hujusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium voluntatibus, sive aliàs applicati, aut donati sunt, eos omnino (ut decet) integrè in usus pios hospitalitatis hujusmodi erogandos esse, & præsertim in Monasteriis, seu locis de-

Hospitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

fer-

fertis, & ab laicorum ædibus longius remotis, ubi tamen pauperum, & verè ege-
 norum ratio in primis habeatur.

§. 9. Si quos verò ditiores occasione,
 transitus, sive aliàs ex devotionis, aut
 necessitatis causa eo divertere contigerit,
 eos sane deceret Refectorio communi cum
 Religiosis, mensaque, & ferculis com-
 munitibus, nequaquam a cæteris distinctis
 contentos esse. Verùm omnino ipsi Re-
 gularès in hospitibus hujusmodi potentio-
 ribus excipiendis ita se gerant, ut in eis
 frugalitas, & paupertas religiosa prorsus
 eluceat.

Pontifex in
 terdicir qui
 buscumque
 sæcularibus
 munera, ut
 supra prohi-
 bita recipe-
 re.

§. 10. Pari etiam ratione districtè
 inhibemus, ne quispiam ex prædictis
 Laicis aliàs, quàm ut superiùs dictum
 est, vel Clericus sæcularis, vel regularis
 quocumque honore, præeminentia, no-
 bilitate, aut excellentia, etiam S. Ro-
 manæ Ecclesiæ Cardinalatus dignitate,
 præditus, etiam Protector, Viceprote-
 ctor, loci Ordinarius, Prælatus Generalis,
 Provincialis, aut Monasterii, Domus,
 vel loci cujuslibet Superior, eorumve af-
 fines, propinqui, familiares, aut Mini-
 stri utriuslibet sexus, quicquam contra
 hanc superiùs expressam prohibitionem
 recipiant.

Alias ad re-
 stitutionem
 iplo facto
 vult teneri.

§. 11. Quod si vel ab aliquo parti-
 culari Religioso, vel a Superiore quo-
 piam

piam Generali, Provinciali, aut alio quocumque officio fungente, aut a Conventu, Capitulo, vel Congregatione, sive ab universo Ordine, & Religione, quicquam receperint, id quod acceperint suum non faciant. Verum ipso facto absque aliqua monitione Judicis, decreto, sententia, aut declaratione ad illius restitutionem omnino in utroque foro teneantur: adeo ut restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiae absolvi possint.

§. 12. Hanc autem restitutionem fieri volumus non privatim ei Religioso, qui donavit, sed ei Monasterio, Domui, vel alteri loco, de cujus bonis facta est largitio, vel si non de ejus bonis donatum est, in quo idem Religiosus donans professionem emisit, vel si nomine totius Capituli, Conventus, aut Congregationis, vel universi Ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensae, aut massae, cujus nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur; ita ut nec qui donavit, nec Conventus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel ut in pauperes eroget, concedere quoquomodo possit.

Quae restitutio fieri debeat loco, de cujus bonis facta est largitio.

Quod

Regulari-
um contra-
venientium
pœnæ .

§. 13. Quod si quis ex supradictis Regu-
laribus utriuslibet sexus cujuscumque gra-
dus , ordinis , dignitatis , ac ubilibet loco-
rum existentibus conjunctim cum cæte-
ris , seu divisim , nostrarum hujusmodi
prohibitionum , statutorum , ordinatio-
num , jussionum , decretorum , mandato-
rum transgressor fuerit , statuimus , ut om-
nibus , & singulis per eum obtentis di-
gnitatibus , gradibus , muneribus , & of-
ficiis eo ipso privatus , ac ad illa , & alia
similia , vel dissimilia in futurum obtinen-
da inhabilis perpetuo , & incapax , ac per-
petua infamia , & ignominia notatus exi-
stat . Et præterea privationem vocis acti-
væ , & passivæ absque ullo Superioris de-
creto ; aut ministerio ipso facto incurrat ,
necnon ultra hujusmodi pœnas , etiam
tanquam contra furti , & simoniæ crimi-
num reum , tam per viam denunciationis ,
accusationis , aut querelæ , quàm etiam
ex officio procedi , & inquiri , condignis-
que supplicii affici debeat .

§. 14. Pœnis aliis a Jure statutis , ac
per alias Constitutiones Apostolicas , aut
propria cujuscvis Ordinis , Congregatio-
nis , Monasterii , Domus , aut loci sta-
tuta , vel consuetudines contra personas
aliquid præmissorum committentes forsan
decretis , & inflictis , nihilominus in suo
robore permansuris .

Quo-

§. 15. Quocirca universis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus Locorum Ordinariis, eorumque Vicariis, & Officialibus, necnon quorumcumque Ordinum, Prioratum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seu Provincialibus, cæterisque, ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præsentem Constitutionem firmiter, & inviolatè observari, & contra inobedientes, vel transgressores condignis pœnis animadverti. Eisdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachii sæcularis.

Executores
deputatio,
& facultas,

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictorumque Monasteriorum, Prioratum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis quorumcumque tenorem existant, per quæ præ-

Contrario-
rum dero-
gatio.

sen-

sentibus non expressa, vel ad verbum non inserta effectus presentis nostrae Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumcumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quae omnia, quatenus praemissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus, & abrogamus, caeterisque contrariis quibuscumque,

Transumpta quotannis in Capitulis &c. publicè legantur.

§. 17. Volumus autem, ut praesentes literae in valvis Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, Basilicarum, & acie Campi Florae publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcumque Statutorum praedictorum Monasteriorum, Prioratum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cujusque Regionis sermonem, versa) & à Loci Ordinario, qui id quam primum fieri curet, subscripta inserantur; & saltem quotannis in Capitulis, sive Congregationibus cujusque earum, alta, & intelligibili voce legantur.

Publicatio nem ejus in Urbe ones archæare vult

§. 18. Et nihilominus post sexaginta dies a die publicationis (ut praefertur) in Romana Curia facienda unumquemque citra montes, ultra montes verò post quatuor

tuor menses , perinde arceant , & afficiant , ac si cuique personaliter intimatae , & per eos juratae fuissent .

§. 19. Quodque earum transumptis , Transumptorum fides sanctio poenalis . etiam impressis , manu Notarii publici subscriptis , & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae ob signatis , eadem prorsus fides in iudicio , & extra illud ubique adhibeatur , quae adhiberetur eisdem praesentibus , si essent exhibitae , vel ostensa .

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti , prohibitionis , declarationis inhibitionis , statuti , mandati , sublationis , abrogationis , & voluntatis infringere , vel ei ausu temerario contraire . Si quis autem hoc attentare praesumpserit , indignationem Omnipotentis Dei , ac Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum .

Datum Romae in Monte Quirinali , D.P. An. 2. 13. Kal. Jul.
Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo quarto , tertio decimo Kalendas Julii , Pontificatus Nostri Anno Tertio .

L. Card. Prodat.

M. Vestrius Barbianus .

A. de Alexiis .

Registrata apud Marcellum Secret.

In

In Nomine, & a Nativitate Domini millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Indictione septima, die vero secunda mensis Julii, Pontificatus SS^mi in Christo Patris, & Dⁿⁱ Nostri Dⁿⁱ CLEMENTIS Divina Providentia PAPÆ VIII. Anno Tertio. Retroscriptæ Literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & aliis locis publicis, & consuetis per me Prosperum Spada, & Franciscum de Bonis ejusdem SS^mi D. N. Papæ Curs.

Ita est Franciscus de Bonis Sanctissimi D. N. Papæ Curs.

Gabriel Savarellus Curs. Mag.

CCLXVII.

Sanctissimi Dⁿⁱ Nostri Dⁿⁱ URBANI Divina Providentia PAPÆ VIII. Confirmatio Declarationis Constitutionis Clementis Papæ VIII. de Largitione munerum Regularibus utriusque sexus interdista.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam

NUPER a Congregatione nonnullorum Romanæ Curia Prælatorum, coram dilecto filio nostro Antonio tituli S. Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Honorati

nuphrii nuncupato, Majori Pœnitentiaro, ac nostro in Alma Urbe Pro-Vicario in spiritualibus generali, & nostro secundum carnem Fratrem germano, a Nobis deputata, emanavit declaratio tenoris subsequenti, videlicet.

§. I. Cum circa interpretationem Constitutionis felicis record. Clementis VIII. sub dat. xiiij. Kalendas Julii Pontificatus sui Anno Tertio de Largitione munerum Regularibus utriusque sexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates sint exortæ; Congregatio specialiter a SSmo Dño Nostro URBANO Divina Providentia PAPA VIII. coram Eminentissimo Cardinali Sancti Honuphrii Majori Pœnitentiario, ac Urbis Pro-Vicario deputata, auctoritate sibi attributa declaravit, & declarat, munera a Religiosis utriusque sexus tribui posse ex causis gratitudinis, conciliationis benevolentia, ejusque conservationis erga ipsam Religionem, vel Conventum, aliisve causis ex sui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modestè tamen, ac discretè, & dummodò id non fiat, nisi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum consensu majoris partis Conventus, si talis consensus de jure, vel ex Constitutionibus, seu consuetudinibus cujusque Religionis respectivè, in hujusmodi casibus requiratur. Con-

sensum verò *Conventus* in §. 3. *eiusdem*
Constitutionis ad leviora esculenta, aut
 poculenta, seu ad devotionem, & reli-
 giositatem pertinentia munuscula largien-
 da &c. requisitum, intelligi debere de con-
 sensu aliàs de jure requisito, & ubi con-
 currit ambitionis suspicio, qua cessante,
 nec in his requiri licentiam Superiorum in
 scriptis in §. 4. *eiusdem Bullæ* requisitam,
 sed sufficere licentiam etiam oretenùs
 eisdem concessam, declarat. *Comessa-*
tiones autem, *compotationes*, & *convi-*
via in excipiendis præsertim *Benefactori-*
bus, *Protektoribus*, vel *Ordinariis* hono-
 rificè, & lautè, de quibus in §. 5. & 6.
eiusdem Constitutionis, censeri tantum-
 modo prohibita, si decentiæ status regu-
 laris adversentur. *Restitutionem* vero re-
 ceptorum *Conventibus* faciendam, de qua
 in §. 7. *ibidem* cautum est, intelligi debe-
 re de *Conventibus*, ad quos data, dona-
 ta, seu missa de jure pertinent, si id com-
 modè fieri potest, aliàs *Conventui* *eiusdem*
Religionis viciniore loco, ubi petita fuit
 absolutio, restituantur.

§. 2. *Insuper* eadem facultate sibi tri-
 buta, omnes, qui hucusque adversus su-
 prædictæ *Constitutionis* *Capitula* hic mo-
 derata largiti fuerunt, vel receperunt, a
 pœnis quibuscumque in eadem *Constitu-*
tione inflictis, & incurtis posse, & debe-

re a propriis Confessariis absolvi in foro conscientiae, etiam non facta prius huiusmodi rerum donatarum, seu datarum restitutione. Quoad eos verò, qui præter modum prædictum graviori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo transfessi sunt, sed ob inopiam restituere nequeant, eadem Sanctitas concedit Majori Pœnitentiaro, ut de præteritis usque ad diem datæ præsentium in foro conscientiae absolvat, dispenset, & condonet, seu absolvi, dispensari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire iudicaverit.

§. 3. Et ne prædictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cujuscumque Monasterii, Conventus, Domus, ac Collegii Regularis sub pœna privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso jure iucurrere efficere teneantur, ut in perpetuum singulis annis mense Januario, non solum prædicta Constitutio (quam in reliquis ejus partibus eadem Sanctitas omnino observari jubet, & quatenus opus sit innovat, quemcumque prætensum non usum, aut prætensum usum, seu prætensam consuetudinem damnando, & irritando), verum etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegantur. Omnibus tam Eccle-

fiaticis Personis etiam Regularibus, quam Laicis, cujuscumque sint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali nota dignis, & qui sub generali dispositione non comprehenduntur, prædictam Clementis Constitutionem contra præsentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta, super quibus Sanctissimus mandavit expediri Breve. Datum Romæ die 15. Septembris millesimo sexcentesimo quadragesimo.

Confirmatio Apostolica supra positæ declarationis.

§. 4. Quapropter, ut præmissa firmiter subsistant, & inviolabiliter observentur, quantum cum Domino possumus providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine declarationem præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, illaque inviolabiliter ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari.

Decretum irritans.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostoli-

stolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cui-libet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & defini debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 6. Non obstan. quoad ea, quæ de-
 Derogatio
 contrariorū
 rum
 clarationi prædictæ, & præsentibus sunt
 contraria, vel diversa, Constitutione fel.
 rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris
 Nostri prædicti, ac omnibus illis, quæ
 idem Clemens in Constitutione huiusmodi
 voluit non obstare, cæterisque contrariis
 quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Dat. An. D.
 Majorem sub Annulo Piscatoris die xvi. 16. Octob.
 Octobris MDCXXX. Pontificatus Nostri
 Anno Decimo octavo.

M. A. Maraldus.

*In Nomine, & a Nativitate Domini mil-
 lesimo sexcentesimo quadragesimo, Indi-
 ctione octava, die verò trigesima mensis
 Octobris, Pontificatus SS^mi in Christo
 Patris, & Dñi Nostri Dñi URBANI Di-
 vina Providentia PAPÆ VIII., anno de-*

B 3 cimo

cimo octavo, retroscriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & aliis locis publicis, & consuetis per nos Hieronymum Mascellam, & Andream Castruccium ejusdem SSmi Dni Nostri Curs.

Ita est Hieronymus Mascella SSmi

D. N. Papæ Curs. pro D. Mag.

Ita est Andreas Castrucci Sanctissimi D. N. Papæ Curs.

DECRETUM

Sacræ Congregationis Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis latum coram san. mem. Alexandri VII.

Legendum singulis annis die prima Martii una cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad ipsam S. Universalem Inquisitionem spectant. quotannis legi solitis mense Augusti juxta Decretum san. mem. Urbani VIII. infra ponem.

Ex Decreto dictæ Sac. Congreg. Universalis Inquisitionis annuente sa. me. Clem. IX. die 7. Novembris 1668. prorogata fuit lectio hujus Decreti una cum aliis per totum mensem Martii.

Exem.

Exempla ejusdem Decreti affigi debent in aliquo loco publico Conventus, itaut ab omnibus Religiosis videri, ac legi possint.

Feria v. Die 8. Julii 1660.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud S. Mariam Majorem coram SS.D.N.D. ALEXANDRO Divina providentia PAPA VII., ac Eñis, & Rñis DD. S.R.E. Cardinalibus in universa Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

LICET aliàs per Constitutionem fel. re- Paulus V. cord. Pauli V. emanatam sub die, prohibuit prima Septembris MDCVI., quæ incipit: super Reg. Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibe- ne se ingerant in cau- bitum Superioribus Regularium, ne quo- sis S. Offi- vis titulo, vel prætextu præventionis, cii, & in- aut consuetudinis, & præscriptionis, etiam junxit de- immemorabilis, aut alio, in causis ad San- nunciari In- ctum Officium spectantibus se quoquo- quisit. fu- modo intromittere, aut immiscere, de- ipectos de- hæreli &c. nunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; immò ex ejusdem

Constitutionis dispositione eisdem fuerit graviter injunctum, ut suos subditos, ac religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos noverint, absque alia consultatione cum propriis suæ Religionis Superioribus, vel alia quavis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis vicinioribus denuncient.

Alex. VII.
sciens revo-
cari in du-
bium talem
obligatio-
nem.

§. 1. Nihilominus animadvertens Sanctissimus D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium revocari prædictam denunciandi obligationem, adeo ut nedum suos subditos non denuncient, verum etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipsum Sanctum Officium spectantia, ad id faciendum, ut deberent, non obligent, immò aliquando eosdem perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententiis confirmare tentantes, eosdem in maximum Fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Const. Pau-
li V. reno-
vat, & man-
dat servari,
ac non im-
pediri recur-
rentes ad S.
Offic.

§. 2. Volens proinde Sanctitas Sua, ab usum hujusmodi ex sui pastoralis officii debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis votis Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum

Car-

Cardinalium adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum, innovans Constitutionem prædictam a fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans,

§. 3. Hoc præsentis decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque ejusmodi quocumque nomine nuncupatis, Superioribus cujuscumque Ordinis, & Instituti, sive Mendicantium, sive non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorumcumque, etiam Societatis Jesu, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialiter, & nominatim exprimendi, ut omnino dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quam non subditos, cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leviter suspectos deferant, & judicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenus in causis ad Sanctum Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere,

rere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quovis modo sive directè, sive indirectè avertere, retrahere, dissuadere, immò prædictos suos subditos monere debeant, ut ipsi quoque eidem decreto omnino pareant, & alios Christianifideles, etiam Confratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, rejectis penitè hujusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quam Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non subsistentes, & a mente Sanctitatis Sux prorsùs alienas reprobavit, & reprobat.

§. 4. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis ejusdem, alteriusve Ordinis, aliisve quibuscumque personis de fide suspectis, cæterisque peccantibus consilium in materiis ad Sanctum Officium spectantibus, itaut nedum ipsimet denunciations differant, vel ab illis prorsùs ablineant; verùm etiam multoties ab eisdem alios a se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu.

Moneant-
que subdi-
tos, ut quos-

§. 5. Propterea idem Sanctissimus declaravit, præfatos subditos absque ulla partici-

icipat
Super
rectio
omni
ad de
stitorib
fratre
suos
verin
viter

§.

omne
consil
& ob
illos
corre
traher
nes t
trafa
clara
cta C
non
tum
fun
passi
dem
ne i
ac S
quan
disp
Succ
tant

icipatione, etiamſi nulla petita venia a Superioribus, etiamſi nulla fraternæ correctione, vel alia monitio præmiſſa fuerit, omnino teneri, & obligatos eſſe accedere ad denunciandum Ordinariis, vel Inquiſitoribus locorum quocumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios ſuos ejuſdem Ordinis, & Religionis, noverint eſſe de fide quomodolibet etiam leviter ſuſpectos.

§. 6. Ac propterea eorundem debere omnes, & quocumque etiam alios, a ſe conſilium, ut ſupra, petentes, monere, & obligare ad denunciandum, nec poſſe illos a denunciando ſub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes tam Superiores, quam ſubditos contrafacientes Sanctitas Sua voluit, & declaravit ſubjacere omnibus cenſuris in dicta Conſtitutione Pauli V. expreſſis, nec non privationis quarumcumque Dignitatum, ſeu Prælaturarum, ſeu officiorum ſunrum Ordinum, ac vocis activæ, & paſſivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eandem ipſo facto, & abſque alia declaratione incurrendis, aliisque Sanctitatis Sux, ac Suſſeſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, abſolutionem, vel diſpenſationem Sanctitas Sua ſibi ipſi, & Suſſeſſoribus ſuis Romanis Pontificibus tantum expreſſè reſervavit.

cumque etiamſi ſuos ſuper ſuſpectos de hæreſi denun- ciant.

Et ad idem obligent petentes conſilium, nulla admiſſa excuſatione.

Sub pœnis in præfata Conſtitutione contentis, aliisque.

Et

Decretum hoc legatur singulis annis cum aliis.

§. 7. Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandavit sub eisdem pœnis, ipso pariter factis incurrendis, ut supra reservatis, ut Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conventu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martii in publica mensa, vel aliâs in Capitulo ad hoc specialiter convocato, legi curent una cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus quotannis legi solitis, juxta Decretum fel. rec. Urbani VIII.

Ejusque exemplum publicè affigatur.

§. 8. Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, itaut ab iisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant.

Ac de publicatione certior fiat Sac. Congr. seu Inquisit.

§. 9. Deque hujusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem Superioribus Conventus, vel Domus subscripto, unaque ab aliis duobus Religiosis ejusdem Domus, vel Conventus statim certiorè facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe, vel locorum Inquisitores ubi sunt.

Publicatum omnes arctat.

§. 10. Statuitque præterea, Decretum hoc, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ

Basilicæ
& in
ubiqui
ac si
natura

Anno
Chri
mo
vig
fica
tris

XA
An
affix
Basi
non
ac i
per
San
Etij

llicæ Principis Apostolorum de Urbe,
 & in Acie Campi Floræ affixum, omnes
 ubique exiltentes arctare, & afficere,
 ac si unicuique personaliter fuisset inti-
 matum.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, &
 Universalis Inquisitionis Notarius.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu
 Christi millesimo sexcentesimo sexagesi-
 mo, Indictione decima tertia, die verò
 vigesima quarta mensis Augusti, Ponti-
 ficatus autem Sanctissimi in Christo Pa-
 tris, & Domini Nostri Domini ALE-
 XANDRI Divina Providentia PAPÆ VII.
 Anno ejus sexto, supradictum Decretum
 affixum, & publicatum fuit ad valvas
 Basilicarum Sancti Petri de Urbe, nec-
 non ad valvas Palatii S. Inquisitionis,
 ac in Acie Campi Floræ, ut moris est,
 per me Hieronymum Mascella ejusdem
 Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & San-
 tissimæ Inquisitionis Cursorem.

D E C R E T U M

Ut omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos persæpè commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium.

Legen. una cum aliis singulis annis feria vi. post Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, vel per totum mensem Augusti, ut ex speciali Decreto dictæ Sacræ Congregationis lato die 5. Novembris 1638.

Necnon exempla prædicti Decreti affigi debent in aliquo loco publico Conventus, ut a Religiosis omnibus videri, ac legi valeant.

Feria v. die xiv. Aprilis
MDCXXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitæ in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro Domino URBANO Divina Providentia PA

PA VIII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sanctæ Sede Apostolica specialiter deputatis.

SANCTISSIMUS Dominus Noster sedulo incumbens, ut ea, quæ salubriter Apostolicis Decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim quæ ad Sanctum Officium Inquisitionis contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter observentur, & omnimodam sortiantur executionem, districtè mandat, & præcipit, ut omnes Superiores cujuscvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularis, aut cujuscvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, teneantur sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis Sux infligendis, in perpetuum semel saltem in anno, idest feria sexta post Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, legere in publica Mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato. Et insuper in quocumque Generali, ac Provinciali Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu, suos subditos, ac Religiosos, com-

commonere de injuncta omnibus observantia, & executione earundem Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim

Julii III. Constitut. undecimæ incipit: *Licet a diversis*: contra impediētes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipsos Inquisitores admitteutes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pii V. Constitutionis 82. incipit: *Si de protegendis*: contra occidentes, verberantes, dejicientes, aut perterrefacientes quemvis ex Ministris sanctissimi Officii Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, vel Provincia obeuntium, seu Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem in causa Fidei quomodocumque productum, vel evocatum: necnon contra diripientes, expugnantes, invadentes, incendentes, expilantes, aliave exportantes alicujus prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, registra, prothocollata, exempla, scripturas, aliave instrumenta, sive publica, sive privata, ubicumque posita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel

vel custodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes vinculum, prohibentes capiendum, captumve eripientes, recipientes, occultentes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non secuto, nullatenus excusandos, nisi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes: & contra intercedentes pro præfatis delinquentibus, inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite *legis Julia Majestatis*, eorumque filiis, irrogantur, & oblata revelantibus impunitate.

Pii IV. Constitutionis 31. incipit: *Cum sicut nuper*: contra Sacerdotes, qui pœnitentes Mulieres in actu sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere tentant, & sollicitant. Et Gregorii XV. Constitutionis 34. incipit: *Universi Dominici Gregis*, ampliativæ circa hujus criminis probationes, & extensivæ contra Confessarios, qui personas (quæcumque illæ sint) ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu sacramentalis Confessionis, sive ante, sive post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audien-

dam Confessionem electo, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, ut Inquisitoribus, vel Ordinariis sollicitantes denuncient, vel ducentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorii XIII. Constitutionis 21. incipit: *Officii nostri partes*: de jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & sacramentaliter Confessiones audiunt. Clementis VIII. Constitutionis 81. incipit: *Et si alias*, declaratorix pœnæ contra eos infligendæ per Judices laicos, prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Sux Constitutionis 79. incipientis: *Apostolatus officium*, extensivæ ad minores 25. annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

Sixti V. Constitutionis 27. incipit: *Cæli, & Terræ Creator*: contra exercentes artem Astrologiæ judiciarix, & alia quæcumque Divinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Sux Constitutionis 113. incipit: *Inscrutabilia Judiciorum Dei*, extensivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

Clementis VIII. Constitutionis 42. incipit:

incipit: *Cum sicut*: contra Italos, ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minufque eis in locis habitent. Et Gregorii XV. Constitut. 28. incipit: *Romani Pontificis*: contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Constitutionis 26. incipit: *Romanus Pontifex*, revocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum, quoquomodo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Ejusdem Constitutionis 97. incipit: *Regis pacifici*, innovatoriæ Constitutionum a Sixto IV., & Pio V. de Conceptione, Beatæ Mariæ Virginis editarum. Impositionis majorum pœnarum in transgressores, a locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregorii XV. Constitutionis 29. incipit: *Santissimus Dominus Noster auditis*, ampliatiæ, & declaratoriæ prohibitionis asferendi Beatam Mariam Virginem conceptam esse in peccato originali.

Gregorii XV. Constitutionis 27. incipientis: *Romanus Pontifex in specula*, re-

vocatoria quarumcumque concessionum, viva vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Sux Constitut. extensiva ad quoscumque quantumvis privilegiatos, & exemptos, incip. *Alias fel. record. Gregor. Papa XV. sub datum Romæ 20. Decembris 1631.*

Ejusdem Constitutionis 40. incip. *Apostolatus officium.* Et Sanctitatis Sux Constitut. 114. incipit eo modo, revocatoria licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Sux Constitutionis 37. incip. *Sanctissimus Dominus Noster sollicitè animadvertens:* de Imaginibus nondum a Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, aut laureolis, non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum sepulchra, non apponendis: eorumve gestis, miraculis, revelationibus, beneficiorum impetrationibus non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Sux Constitutionis 50. incip. *Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui pastoralis officii:* de libris ubicumque compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis aliò, ut imprimantur, sine Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, vel extra eam
 sine

37

sine Ordinarii, & Inquisitoris, aut ab eis
deputatorum licentia.

Et ejusdem Sanctitatis Suae Constitutio-
nis sub datum Romae die 5. Novembris
1621. incipien. *Cum sicut accepimus*: quod
Constitutiones Apostolicae in concernen-
tibus Fidem Catholicam, & Sanctae In-
quisitionis Officium hactenus editae, & in
posterum etiam super quacumque alia re
edendae, omnes Regulares quomodolibet
privilegiatos comprehendant, nisi in ca-
sibus illi specialiter excipiantur.

Et insuper iidem Superiores teneantur
curare, & efficere, ut hujus Decreti ex-
empla aliquo in loco apud eos publico affi-
gantur, & affixa conserventur, itaut ab
eisdem subditis Religiosis omnibus videri,
ac legi commodè queant; deque hujus-
modi commotione publico documento
statim certiolem facere Congregationem
Sanctissimae Inquisitionis in Urbe, & ita
mandat, & praecipit Sanctitas Sua.

Jo: Antonius Thomaeus S. Romanae.
& Universalis Inquisitionis Not.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo ter-
tio, Indict. I., Pontificatus SS^{mi} Dⁿⁱ
Nostri Dⁿⁱ URBANI Divina Providentia
PAPE VIII., die vera septima mensis
Junii, supradictae Litterae, sive Decre-
tum affixum, & publicatum fuit ad val-

vas Principis Apostolorum Urbis, ac in
acie Campi Floræ, ut moris est, per me
Alexandrum Latinum prælibati Sanctissimi
Domini Nostri Papæ Cursorem.

Sequuntur Constitutiones relatæ in supra-
dicto Decreto.

X I.

Contra impediētes Inquisitores hæreti-
cæ pravitatis in eorum Officio, aut in
causis Inquisitionis se ingerentes, & con-
tra ipsos Inquisitores admittentes lai-
cos ad criminis hæresis cognitionem.

Edita An-
no Domini
1554

JULIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Inquisito-
res a mul-
tis impedi-
bantur in
eorum offi-
cis sub va-
riis prætex-
tibus.

LICET a diversis Romanis Pontificibus
Prædecessoribus nostris, etiam per
speciales Constitutiones in corpore juris
insertas, fuerit rite, & salubriter sancitum,
atque decretum, ut sæculi Potestates,
& Domini temporales, ac Provincia-
rum, Civitatum, Terrarum, & Lo-
corum quorumcumque Rectores, quibus-
cum-

cumque dignitatibus , vel officiis , aut
 nominibus censeantur , Diœcesanis Epi-
 scopis , & Inquisitoribus hæreticæ pravi-
 tatis in ipso Inquisitionis negotio faveant ,
 & assistant , nemoque ex prædictis Pote-
 statibus , Dominis , & Rectoribus , eo-
 rumque Officialibus de crimine hæresis ,
 cum merè sit Ecclesiasticum , quoquomo-
 do cognoscat , vel judicet , neque Diœ-
 cesano Episcopo , vel Inquisitori ipsius
 Inquisitionis negotio incumbenti se op-
 ponere , aut ipsum aliquatenus impedire ,
 vel impediens auxilium , aut favorem
 scienter dare audeat , perpetuæ damna-
 tionis sententia in eos , qui contra præ-
 dicta fecerint , promulgata , quam si per-
 annum animo sustinuerint pertinaci , ex
 tunc velut hæretici condemnentur : usque
 adeo tamen in omnibus ferè , non solum
 Italix , verùm etiam aliis Provinciis , Ci-
 vitatibus , Terris , & Locis , complurium
 laicorum , ut accepimus , mundanæ glo-
 riæ processit ambitio , vel Sacrorum Ca-
 nonum inscitia , vel Ecclesiasticæ disci-
 plinæ contemptus , ut in animarum sua-
 rum perniciem , atque interitum , Diœ-
 cesanos Episcopos , & Inquisitionis Offici-
 apostolica institutos Inquisitionis Offici-
 um exercentes , alii sub justitiæ præte-
 xtu , ne ulli scilicet fiat injuria , impedi-
 re , alii verò sub pietatis colore , ut ton-

tes scilicet severius puniantur, se ipsis
Diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus
adjungere, & una cum eis de ipso hæresis
crimine cognoscere, Processus formare,
formatosque suo iudicio submittere non
erubescant.

Pontifex
ideo præci-
pit, ut nemo
impediat In-
quisitores
in negotio
Inquisitionis,
nec se ingerat in
cognoscendo
crimine hæ-
resis, nisi ab
Inquisitori-
bus requisi-
tus.

§. I. Cui sane morbo jam nimis late
progredienti, solitam, ac salutarem Ec-
clesiæ medicinam pro nostra Pastoralis sol-
licitudine afferre cupientes, sæculi Pote-
states, Dominos temporales, ac Provin-
ciarum, Civitatum, Terrarum, & Lo-
corum Rectores supradictos, necnon,
quascumque alias sæculares personas, tam
privatas, quam publico quovis munere
fungentes, requirimus, & monemus, ac
eis JESU CHRISTI Redemptoris nostri
(cujus vices, licet immeriti, gerimus in
terris) nomine præcipimus, ne Diœce-
sanos Episcopos, & Inquisitores ipsos in
suo Inquisitionis negotio, ullo modo im-
pediant, seu perturbent, neque se in hæ-
resis crimine cognoscendo, vel judican-
do, quovis, etiam assistentiæ, & favo-
ris colore, causa, vel occasione (nisi
quatenus ab ipsis Diœcesanis Episcopis,
aut Inquisitoribus, spontanea, & libera
eorum voluntate fuerint requisiti) se in-
gerant, ordinationes, provisiones, & le-
ges quascumque, de ipsius criminis co-
gnitione latas Sacris Canonibus obsisten-
tes,

tes, & Ecclesiasticam Jurisdictionem impedi-
pedientes, sine mora abrogent, & deleant,
prout etiam Nos eas omnes invalidas
fuisse, & esse decernimus, & declaramus,
ac ex nunc pro abrogatis, & deletis ha-
beri volumus, & mandamus.

§. 2. Qui monitis his nostris non ob-
temperaverint, quive scienter in prædi-
ctis consilium, auxilium, aut favorem
dederint, noverint se, non solum per
sacras dictorum Prædecessorum nostro-
rum Constitutiones, verum etiam per
hanc nostram sanctionem, sive senten-
tiam, & declarationem perpetuo duratu-
ram (quam auctoritate Omnipotentis
DEI, ac Beatorum Apostolorum Petri,
& Pauli, ac nostra in ipsos non obtempe-
rantes, quacumque illi præfulgeant di-
gnitate, in his scriptis proferimus), com-
munionem Fidelium, & omnium Ecclesia-
sticorum Sacramentorum perceptione pri-
vatos, ac maledictionis, & execrationis
æternæ vinculo ligatos, anathematisque,
& majoris Excommunicationis mucrone
percuttos, itaut nemo unquam in præmis-
sis delinquens, nisi a Nobis, & successo-
ribus nostris canonice intrantibus, etiam
prætextu quarumcumque facultatum, con-
fessionalium nuncupatarum, etiam a No-
bis, & dicta Sede hætenus emanatarum,
vel in posterum emanandarum, specifi-
cam,

Inobedi-
tibusque, &
eorum fau-
toribus pœ-
nas hic ex-
pressas im-
ponit.

cam, & expressam, ac alias quam per verba generalia, de præsentibus nostris Literis mentionem non facientium, præterquam in mortis discrimine, absolvi possit.

Inquisitoribus etiam easdem penas infligit laicos cognoscere de crimine hæresis.

§. 3. Quibus etiam censuris ipsos Dicecesanos Episcopos, & Inquisitores subiacere volumus, si laicos secum quomodocumque de ipso crimine cognoscere, aut judicare permiserint.

§. 4. Ut autem præmissa omnia ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque de eis ignorantiam iuste prætereendere possit, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod præfentes Litteræ per aliquos Cursores nostros, aut Notarios publicos in Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Ecclesiæ Lateranen., ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, necnon acie Campi Floræ, ut moris est, publicentur, earum exemplo singulis valvis, & acie hujusmodi affixo, & dimisso. Nulli ergo &c.

P.D. An. 2. Datum Romæ apud Sanctum Petrum
13. Martii. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo primo, quintodecimo Kalend. Aprilis, Pontificatus nostri Anno secundo.

Lecta, & publicata fuit die Veneris Sancti in Cappella Sanctitatis Sux, dum Divina celebrarentur Officia.

Anno Domini 1551. Indictione nona, die Publicatio:
 vero 24. mensis Martii Pontificatus San-
 ctissimi D. N. JULII Divina Providentia
 PAPÆ III. Anno ejus secundo. Retró-
 scriptæ litteræ affixæ, & publicatæ fue-
 runt in valvis, seu Portis Principis Apo-
 stolorum de Urbe, & Sancti Joannis La-
 teranensis, & Cancellariæ Apostolicæ,
 necnon in acie Campi Floræ, dimissis copiis
 per nos Petrum Gomez Freyle, & Fran-
 ciscum Munos Sanctissimi D. N. Pape
 Cursores.

Ita est Petrus Gomez Freyle Cursor manu
 propria.

Ita est Franciscus Munos Cursor manu pro-
 pria.

Petrus Leobodie Magister Cursorum.

LXXXII.

Contra offendentes statum, res, & perso-
 nas Sanctissimi Officii Inquisitionis hæ-
 reticæ pravitatis, eorumque filios, nec-
 non complices, & fautores.

Edita An-
no Domini
1569.

44

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Forma pu-
blicandi.

SI de protegendis cæteris omnibus Ec-
clesiæ Ministris, quos in fidem, &
clientelam nostram a Domino recepimus,
cura Nobis quotidiana insidet, quanto ma-
jore studio eam Nos sollicitudinem capesse-
re necesse est, ut qui in Sacro Inquisiti-
onis hæreticæ pravitatis Officio versantur,
sub tutela inviolatæ auctoritatis hujus Sedis
periculorum omnium expertes quæque
munera ad exaltationem Fidei Catholicæ
exequantur?

Causa hu-
jus Contri-
tus.

§. 1. Cum itaque ejus generis impio-
rum vis quotidie magis invalescat, qui
omnibus malis artibus prædictum Officium
subvertere, Ministrosque functionibus di-
sturbare moliuntur, eo jam nos detruisti
necessitas, ut nefariam, & scelestam illo-
rum audaciam acerbiorè castigationis ver-
bere reprimamus.

Offenden-
tes, seu im-
pedientes
personas In-
quisitorum
&c.

§. 2. Hac igitur generali Constitutio-
ne de Fratrum nostrorum consilio sancimus,
ut quicumque sive privatus, sive
cuncta Civitas, sive Populus, sive Do-
minus, Comes, Marchio, Dux, vel po-
tiore titulo illustris, quemvis ex Inqui-
sto-

storibus, Advocatis, Procuratoribus, Notariis, aliisque Ministris prædicti Officii, vel Episcoporum id munus in sua Diocesi, aut Provincia obeuntium, seu accusatorem, denunciatores, aut testem in causa Fidei quomodocunque productum, vel evocatum occiderit, verberaverit, dejecerit, seu perterrefecerit.

§. 3. Quive Ecclesias, ædes, aliasve res, sive publicas, sive privatas Officii, aut Ministrorum expugnaverit, invaserit, incenderit, expilaverit, aut libros, litteras, auctoritates, exemplaria, registra, protocolia, exempla, scripturas, aliave instrumenta, sive publica, sive privata, ubicumque posita combusserit, diripuerit, seu interverterit, seu ex incendio, aut direptione, aut alio quocumque modo illa exportaverit, seu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis, sive capiendi, sive comburendi, sive supprimendi causa fuerit, sive res, aut personas servari, defendive prohibuerit.

§. 4. Quive carcerem, aut aliam custodiam, seu publicam, seu privatam, effregerit, vinctum extraxerit, seu emisserit, capiendum prohibuerit, captumve eripuerit, receperit, occuluerit, seu facultatem effugiendi dederit, seu jussit id fieri, qui cætum, concursumve fecerit,

Bonaque diripientes,
Et carceres frangentes &c. pœnas hic descriptas incurant.

rit, siue ut aliquid prædictorum fieret homines accommodauerit, siue alias auxilium, consilium, aut favorem, publice, vel occulte, in quolibet prædictorum, scienter præstiterit, licet nemo occisus, nemo verberatus, nemo extractus, emissus, vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, successum, diremptumve, nullum denique damnum re ipsa sit secutum; nihilominus is sit anathemate præsentis Canonis auctoritate ligatus, idem quoque læsæ Majestatis reus, dominio, dignitate, honore, fæudo, ac quocumque alio Beneficio temporali, & perpetuo eo ipso privatus, sæcularis Judicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipsas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictæ Legis per Constitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebusque omnibus Fisci juribus applicatis, uti etiam est de damnatis hæreticis per Sanctiones Canonicas constitutum, ejus filii paterna infamia subjecti, omnis, & cujuscumque hæreditatis, & successionis, donationis, & legati, siue propinquorum, siue extraneorum omnino sint expertes, eisdem præterea portæ nunquam pateant Dignitatum.

Delinquentes
claras tā
tūmodo pro
bationes in
contrarium

§. 5. Nemo autem expurgationem
habere, aut causam ullam proponere,
vel prætereendere possit, qui tantum nefas
in contemptum, & odium hujus Officii
admi-

admiserit, nisi contrarium per claras probationes docuerit se fecisse. Quod porro de prædictis, eorumque filiis statuimus, illud idem de omnibus Clericis, & Presbyteris Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam exemptorum Regularibus, & quacumque etiam Episcopali, & majori dignitate præditis, ac etiam privilegio quomodocumque suffultis, decernimus exequendum; ita ut ipsi Beneficiis, & Officiis omnibus Ecclesiasticis præsentium auctoritate privati, per Judicem Ecclesiasticum hæreticorum more degradentur, demum Potestati sæculari traditi, pœnis prædictis Laicorum instar subjiciantur,

§. 6. Pontificum tamen causis Nobis, & successibus nostris reservatis, ut requæsitæ, & nobis renunciata, contra eos ad depositionem, & alias pœnas prædictas procedamus, uti criminis atrocitas videbitur postulare.

§. 7. Quicumque autem pro talibus veniam petere, aut alias intercedere tentaverunt, in easdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores a Sacris Constitutionibus inferuntur, ipso facto se noverint incidisse.

§. 8. Verum si quis etiam hujusmodi criminum conscius, vel affinis, sive religionis studio, sive pœnitentia ductus rem

adducere
possunt.

Episcoporum
tamen Causæ
sæ Romano
Pontifici fer
vantur.

Intercedentes
pro præfatis
Delinquentibus
hæresis pœnas
incurrunt.

Revelantes
hujusmodi
delicta, impunitatem
adhuc

consequuntur. adhuc incognitam retexerit, supplicio liberetur.

Forma servanda in ab- §. 9. Cæterum eam omnium, & quarumcumque absolutionum rationem a prædictis criminibus, necnon habilitationum, & restitutionum, etiam ad famam, & honores, ita deinceps habendam optamus, ut Successores nostri nullas, nisi saltem semestri post cujusque assumptionem, ad hujus Dignitatis fastigium excursu, ac precibus apud supremum Officium Inquisitionis hic institutum verificatis, concedant. Decernentes omnes, & quascumque hujusmodi absolutiones, habilitationes, & restitutiones, quæ precibus sic non verificatis de cætero fient, nemini prorsus prodesse, sed nec præsentibus, nisi toto ipsarum tenore ad verbum inserto, & gratia ex certa Romani Pontificis scientia facta, & propria manu subsignata, ulla in parte derogari, nec derogatum censeri debere, & si illis ex quacumque causa aliter derogari contigerit, derogationes hujusmodi nullius prorsus fore roboris, & momenti.

Deputatio
executorum

§. 10. Jubemus igitur universos, & singulos Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, & cæteros Ecclesiarum Prælatos per universum Orbem constitutos, ut per se, vel alium, seu alios, præsentem Litteras, aut earum
exem-

exempla in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diocesebus, & locis solemniter publicari, & quantum in se est, firmiter observari procurent, contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, ipsasque censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrario-
rum.

§. 12. Volumus autem, ut præsentium exempla etiam impressa, edantur, eaque Notarii publici manu, & cujuscumque Curia Ecclesiastica, vel Prælati Sigillo obsignata, eandem illam prorsus fidem ubique locorum faciant, quam ipsæ præsentēs facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides Tran-
sumptorum

§. 13. Cæterum omnis Orbis Terrarum Principes, quibus gladii sæcularis potestas ad malorum vindictam est permessa, per eam, quam se tueri promiserunt, fidem, obtestamur, ita suas quisque partes, sive in præstando Ministris prædictis auxilio, sive in criminum post Ecclesiæ sententiam animadversione interponere, ut eorum quoque præsidiis Ministri ipsi tanti officii munus pro Dei æterni glo-

Obtestatio
in Princi-
pes.

D
ria,

ria, & religionis incremento feliciter exequantur, amplissimum a Domino præmium recepturi, quod fidei prædictæ assertoribus in æternæ Beatitudinis confortio præparavit.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, legationis, statuti, decreti, jussionis, obtestationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo sexagesimo nono, Kalen. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Ego Pius V. Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas.

F. Card. Pisanus Episcopus Hostien.
 Jo: Card. Moronus Episcopus Portuen.
 Christophorus Card. Madrutius Episcopus Prænestin.
 Otho Card. Truchses Episcopus Albanen.
 A. Card. Farnesius Vice Cancell. Episcopus Tusculan.

Jo.

Jo: Baptista Cicada Episcop. Sab. Card.

S. Clem.

Ego Ph. Card. a Burdisera .

Ego Antonius Card. Granvelanus .

Ego Franciscus Card. Pacecus .

Ego Hieronymus Card. de Corrigio .

Ego Jo: Franciscus Card. de Gambara .

Ego Nicolaus Card. de Sermoneta .

Ego In. de Avalos Card. Aragona .

Ego M. Antonius Card. Columna .

Ego Ptolomæus Card. Comensis .

Ego P. Card. de Sancta Cruce .

Ego Z. Card. Delphinus .

Ego Hu. Card. S. Sixti .

Ego Julius Card. Urbinus .

Ego Fulvius Card. Perusinus .

Ego Jo: Riccius Card. Politianus .

Ego Scipio Card. Pisarum .

Ego Jacobus Card. Sabellus .

Ego Aloysius Card. Cornelius .

Ego Alexander Card. Cribellus .

Ego Guido Card. Vercellus .

Ego Guillelmus Card. Sirletus .

Ego Fr. Michael B. Cardin. Alexander

Camer.

Ego Hieronymus Cardinalis de Clara-

valle .

Ego Ludovicus Card. Madrutius .

Ego Innocentius Card. de Monte .

Ego Hieronymus Card. Simoncellus .

Ego Ferdinandus Card. de Medicis .

Ego F. Cardinalis Alciatus .

Ego Jo: Paulus Cardinalis ab Ecclesia .

Ego A. Cardinalis Caraffa .

Anno a Nativitate Domini 1569. Indictione 12. die vero 2. mensis Maii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. PII Divina Providentia PAPÆ V. Anno quarto. Retroscripta Littera Apostolica lecta, affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, dimissis in locis præfatis præsentibus Litteris per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis per nos Julium Patrinum, & Joannem Barnotum, prælibati SS. D. N. Papæ Cursores.

Antonius Clerici Magister Cursorum.

XXXI.

Inquisitorum hæreticæ pravitatis facultas procedendi contra Sacerdotes, qui Mulieres pœnitentes in actu confessionis ad actus inhonestos provocare, & allicere tentant .

PIUS

*Ven. Fratri Archiepistopo Hispalen. in
Regnis Hispaniarum Hæretica
pravitatis Inquisitori
Generali.*

CUM, sicut nuper non sine animi nostri molestia accepimus, diversos Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in eorum Civitatibus, & Diocesisibus curam animarum habentes, sive eam pro aliis exercentes, aut alias audiendis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, ut Sacramento pœnitentiæ in actu audiendi confessiones abutantur, nec illi, & qui id instituit, Domino Deo, & Salvatore nostro JESU CHRISTO injuriam facere vereantur, Mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones alliciendo, & provocando, seu allicere, & provocare, tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum hujusmodi Creatori nostro reconciliationis, graviore peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Divinæ Majestatis offensam, animarum perniciem, & Christifidelium scandalum non modicum.

Quidam Sacerdotes abutendo Sacramento Pœnitentiæ Mulieres in actu confessionis ad actus inhonestos provocant.

Contra
quos iste
Pontifex
ab Inquisi-
toribus he-
reticę pra-
viratis in-
quiri decer-
nit.

Locus resti-
tutus.

§. I. Nos in animum inducere ne-
queunt, quod qui de Fide Catholica,
recte sentiunt, Sacramentis in Ecclesia
Dei institutis abutantur, aut illis inju-
riam faciant, Fraternitati tuę, de cujus
eximia pietate, virtute, atque doctrina
plurimum in Domino confidimus, per
presentes committimus, & mandamus,
quatenus per te, vel per alium, seu alios
a te deputandum, seu deputandos, con-
tra omnes, & singulos Sacerdotes dicto-
rum Regnorum, ac illarum Civitatum,
& Diocesum de præmissis quomodolibet
diffamatos tam Sæculares, quam quo-
rumvis etiam exemptorum, ac Sedi Apo-
stolicę immediatę subjectorum Ordinum
Regulares, cujuscumque dignitatis, sta-
tus, gradus, ordinis, conditionis, &
præminentię existant, tam super præ-
missis, quam super Fide Catholica, &
quid de ea sentiant diligenter inquiras,
& juxta facultatem tibi contra hæreti-
cos, aut de hæresi quovis modo suspe-
ctos a Sede Apostolica concessarum con-
tinentiam, & tenorem procedas, ac cul-
pabiles repertos juxta excessuum suorum
qualitatem, prout juris fuerit, punias,
eos etiamsi, & prout de jure fuerit fa-
ciendum, debita præcedente degradatio-
ne, sæcularis Judicis arbitrio puniendos tra-
dendo.

Non

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, nec non Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus, approbatis, & innovatis, quibus omnibus eorum tenores presentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die decima sexta Aprilis, millesimo quingentesimo sexagesimo primo, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. P. An. 2.
die 16. Apr.

XXXIV.

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Pii IV. editæ contra Sacerdotes in Confessionibus Sacramentalibus Pœnitentes ad turpia sollicitantes.

Edita Anno
D. 1632.

56

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam .

Proœmiũ .

UNiversi Dominici Gregis curam ,
quamquam immeriti , cœlesti di-
spõsitione gerentes , sedulo invigilare te-
nemur , ut ab omnibus pravis contagiis
conservetur immunis , multoque majori
studio providere , ut omnis pestis ab iis
avertatur , quibus alios sanandi officium
est commissum , ne quod Evangelica scri-
pta Nos admonent , sale infatuato , non
sit in quo saliat , & ad nihilum prosit
ultra , nisi ut mittatur foras , & conculce-
tur ab hominibus .

Pont. con-
tra sollici-
tantes ad
fũrpiã pœ-
nitentes le-
ges eduxe-
runt .

§. 1. Quoniam autem a Romanis Pon-
tificibus Prædecessoribus nostris quibusdam
in locis provisum fuit , ut impium , ac ne-
fandum scelus , quod non solum inter
Christifideles non esse , sed nec etiam no-
minari debet , procul ab iis arceatur , vi-
delicet , ut aliquis Sacerdos ad sacras au-
diendas Confessiones deputatus , sacro-
sancto Pœnitentiæ Sacramento , sollicitan-
do pœnitentes ad turpia , abutatur , ac pro
medicina venenum , pro pane aspidem
porrigat , & ex cœlesti Medico infernalis
veneficus , ex patre spirituali proditor
execrabilis animarum reddatur : Idcirco
Nos ea , quæ his perniciosissimis Diaboli
insu-

in fidiis arcendis certis locis salubriter constituta sunt, ut nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, providenda duximus.

§. 2. Alias siquidem a fel. rec. Pio Papa IV. Prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequentes, videlicet; Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispale. in Regnis Hispaniarum hæreticæ pravitatis Inquisitori Generali. Cum sicut nuper &c. pag. 53.

Pius IV. suam desuper edidit Constit. que est sup. pag. 53.

§. 3. Igitur ut litteræ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & ubique locorum inviolabiliter observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem, Generalium Inquisitorum præinsertas litteras hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illasque non solum in prædictis Hispaniarum Regnis, sed in quibusvis Christiani Orbis partibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Hic Pont. f. lam precipit inviolabiliter observari.

§. 4. Ac præterea ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab

Immò plenius contra hujusmodi sollicitant. ali-

res in con-
fessionibus,
& earum
occasione
disponit.

aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes tam sæculares, quam quorumvis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subditorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum regulares, cujuscumque dignitatis, & præminentia, aut quovis privilegio muniti existant, qui personas, quæcumque illæ sint, ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu sacramentalis Confessionis, sive ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis hujusmodi, etiam ipsa confessione non secuta, sive extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque ubi Confessiones sacramentales audiantur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem Confessiones audire, sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint, in Officio Sanctæ Inquisitionis severissime, ut infra, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ pravitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & Locorum universi Orbis Christiani in suis quemque Diocesibus, & Territoriis per has nostras
lit-

litteras, etiam privativè quo ad omnes, alios specialiter, ac perpetuo Judices delegamus, ut super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis Fidei, juxta sacrorum Canonum formam, necnon Officii Inquisitionis hujusmodi Constitutiones, privilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant, & quos in aliquo ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles repperint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantiis, suspensionis ab executione Ordinis, privationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcumque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis activæ, & passivæ, si Regulares fuerint, exilii, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum abique ulla spe gratiæ, aliasque pœnas decernant, eos quoque, si pro delicti enormitate graviore pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curia sæculari puniendos tradant.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis sit probationis, te-

Cardinalibus Inquisitoribus generalibus arbitrium, circa probationes, & pœnas concedit.

libus

sibus etiam singularibus, concurrentibus
 præsumptionibus, indiciis, & aliis ad-
 miniculis, delictum probatum esse ar-
 bitrio suo judicandi, & Curiaæ Sæculari,
 ut præfertur, reum tradendum esse pro-
 nunciandi.

Obstantia
 tolluntur.

§. 6. Non obstant omnibus, quæ di-
 ctus Prædecessor in suis litteris prædictis
 voluit non obstare, cæterisque contrariis
 quibuscumque.

§. 7. Mandantes omnibus Confessa-
 riis, ut suos pœnitentes, quos noverint
 fuisse ab aliis, ut supra sollicitatos, mo-
 neant de obligatione denunciandi sollici-
 tantes, seu ut præfertur tractantes, In-
 quisitoribus, seu locorum Ordinariis præ-
 neant eos, dictis; quod si hoc officium prætermise-
 rint, vel pœnitentes docuerint non te-
 neri ad denunciandum Confessarios solli-
 citantes, seu tractantes, ut supra, iidem
 locorum Ordinarii, & Inquisitores illos
 pro modo culpæ punire non negligant.

Transum-
 ptis creden-
 dum.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium
 transumptis, etiam impressis manu ali-
 cujus Notarii publici subscriptis, & sigillo
 alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica
 constitutæ munitis, eadem prorsus fides
 in judicio, & extra ubique habeatur, quæ
 præsentibus haberetur, si forent exhibitæ,
 vel ostense.

§. 9. Quodque eadem præsentēs litteræ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Publicatio
in Urbe om-
nes afficit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorē sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. P. A. 2.
die 30. Au-
gusti.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indictione quinta, die verò prima mensis Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. GREGORII Divina Providentia PAPÆ XV. anno ejus secundo. Retroscripta Constitutio, sive Littera Apostolica affixæ fuerunt ad valvas S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum Basilicarum de Urbe, & in Acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad Ordinem Presbyteratus minimè promoti, Missas celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum ministrant.

GREGORIUS PAPA XIII.

Edita Anno
Dom. 1574

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. **O**fficii nostri partes sedulo præstare, tenemur, ut dubia, quæ variis Doctorum opinionibus hinc inde diversa sententibus agitantur, ad jurisdictionem Sanctissimi Officii Inquisitionis hæreticæ pravitatis pertinent, nostræ declarationis oraculo (prout ratio ipsa suadere videtur) dilucidentur, ut nulla cuiquam dubitandi occasio in posterum relinquatur.

§. I. Ad aures nostras siquidem nuper pervenit, multos esse qui publicent, an contra eos, qui in sacro Presbyteratus Ordine non constituti, Missas celebrare, Confessiones audire, ac absolutionem impartiri ausi fuerint, per Officium sanctissimæ Inquisitionis hæreticæ pravitatis in Hispaniarum Regnis institutum, & illius Inquisitores procedendum, vel etiam animadvertendum sit, ac hi, qui

Dubium an qui non
tunt in or-
dine Pre-
sbyteratus,
& Missas ce-
lebrant &c.
possint ab
Inquisitori-
bus hæreti-
cæ pravitatis
quiri.

ta-

talia patruerint, per Inquisitores prædictos puniri debeant. Nam, etsi multorum sententia affirmetur, prædictum delictum ab Inquisitoribus plectendum esse, hisce præsertim temporibus, quibus Hæretici temere audent proferre, etiam Sæculares eorum Sacramentorum ministros esse posse, non desunt tamen hi, qui contrariæ adhærent opinioni; unde plerumque per eorundem Regnorum Inquisitores diversa feruntur in huiusmodi causis suffragia.

§. 2. Nos itaque, ut omnis difficultas, dubitatioque tollatur, animadvertentes eos, qui Presbyteratus ordine non sunt insigniti, & se in administrandis dictis Sacramentis ingerunt, facto Catholicam veritatem impugnare, quæ solos Presbyteros Ministros eorundem Sacramentorum constituendo, illis dumtaxat, quibus eadem munera congruere existimavit, committi voluit eorum, qui in Presbyteratus ordine non constituti Missas celebrant, ac confessiones audiunt, ut præfertur, cognitionem, & punitiorem, etiam ad Inquisitionis Officium, & Inquisitores antedictos pertinere, ita ut quod huiusmodi delicti ratione, adversus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, Officium, & Inquisitores prædicti valeant, Apostolica auctoritate

Declaratio
quod potest
fuit.

tate præsentium tenore perpetuo declaramus, & definimus.

Et ita, & non aliter
judicetur: §. 2. Et ita ab omnibus, & singulis Ordinariis, & delegatis Judicibus, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alia, judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Quibuscumque non obstat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, nec non juribus, municipalibus legibus Regnorum prædictorum, pragmaticisque, sanctionibus, ac statutis, & consuetudinibus Civitatum, & locorum quorumcumque dictorum Regnorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis forsitan per Nos, ac quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros, sub quibusvis verborum formis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, seu de Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad supplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum concessis, & confirmatis, quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro
ex-

expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, die sexta Augusti, millesimo quingentesimo septuagesimo quarto Anno a Nativitate Domini, Pontificatus autem Nostri Anno Tertio.

D.P. An. 3.
6. Augusti.
Edita Anno
1574.

LXXXI.

Quod Inquisitores hæreticæ pravitatis, & Locorum Ordinarii, eos, qui ad Presbyteratus ordinem non promoti, Missas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ ministrant, prævia degradatione, Curia Sæculari debitis ab ea plectendos pœnis tradant.

CLEMENS PAPA VIII. Editi anno Dom. 1601.

Ad perpetuam rei memoriam.

ET si alias fel. rec. Paulus Papa IV. Prædecessor noster, ad nefariam, & sacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad sacrum Presbyteratus ordinem minime promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temere assumentes, Missarum celebra-

Paulus IV. cuius Bullâ non inveni decrevit ab Inquisitoribus tradendos esse Curia Sæculari, auctoritaté Sacerdotis usurpantes.

E tio-

tionem usurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare præsumunt, decreverit, huiusmodi delinquentes a Sanctæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curiaæ sæculari debita animadversione puniendos.

Sixtus V. illud innovavit, sed neque eius Constitutio potest uti bene hic relata.

§. 1. Et postea rec. mem. Sixtus Papa Quintus etiam Prædecessor noster prædictum Pauli IV. decretum innovari, ac serio observari mandaverit, eo tamen dictorum hominum prorupit audacia, ut prætextu ignorantionis huiusmodi decretorum, ac pœnarum contra ipsos, ut præfertur, inflictarum, illis se minime subiacere, & obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem liberari, & absolvi posse prætendant.

Hic modo Pontifex eorum criminis gravitate pensata.

§. 2. Nos igitur animadvertentes, huiusmodi perditos, & nefarios homines ad sacrum Præbyteratus ordinem non promotos, Missarum celebrationem usurpare præsumentes, non solum actus idolatriæ saltem extrinsece, seu per externa, & visibilia religionis, & pietatis signa exercere, sed etiam, quantum in ipsis est, efficere, ut Christi fideles, qui credunt eos ordinatos esse, & rite conficere Sacramentum Eucharistiæ, idolatriæ crimen ignoranter incurrant, purum videlicet Panem, & Vinum, tamquam verum Christi Domini Nostri Corpus,

pus, & Sanguinem, eisdem adorandum proponentes: Confessiones autem audientes, non solum Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verum etiam Christianifideles decipere, dum scilicet inique sibi assumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem absolvendi a peccatis magno cum periculo, & scandalo plurimorum.

§. 3. Propterea, ut gravissima hæc scelera committentes post hac debito supplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Sanctæ Inquisitionis Judicum conscientia consulere, & ne in futurum de pœna hisce delinquentibus imponenda dubitari possit, providere volentes, supradictorum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, hac perpetuo valitura Constitutione decernimus, atque statuimus, ut quicumque non promotus ad sacrum Presbyteratus ordinem, repertus fuerit Missarum celebrationem usurpasse, vel sacramentalem Confessionem audivisse, a Judicibus Sanctæ Inquisitionis, vel locorum Ordinariis, tamquam Ecclesiæ misericordiæ indignus, a Foro Ecclesiastico abjiciatur, & ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, rite degradatus, statim Curia seculari tradatur.

Eosdem ab Inquisitoribus, vel Ordinariis degradatos Curia seculari debitis pœnis plerumque tradendos tradi decernit.

tur, per Iudices sæculares debitis pœnis plectendus.

Contraria
ollit.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in corpore Juris clausis. Quibus omnibus, & singulis, illarum tenores pro sufficienter expressis, & ad verbum, insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc Constitutionem publicari precipit.

§. 5. Ut autem hujusmodi Constitutionis ignorantia de cætero allegari, aut prætendi numquam possit, utque præfentes litteræ omnibus innotescant, volumus illas ad valvas S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ more solito publicari, & affigi, atque iis inde amotis, eandem exempla, etiam impressa, ibi affixa relinqui, factaque hujusmodi publicatione, omnes qui in Urbe post mensem, qui vero extraneam, & citra Montes, post quatuor menses, qui demum ultra Montes fuerint, post decem menses a die publicationis præsentium computandos afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac præterea mandamus earundem præsentium litterarum exemplis, etiam

tiam impressis, & manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ hisce præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die prima Decembris 1601. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

D.P.An.10a
2.Decembr.
1601.

Anno a Nativitate Domini 1601. Indictione 14. die vero 5. mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. CLEMENTIS Divina Providentia PAPÆ VIII. , Anno ejus 10. supradicta Constitutio fuit affixa ad valvas S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Hieronymum Lutium SS. D. N. Papæ Cursorem.

LXXIX.

Ampliatio Constitutionis a Clemente VIII. contra non promotos ad sacrum Presbyteratus ordinem, Sacramentales Confessiones audientes, aut Missam celebrantem.

E 3 bran-

brantes , Curix sæculari prævia degradatione tradendos editæ , ad omnes etiam m nores vigintiquinque annis , dummodo vigesimum ætatis annum compleverint .

Edita Anno
Dom. 1628.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

Exordium ,

A Postolatus officium , cui meritis licet imparibus , disponente Deo præfidemus , a Nobis postulat , ut , quantum Nobis ex alto conceditur , delinquendi fiduciam compeſcamus in iis præsertim , quorum eo sacrilega processit audacia , ut se beneficio minoris ætatis , spretis Apostolicis Constitutionibus , confoveant in delictis , quorum statutis pœnis se idcirco jactant minime subjacere .

Clem. VIII.
edidit Con-
stit. 81. su-
pra pag. 65.

§. 1. Alias siquidem a felicitis recordationis Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequentis , videlicet : Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam . Etsi alias felicitis recordationis Paulus Quartus , ut supra pag. 65.

Nonnulli
in minori
etate penas
in dicta Con-
stit. inflic-
parvi pen-
dunt .

§. 2. Cum itaque , sicut accepimus , nonnulli privilegio minoris ætatis nimis temere confisi , & legum indulgentia freti , pœnas a dicta Clementis Prædecessoris Constitutione in hujusmodi de-
lin-

linquentes statutas parvipendere præsumant.

§. 3. Nos detestantes, & quantum in Nobis est, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem, quæ solos Præsbyteros dictorum Sacramentorum Ministros esse docuit, facto impugnant, negotio hujusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium generalium Inquisitorum coram Nobis habita, maturè discussa, inhærentes Constitutioni prædictæ, aliisque decretis per fel. rec. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos Pontifices Prædecessores nostros contra similia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum prædictum, matura deliberatione, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & decernimus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, qui in posterum ad sacrum presbyteratus Ordinem non promotus Missam celebrare, aut sacramentalem Confessionem, audire præsumperit, ætate minori annis viginti quinque non excusetur, quominus eidem Clementis Constitutioni subjiçiat, dummodo vigesimum suæ ætatis annum compleverit.

Quare Pontifex declarat etati viginti quinque annorum non excusari, dummodo 20. annorum compleverit.

Sicque delinquentes Regulares Curie seculari plectendos tradit mandat.

§. 4. Ipseque non promotus sic delinquens, nulla habita consideratione præfata minoris ætatis, sive Laicus, sive Clericus sæcularis, aut cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularis, aut cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediate subiecti, necnon Militiarum quarumcumque, etiam S. Joannis Hierosolymitani fuerit, tradatur Curie sæculari pœnis debitis plectendus.

Ita judicari decernit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Sanctæ Inquisitionis Judices, & Inquisitores, etiam generales Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, quatenus Statutum, Decretum, & Constitutionem hanc nostram inviolabiliter observent, & observari faciant.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, etiam in corpore Juris clausis, necnon Legibus, Statutis, Decretis, consuetudinibus, & privilegiis, ad favorem minorum vigin-tiquinque annis, quomodolibet, & ubi-cumque locorum editis, ac alias in ipso-rum favorem facientibus, Apostolica e-tiam confirmatione, ac juramento, seu quavis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præ-sentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volūmus autem, harum litte-rarum publicationem, & affixionem fieri juxta formam in prædicta Clementis Constitutione præscriptam, easque pu-blicatas, & affixas omnes intra Urbem, & extra, tam citra, quam ultra Montes, & Mare, post tempus in ipsa Clementis Constitutione præfixum arctare, & affi-cere, ac si cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

§. 8. Mandamus pariter, ut earum-
dem transumptis, etiam impressis, ma-
nuque Notarii publici subscriptis, & Si-
gillo Officii Sanctæ Romanæ Inquisitio-
nis, vel alicujus personæ in Dignitate

Contrariis
derogat,

Hanc Con-
stit. juxta
formam Cle-
ment. VIII.
publicari
præcipit.

Trasumptis
fidem jubet.

Ec-

Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus hisce adhiberetur, fides adhibeatur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 23. Martii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. P. An. 5.
die 23. Mar
tii 1628.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione undecima, die vero decima Septembris, Pontificatus in Christo Patris D. N. D. URBANI Divina Providentia PAPÆ VIII. Anno ejus sexto, retroscriptæ Litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis præsentibus Litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, ac deinde amotis, postea earundem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciscum Pignoccatum, & Camillum Fundatum, sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores.

Contra exercentes artem Astrologiæ judi-
ciariæ, & alia quæcumque divinationo-
num genera, librosque legentes, vel
tenentes.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Edita Anno
Dom. 1585.*Ad perpetuam rei memoriam.*

COELI, & Terræ Creator Deus, quem
unum Omnipotentem corde credi-
mus ad justitiam, & ore confitemur ad
salutem, etsi homini, quem ad imagi-
nem, & similitudinem suam creavit,
mentem dederit, quæ non solum Divino
Fidei lumine illustrata, myſteria illa co-
gnosceret, quæ humanam intelligentiam
superant, sed etiam naturæ suæ vi, ma-
gno licet cum labore, preclara multa
investigaret, atque intelligeret, tamen
ut superbium animal homo non altum sa-
peret, sed timeret, & immensam Con-
ditoris sui majestatem humi stratus ve-
neraretur, sibi soli eorum, quæ eventura
sunt, scientiam, & futurarum rerum co-
gnitionem reservavit. Solus enim ipse,
cujus oculis omnia nuda, & aperta sunt,
& ad intimas hominum cogitationes pe-
netrat, & consequentes eorum actiones
in-

Multa mala
proveniunt
ex arte A-
strologiæ ju-
diciariæ, Ma-
gicæ, Negro-
mantiæ,
& similibus.

intuetur, solus ipse, qui vocat ea, quæ non sunt, tamquam ea, quæ sunt, omnia præsentia, & ante oculos posita habet, solus denique omnia, & singula, quæcumque totius temporis decursu, & sæculorum ætatibus futura sunt, ab omni æternitate novit, & admirabili providentia disposuit, quæ non modo humanæ mentis imbecillitas ignorat, sed nec dæmones ipsi præsentire possunt. Quare idolorum in futuris annunciandis falsitatem, & imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum adhibebant, vanitatem irridet Spiritus Sanctus apud Isaiam illis verbis: Annunciate, quæ ventura sunt in futurum, & sciemus, quia Dii estis vos; & in novo Testamento Christus Dominus discipulorum suorum, de futuris eventibus paulo cupidius inquirentium, interrogationem gravi illa responsione retulit, qua etiam omnium fidelium suorum curiositatem coercuit: Non est vestrum scire tempora, vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate. Nec vero ad futuros eventus, & fortuitos casus prænoscentos (futuris eventibus ex naturalibus causis necessario, vel frequenter provenientius, quæ ad divinationem non pertinent, dumtaxat exceptis) ullæ sunt veræ artes, aut disciplinæ, sed fallaces, & vanæ, improborum hominum
 altu-

astutia, & dæmonum fraudibus introductæ, ex quorum operatione, consilio, vel auxilio omnis divinatio dimanat, sive quod expresse ad futura manifestanda invocentur, sive quod ipsi pravitate sua, & odio in genus humanum, occulte, etiam præter hominis intentionem, se ingerant, & intrudant vanis inquisitionibus futurorum, ut mentes hominum perniciosis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere depraventur. Quæ quidem ipsis cognita sunt, non divinitate aliqua, nec vera futurarum rerum scientia, sed naturæ subtilioris acumine, & aliis quibusdam modis, quos hominum obtusior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non est, in hujusmodi futurorum contingentium, & fortuitarum eventuum inquisitione, & præcognitione, diaboli operationem se fallaciter immiscere, ut sua fraude, ac dolis, miseros homines a via salutis avertat, & laqueo damnationis involvat. Quæ cum ita sint, nonnulli hæc fideliter, & religiose, ut debent, non attendentes, sed curiosa sectantes, graviter Deum offendunt, errantes ipsi, & alios in errorem mittentes. Tales in primis sunt Astrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarii vocati, qui vanam, falsam-

famque syderum , & astrorum scientiam
 profitentes , divinæque dispositionis ordi-
 nationem suo tempore revelandam præ-
 venire audacissime satagentes , hominum
 natiuitates , seu genituras , ex motu sy-
 derum , & astrorum cursu metuntur , ac
 iudicant futura , siue etiam præsentia , &
 præterita occulta , atque ex puerorum
 ortu , & natali die , siue quavis alia tem-
 porum , & momentorum vanissima
 obseruatione , & notatione , de unius-
 cuiusque hominis statu , conditione , vi-
 tæ cursu , honoribus , diuitiis , sobole ,
 salute , morte , itineribus , certaminibus ,
 inimicitijs , carceribus , cædibus , variis
 discriminibus , aliisque prosperis , & ad-
 uersis casibus , & eventibus præcogno-
 scere , iudicare , & affirmare temere
 præsumunt , non sine magno periculo
 erroris , & infidelitatis ; cum Sanctus Au-
 gustinus , præcipuum Ecclesiæ lumen ,
 eum , qui hæc obseruat , qui attendit ,
 qui credit , qui in domum recipit , qui
 interrogat , Christianam Fidem , & Bap-
 tismum prævaricasse affirmet , ut illos
 merito Apostolus arguat , atque incre-
 pet illis verbis : Dies obseruatis , & men-
 ses , & tempora , & annos , timeo vos ,
 ne forte sine causa laboraverim in vobis .
 Hi igitur levissimi , & temerarii homi-
 nes in miserandam animarum suarum ,
 rui-

ruinam, grave fidelium scandalum, & Christianæ Fidei detrimentum, futuros rerum eventus, & quæcumque prospere, vel adverse obventura sunt, ac actus humanos, ea denique, quæ ex libera hominum voluntate proficiunt, astris, syderibusque adscribunt, eisque eam facultatem, vim, seu virtutem, & efficaciam tribuunt significandi futura, & ad præcognita ita inclinandi, ut sic omnino, nec aliter eventura sint; atque ob eam causam de iis rebus omnibus judicia facere, prognostica, prædictiones, & præcognitiones sibi assumere, & palam venditare non dubitant: quibus pauci rudes, & imperiti, aliique nimis creduli, & imprudentes tantam fidem præstant, ut ex hujusmodi judiciorum, & prædictionum præscripto, aliquid certo esse credant, aut sperent; quorum sane, & mendacium magistrorum temeritas, & infelicitium discipulorum credulitas magnopere deploranda est, qui vel divinis literis admoniti non intelligunt hominis præstantiam, cui Cæli, & Stellæ, & clarissima Cæli sydera, Sol, & Luna, Deo ita disponente, non imperant sed inserviunt: sic enim Moyse Populum Dei, ut hunc errorem caveret, præmonerat: Ne forte elevatis oculis ad Cælum, videas Solem, & Lunam, & omnia astra

Cæ-

Cæli, & errore deceptus adores ea, & colas, quæ creavit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quæ sub Cælo sunt. Sed quid tydera mirandum est homini servire? Nonne nobilissimæ intelligentiæ Angeli ipsi, omnes sunt administratorii spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis? Nam rationales oves ita diligit Deus, ut non solum Episcopos, quemadmodum a Sancto Ambrosio scriptum est, ad tuendum gregem ordinaverit, sed etiam Angelos destinaverit. Præclare etiam Sanctus Hieronymus: Magna dignitas animarum, ut unaquæque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Quod si Angeli homines custodiunt, quid adversus Angelorum custodiam, & tutelam astra moliri, aut efficere poterunt, quæ cum ipsis Angelis nullo modo sint comparanda? Nec sane hoc loco prætereunda, est eximii Ecclesiæ Doctoris, & Beatissimi Pontificis Magni Gregorii sententia, qui Priscillianistas hæreticos unumquemque hominem sub constitutionibus Stellarum nasci putantes, magno rerum, & verborum pondere confutat. Absit, inquit, a fidelium cordibus, ut aliquid esse fatum dicant; vitam quippe hominum solus hanc Conditor, qui creavit, administrat;

frat ; neque enim propter stellas homo ,
 sed stellæ propter homines factæ sunt , & si
 stella fatum hominis esse dicitur , ipsis
 suis ministeriis subesse homo perhibetur .
 Utinam infani homines hæc saperent ,
 & intelligerent , ac Dei monitis obtem-
 perarent , in Levitico dicentis : Non decli-
 netis ad Magos , nec ab Ariolis aliquid
 sciscitemini , ut polluamini per eos . Ne-
 que enim , quæ Christiana & vera pie-
 tas repellit , ac damnat , tanto studio in-
 vestigarent , iisdemque miserè se decipi ,
 atque irretiri paterentur . Sunt etiam ina-
 nes quidam homines , & curiosi , vel im-
 pii , & irreligiosi , qui futurarum , & oc-
 cultarum aliarum rerum notitiam adeo
 anxie habere student , ut ob eadem præ-
 noscenda , & investiganda in divinæ lé-
 gis offensionem multipliciter incurrant .
 Alii enim Geomantiæ , Hydromantiæ ,
 Acromantiæ , Pyromantiæ , Onoman-
 tiæ , Chiromantiæ , Necromantiæ , aliis-
 que sortilegiis , & superstitionibus , non
 sine Dæmonum saltem occulta societate ,
 aut tacita pactione , operam dare , seu il-
 lis , ac sortibus illicitis taxillorum , gra-
 norum triticeorum , vel fabarum jactu
 uti non verentur . Alii verò aliquas pri-
 stinæ , & antiquatæ , ac per Crucis victo-
 riam prostratæ Idololatriæ reliquias reti-
 nentes , quibusdam augurijs , auspicijs ,
 F simi-

similibusque signis, & vanis observationibus ad futurorum divinationem intendunt. Alii autem sunt, qui cum morte fedus ineunt, & pactum faciunt cum Inferno, qui similiter ad occultorum divinationem, ad inveniendos thesauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expressa cum Diabolo pactione facta, in manifestam suarum perniciem animarum, nefarias magicæ artis incantationes, instrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres describunt, Dæmones invocant, aut consulunt, ab eis responsa petunt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum suffimenta, seu fumigationes, aliave sacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus sacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus sacrilege abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quævis alia impietatis obsequia præstant, cultum, venerationemve tribuunt, aut annulum, vel speculum, aut parvas phylas sibi fabricant, aut fabricari curant ad Dæmones in eis alligandos, seu includendos, ut putant, ad responsa ab ipsis inde petenda, aut habenda. Alii præterea etiam in corporibus obsessis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus Dæmones de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt, ut meritò ab eis, quos

quos Dominus in Evangelio tacere imperavit, vanas, mendacesque referant responsiones. Alii quoque præstigiatores, frequentius verò mulierculæ quædam superstitionibus deditæ, in phyalis, seu vasculis vitreis aqua plenis, vel in speculo accensis candelis, etiam benedictis, sub nomine Angeli Sancti, & Albi, Diabolum omnium malorum fatorem supplices adorantes, vel in unguibus, aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis, eundem omnium fallaciarum Architectum orant, ut similiter futura, vel occulta quævis per spectra, & apparentes imagines, seu phantasticas visiones sibi ostendat, aut ab eodem patre mendacii Diabolo aliis incantationibus, aut variis superstitionis observationibus, futurorum, & occultorum hujusmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos supra enumeravimus, consimilis impietas parem exitum habet, nimirum, quod Demonis præstigiis, ac dolis, tum qui divinant, tum qui divinationem expetunt, illusi, ac delusi miserrimè reperiuntur. Itaque cum futuros eventus in seipsis considerare, antequam fiant, sit Dei proprium, illud necessariò consequitur, ut Astrologi, & alii prædicti, qui hujusmodi futura prænunciare, aut prænoscere

quocumque modo, nisi Deo revelante; audent, injuste, atque impudenter, quod Dei est sibi assumant, & usurpent. Sic fit, ut dum ab eis, quod solius est Creatoris, perperam creaturis tribuitur, Divina Majestas graviter lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioso Christi sanguine redemptis, pestis, atque exitium importetur.

Ordinariis §. 2. Et licet jampridem regulis Indici-
facio j. h. m **Librorum prohibitorum** ex Decreto fa-
fuit, ut ejus- **cri generalis Tridentini Concilii** confe-
modi artes, **si**, illud inter cætera constitutum fuerit,
& libros ex- **ut Episcopi diligenter providerent, ne**
tirparent **hujusmodi Astrologiæ judiciariæ libri, tra-**
sed extirpa- **ctatus, & indices legerentur, vel habe-**
tio periecta **rentur, qui de futuris contingentibus, suc-**
non sunt. **cessibus, fortuitisve casibus, aut iis actio-**
 nibus, quæ ab humana voluntate pendent, certò aliquid eventurum affirmare audent, permittis tamen judiciis, & naturalibus observationibus, quæ navigationibus, agriculturæ, sive medicæ artis juvandæ gratia conscripta fuissent; libros verò omnes, & scripta Geomantiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, sive in quibus continentur sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, incantationes artis magicæ, prorsus rejici, & aboleri curarent. Non tamen errorum, corruptelarum, delictorum, & abusuum præ-
 di-

dictorum extirpationi usque adeo provi-
sum est, quin etiam adhuc in nonnullis
locis, & apud plurimos curiosius vigeant,
cum valde frequenter, detectis Diaboli in-
sidiis, divinationum., fortilegiorum, &
variarum superstitionum omnia plena esse
in dies detegantur.

§. 3. Nos igitur, qui pro nostro Pa-
storali officii munere Fidei integritatem
inviolatam conservare debemus, & ani-
marum saluti prospicere, quantum divi-
na gratia adjutrice possumus, ex paternæ
charitatis visceribus optamus, damnan-
tes, & reprobantes omne genus divina-
tionum, quæ Diabolo auctore ad Fidelium
deceptionem a prædictis curiosis, vel
perditis hominibus fieri solent. Cupien-
tes præterea sanctam illam Christianæ Re-
ligionis simplicitatem, præsertim ubi ag-
itur de summa Creatoris Dei potestate,
sapientia, & providentia, ab omni er-
roris labe integram, atque incorrup-
tam, ut par est, retineri: Volentes quo-
que prædictæ falsæ credulitati, ac hujus-
modi illicitarum divinationum, & super-
stitionum detestabili studio, & execran-
dis flagitiis, atque impuritatibus occurre-
re, ut de Christiano populo merito dici
possit, quod de antiquo Dei populo scri-
ptum est: Non est augurium in Jacob, ne-
que divinatio in Israel; hac perpetuo va-

Hic itaque
Pontifex
astrolog. ju-
diciarios
Mathemat.
Divinator.
& cæter. ab
Ordinariis,
& ab Inqui-
sitoribus se
vere coer-
cere man-
dat.

litura Constitutione, Apostolica auctoritate statuimus, & mandamus, ut tam contra Astrologos, Mathematicos, & alios quoscumque dictæ judiciaræ Astrologiæ artem, præterquam circa agriculturam, navigationem, & rem medicam in posterum exercentes, aut facientes judicia, natiuitates hominum, quibus de futuris contingentibus, successibus, fortuitisque casibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus, aliquid eventurum, affirmare audent, etiamsi id se non certò affirmare asserant, aut protestentur, quam contra alios utriusque sexus, qui supradictas damnatas, vanas, fallaces, & perniciosas divinandi artes, siue scientias exercent, profitentur, & docent, aut discunt, quive hujusmodi illicitas divinationes, fortilegia, superstitiones, veneficia, incantationes, ac præmissa, detestanda scelera, & delicta, ut præferatur, faciunt, aut in eis se quomodolibet intromittunt, cujuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, tam Episcopi, & Prælati, Superiores, ac alii Ordinarii locorum, quam Inquisitores hæreticæ prauitatis ubique gentium, deputati, etiamsi in plerisque ex his casibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquirent, & procedant, atque in eo seuerius Canonicis

niciis pœnis, & aliis eorum arbitrio animadvertant.

§. 4. Prohibentes omnes, & singulos libros, opera, & tractatus hujusmodi Librosque harum artium retineri vetat. judicialiæ Astrologiæ, Geomantia, Hydromantia, Pyromantia, Onomantia, Chiromantia, Necromantia, artis Magica, aut in quibus sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, execrabiles incantationes, ac superstitiones continentur, ac ut supra in memorato Indice interdictos, sub censuris, & pœnis in eo contentis a quibuscumque Christianis legi, aut quomodolibet retineri, sed illos Episcopis, & Ordinariis locorum, vel Inquisitoribus prædictis præsentari, & consignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate statuimus, & mandamus, ut contra scienter legentes, aut retinentes libros, & scripta hujusmodi, seu in quibus talia continentur, similiter iidem Inquisitores libere, & licite procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercere possint.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausula derogatorie

§. 6. Ut autem præsentibus nostræ Litteræ ad communem omnium notitiam facilius deducantur, jubemus illas in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, Jussio publican. in Urbe.

& Principis Apostolorum de Urbe, ac in
acie Campi Floræ affigi, seu appendi,
eisque detractis, ipsarum exempla etiam
impressa eisdem in locis affixa relinqui.

Et extra.

§. 7. Et insuper universis, & singulis
Venerabilibus Fratribus nostris Patriar-
chis, Primatibus, Archiepiscopis, Epi-
scopis, Locorum Ordinariis, & Præla-
tis, necnon Inquisitoribus hæreticæ pra-
vitatibus ubilibet constitutis, per hæc com-
mittimus, & in virtute sanctæ obedientiæ
districtè præcipiendo mandamus, ut per
se, vel alium, seu alios easdem præsen-
tes Literas, postquam eas receperint, seu
earum notitiam habuerint, in suis, & sin-
gulis Parochialibus Ecclesiis, dum in eis
populi multitudo ad Divina convenerit,
deinde verò semel in anno, & quoties eis
expedire videbitur, vulgari sermone pu-
blicent, aut publicari faciant.

Fides exem-
plorum.

§. Quia verò difficile foret, præsen-
tes Literas ad singula quæque loca, in
quibus de eis fides facienda erit, deferri,
volumus, ut earum transumptis, etiam
impressis, manu Notarii publici subscri-
ptis, ac parvo Sigillo Sanctæ Romanæ,
& universalis Inquisitionis, aut alicujus
Prælati, vel Curie Ecclesiasticæ munitis,
eadem prorsus fides in iudicio, & extra,
ubique locorum adhibeatur, quæ eisdem
originalibus literis adhiberetur, si essent
exhi-

exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Nonis Januarii, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

D.P. An. 7.
5. Januarii.

Anno a Nativitate Domini 1586. Indictione 14. die verò 9. mensis Januarii, Pontificatus SS. D. N. D. SIXTI Divina Providentia PAPÆ V. Anno secundo, retrospectæ Literæ Apostolica affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt in valvis, seu portis S. Joannis Lateranensis, & Sancti Petri Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & acie Campi Floræ, & per aliquod temporis spatium dimissæ per nos Joannem Freile, & Nicolaum Tagliettum SS. D. N. PP. Cursores.

Alexander Parabiacus Magister Curs.

IV. alias CXIII.

Contra Astrologos Judiciarios, qui de statu Republicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut ejus consanguineorum judicia facere, necnon eos, qui illos de-

desuper consulere præsumperint, cum
innovatione similis Constitutionis Si-
xti Papæ V.

Edita Anno
Dom. 1631

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmiũ.

Inscrutabilis Judiciorum Dei altitudo non patitur, ut humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu divino recondita, & ipsis beatissimis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tanquam explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioso exemplo venditare præsumat.

Causa hu-
jus Consti-
tutionis.

§. I. Hinc est, ut quamvis civilibus, canonicisque sanctionibus, ac novissime fel. record. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Constitutione desuper edita Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui eventura divinare, seu prædicere audent, quosque uti homicidas, & maleficos antiquitas æstimavit, illorum potissimum, qui de summa Reipublicæ, vel Principis salute iudicia ferre præsumerent, ars, professio, sive

sive exercitium gravibus pœnis inhibita esse noscantur. Attamen, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii propriæ pusillitatis oblii, ac lenitate forsan, vel conniventia audentiores facti, vanamque fatidicorum æstimationem aucupantes in deplorandam animarum suarum, perditionem, graveque Christifidelium scandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus vero inquietis rerum novandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica, & prædictiones verbo, vel etiam scripto edere, non erubescunt.

§. 2. Nos itaque perniciosi hujusmodi abusibus, quantum nobis ex alto conceditur, obviam ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum gravitate, & severioris disciplinæ freno coercere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Constitutionem per præfatum Sixtum, Prædecessorem desuper, ut præfertur, editam, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innovamus.

§. 3. Et insuper omnibus, & quibuscumque Laicis cujuscumque sexus, conditionis, status, gradus, qualitatis, &

Innovatio
Constitu-
tionis Six-
ti V.

Contraven-
tiones, &
contrave-
nientium,
Laicorum
di-
pœnæ.

dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, ejusque usque ad tertium gradum inclusive consanguineorum, Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresve nuncupatos, vel alios Astrologiam judicariam exercentes, seu alias quomodolibet profitentes de cætero consuluerint, sive desuper eorum judicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones, etiam sibi oblatas receperint, illisve quomodolibet usi fuerint, vel illas penes se scienter retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon iisdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, sive aliis Astrologiam judicariam, seu quamlibet artem divinariam quomodolibet profitentibus, qui judicia, prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super præmissis, etiamsi id non certò se affirmare protestentur, fecerint, sive a se, vel ab aliis jam facta, seu factas, impofterum penes se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quovis modo etiam improbando scripto, vel verbis tractaverint, nedum excommunicationis majoris latae sententiæ, sed etiam uti læsæ majestatis reis, ultimi supplicii, ac confiscationis omni-

um honorum suorum , etiam Romanæ Curix officiorum , ac devolutionis quorumcumque Civitatum , Castrorum , & locorum jurisdictionalium , & feudali-um .

§. 4. Clericis quoque , & Presbyteris , aliisque Personis Ecclesiasticis , tam sæcularibus , quam cujusvis Ordinis , Congregationis , Societatis , seu Instituti , vel Militiarum quarumcumque , etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani , aliisque quomodolibet exemptis , ac Nobis , & Apostolicæ Sedi immediatè subjectis , Regularibus utriusque sexus , ultra prædictas , etiam privationis beneficiorum , & dignitatum , ac officiorum Ecclesiasticorum , etiam Monasteriorum , Prioratum , & Præceptoriarum , ac aliorum quorumcumque , & inhabilitatis perpetuæ ad illa impoterum obtinenda , ita quod Personæ Ecclesiasticæ , prævia illarum degradatione , Curix sæculari tradantur puniendæ ; in Episcopali verò , Archiepiscopali , Metropolitana , Primatiali , Patriarchali , aut quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica , vel mundana quantumvis sublimi , excellente , & speciali nota digna etiam suprema constitutis dignitate , eadem excommunicationis , ac privationis etiam regiminis , & administrationis Ecclesiarum , & aliorum quorumcumque beneficiorum ,

Pœnæ Clericorū quorumcumque quantumvis qualificatorum .

& di-

& dignitatum quantumvis amplissimarum, & Patriarchali majorum, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurrendas Apostolica auctoritate tenore præsentium infligimus, & imponimus.

Judicium
deputatio,
tam in Ur-
be quam
extra.

§. 5. Cognitionem autem causarum, hujusmodi quoad personas Ecclesiasticas, tam sæculares, quam Regulares, in Urbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum in Urbe Vicarium in spiritualibus generalem, necnon ejusdem Urbis Governatorem, ac Casarum Curiaæ Camerae Apostolicæ Auditorem Generalem, & eorum quemlibet insolidum; extra verò Urbem, & districtum prædictum in Provinciis Nobis, & Apostolicæ Sedi subjectis ad S. R. E. Cardinales in eisdem Provinciis de Latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate Ecclesiastica constitutos pro tempore existentes; in aliis verò omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tam sub nostra, & dictæ Sedis, quam cujusvis alterius Principis ditione comprehensis, privative quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum, ubilibet vero locorum, etiam ad hæreticæ pravitatis Inquisitores spectare volumus.

Man-

§. 6. Mandantes dilectis filiis nostris, & dictæ Sedis de Latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præsidibus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, necnon Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis singulis, videlicet in suis Civitate, & Diœcesi, & quoad loca intra fines alicujus Diœcesis, non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo vero ad ea, quæ extra fines alicujus Diœcesis consistunt, vicinioribus eorundem locorum Ordinariis, ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenus ad instantiam cujusvis Fiscus, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio causarum hujusmodi cognitiones suscipientes, prævia etiam avocatione a quibusvis aliis supra non expressis, nec a Nobis specialiter delegatis in causis ipsis modo præmissis procedant omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam auxilio brachii secularis.

Demandatio cognitionis causarum hujusmodi.

§. 7. Inhibentes insuper Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis prædictorum Superioribus, Conventibus, & Fratribus

Inhibitio, & pena contra turbantes, vel non obediens Judicibus prædictis.

quan-

quantumvis exemptis , ne, sub privationis beneficiorum , & officiorum quorumcumque per eos respective obtentorum , ac similiter inhabilitationis ad alia in futurum obtinenda , vocisque activæ , & passivæ , necnon excommunicationis latae sententiæ eo ipso incurrendis pœnis , Ordinarios locorum , necnon Legatos , seu Vicelegatos , aliosque prædictos in causis hujusmodi procedentes quoquomodo impedire , molestare , seu perturbare audeant , vel præsumant , ac etiam mandantes , ut quoties ad id fuerint requisiti , Religiosos ipsos , etiamsi alicujus loci Regularis Superiores actu fuerint , Ordinariis , Legatis , seu Vicelegatis , ac aliis prædictis , seu quibus iidem mandaverint , consignent cum scripturis , & actis , si quæ facta fuisse reperiantur .

Decretum
irritans .

§. 3. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios , Delegatos , & Commissarios , ac etiam Camerae Apostolicæ Clericos , Præsidentes , necnon Causarum Palatii Apostolici , & Curiae ejusdem Camerae generales Auditores , ac S. R. E. Camerarium , & alios Cardinales , etiam de Latere Legatos , necnon Vicecamerarium , sublata eis , & eorum cuilibet quavis aliter judicandi , & interpretandi facultate , & auctoritate , ubique judicari , & definiri debere , ac irritum

tum quoque , & inane , si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter , vel ignoranter contigerit attentari , decernimus .

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus , & Ordinationibus Apostolicis , nec non nostra in numero septuagesimo , & aliis Cancellariæ Apostolicæ Regulis , ac Provinciarum , Regnorum , Civitatum , Terrarum , Oppidorum , Locorum , Ecclesiarum , Monasteriorum , Militiarum , Hospitalium , etiam S. Joannis prædictorum , aliorumque Religiosorum , & piorum locorum , etiam juramento , confirmatione Apostolica , vel quavis firmitate alia roboratis statutis , & consuetudinibus , Privilegiis quoque , Indultis , & Litteris Apostolicis , eisdem Provinciis , Regnis , Civitatibus , Terris , Oppidis , Locis , Ecclesiis , Monasteriis , Hospitalibus , & Militiis prædictis , & aliis piis locis , ac illorum Universitatibus , Capitulis , Superioribus , & personis in contrarium forsân quomodolibet concessis , approbatis , & innovatis . Quibus omnibus , & singulis , etiamsi de illis , eorumque totis tenoribus specialis , specifica , expressa , & individua , ac de verbo ad verbum , non autem per clausulas generales idem importantes , mentio , seu quævis alia expressio , aut aliqua alia exquisita

Contrario-
rum derogatio .

sita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicationes in Urbe omnes ar-
tate vult.
§. 10. Volumus autem, quod presentes litteræ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in statu nostro temporali, quam extra eum, ubique locorum perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transum-
ptorum si-
des.
§. 11. Quodque earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra ubique adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pec-
nalis.
§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, innovationis, infractionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere,

gere, vel ei ausu temerario contraire.
Si quis autem hoc attentare præsumpserit,
indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum
Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit
incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Kalendis Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Octavo. D. P. An. 8.
die 1. Aprilis.

In Dei Nomine Amen. Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimo primo, die vero decima mensis Aprilis, Indictione decima quarta, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. URBANI Divina Providentia PAPÆ VIII. Anno ejus octavo, supradictæ Litteræ Apostolicæ presentata, & affixæ fuerunt, ac dimissis copiis ad Basilicas Ecclesiarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in Cancellaria Apostolica, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per nos Augustinum de Bolis, & Joannem Radicam SS. D. N. Papæ Cursores. Mathias Spada Magister Cursorum.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, ubi liber, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat.

Edita Anno
Dom. 1596

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constitutionis.

CUM sicut non sine magno animi nostri dolore accepimus, quamplures Christifideles ex diversis Italiæ partibus, eorum patriis, ubi vera, & Sancta, Catholica, & Apostolica Religio viget, & publice prædicatur, discedentes, abeant in longinqua loca, ubi non solum hæreses impune grassantur, sed, quod pejus est, Catholicæ Religionis usus publice interdicitur, & prohibetur, quo fit, ut personæ ibi permanentes, etiam si Catholicæ sint, cogantur tamen, contra eorum pia desideria, sacrosanctæ Missæ Sacrificio, aliisque divinis Officiis, ac sanctorum Sacramentorum perceptione in suarum animarum discrimen diutius carere.

§. I. Quare Nos his, & aliis malis, & periculis inde provenientibus, quantum cum Domino possumus, obviare cupientes, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, ut de cætero nullus Italus, sive Mercator, sive

Itali non habitent in locis, in quibus Catholicæ Fidei cultus liber non permittitur

sive cuiusvis alterius conditionis, vel status existat, quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Civitate, Oppido, seu loco, ubi aliqua Ecclesia cum Parocho, vel Pastore, seu Sacerdote Catholico non existat, in qua libere, & sine omni periculo palam, & publice celebrari, & audiri possint sacrosanctæ Missæ, & alia Divina Officia, & Conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora sepeliri, & cætera fieri juxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

§. 2. Utque iidem Itali ablineant a Evitentque Matrimoniis cum hæreticis mulieribus, & hic enarrat ab hæreticorum sepulturis, filios suos de sacro Fonte levare per hæreticos non permittant, nec ipsi vicissim hæreticorum filios, nisi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, levare præsumant, Medicorum quoque hæreticorum opera, necessitate cessante, & ubi adfit copia Catholici Medici idonei, non utantur.

§. 3. Cum vero Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, seu inhabitandum in partibus prædictis, id significant suis Ordinariis, vel Inquisitoribus locorum, a quibus serio admoneantur, ut in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem constanter retinentes, & Ad habitandum ibi nõ accedant, nisi id prius significant Ordinariis vel Inquisitoribus, qui cum eis hic descripta proservent.

profitentes, piam, & catholicam vitam
 ducant, Dominicos, & festos dies, absti-
 nentias, & sacra jejunia ab Ecclesia præ-
 cepta religiose colant, atque omnem hæ-
 resim, & errorem, hæreticos, schisma-
 ticos, & ab Orthodoxa Fide aberrantes fu-
 giant, & evitent, ac ut saltem singulis
 annis de eorum sacramentali peccatorum
 Confessione, & sanctissimæ Eucharistiæ
 perceptione per eos facta, fidem, seu te-
 stimonium ipsis Ordinariis, vel Inquisi-
 toribus in Italiam transmittant, ad quod
 & Nos dictos Italos tenore præsentium te-
 neri, & obligatos esse decernimus, &
 mandamus.

*Inobedien-
 tes, vel de
 hæresi su-
 specti in-
 quiri pos-
 sunt.* §. 4. Quod si quis propriæ salutis im-
 memor, contra præmissa facere præsum-
 pserit, possit adversus eum per locorum
 Ordinarios, & Inquisitores hæreticæ pravi-
 tatis, uti de hæresi suspectum procedi.

*Quibus-
 cumque nõ
 obstantib.* §. 5. Non obstantibus Constitutioni-
 bus, & Ordinationibus Apostolicis, cate-
 risque contrariis quibuscumque.

*Transum-
 pti fides.* §. 6. Volumus autem, ut earumdem
 præsentium transumptis, etiam impressis,
 manu alicujus Notarii publici subscriptis,
 & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica,
 constitutæ munitis, eadem prorsus fides in
 judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsismet
 præsentibus haberetur, si essent exhibitæ,
 vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Mar-
cum, sub Annulo Piscatoris, die vige-
sima sexta Julii, millesimo, quingentesi-
mo nonagesimo sexto, Pontificatus Nostri
Anno Quinto.

D. P. An. 5.
die 26. Julii

XXVIII.

Contra Hæreticos in locis Italiae, & Insula-
rum adjacentium quovis prætextu com-
morantes, eorumque fautores.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita Anno
Dom. 1622

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmani Pontificis B. Petri Aposto-
lorum Principis Successoris munus
exigit, ut pro incumbente Dominici gre-
gis cura, & sollicitudine, Prædecessorum
suorum Constitutiones, eas præsertim,
quæ ad sacrosanctæ Fidei Catholicæ con-
servationem pertinent, quo suum perpetuum
fortiantur effectum, & inviolabili-
ter obseventur, innovet, & extendat,
prout rerum, & temporum qualitatibus de-
bite compensatis, conspicit in Domino sa-
lubriter expedire.

Exordium

§. I. Alias siquidem a fel. record. Cle-
mente Papa VIII. Prædecessore nostro
emanarunt literæ tenoris subsequentiis vi-

Clem. VIII
edidit Con-
stit. , quæ
est supra
påg. 100.

delicet : Cum sicut non sine &c. *ut supra*
pag. 100.

Hic Pontifex illam omnino præcipit observari.

§. 2. Nos inviolabili dictarum Clementis litterarum , & in eis contentorum quorumcumque observationi, quantum Nobis ex alto conceditur , per amplius providere volentes , Motu proprio , & ex certa scientia , ac matura deliberatione nostris , deque Apostolicæ potestatis plenitudine , Clementis Prædecessoris litteras , cum omnibus , & singulis in eis contentis , tenore præsentium approbamus , & confirmamus , illasque innovamus , ac inviolabiliter observari mandamus .

Et plenius modo disponit contra Hæreticos.

§. 3. Insuper ne ullus Hæreticus in locis Italiæ , & Insularum adjacentium , neque etiam sub commercii , mercimonii , aut alio quovis prætextu domicilium contrahere , seu domum apertam habere propriam , vel conductam , aut gratis concessam , seu habitare , aut morari possit , earundem tenore præsentium prohibemus , ac respective statuimus , ac ordinamus .

Contravenientibus pœnas infligit .

§. 4. Contra prohibitioni autem , ac statuto , & ordinationi nostris hujusmodi non parentes , seu contravenientes , cujusvis status , gradus , ordinis , dignitatis , tam Ecclesiasticæ , quam Sæcularis existentes , juxta formam juris procedatur , & puniantur .

§. 5. Et simili modo eos, qui Hæreticos prædictos receptaverint, eisque quomodo contra præsentium litterarum tenorem, favorem, opem, seu auxilium præbuerint, uti fautores, & receptores Hæreticorum puniri.

Illorumque fautores uti Hæreticos puniri jubet.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Et ita, & non aliter judicari mandat.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 8. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eadem præsentibus post duos menses a die illarum publicationis computandos, omnes, & singulos,

Publicationes in Urbe omnes ligare decernit.

ad

ad quos spectat, ardeant, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

D.P. An. 2.
die 2. Julii

Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majorem sub Annulo Piscatoris die secunda Julii 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi
millesimo sexcentesimo vigesimo secundo,
Indictione quinta, die vero prima mensis
Septembris, Pontificatus Sanctissimi in
Christo Patris, & D. N. D. GREGORII
Divina Providentia PAPÆ XV. Anno
ejus secundo, retrospectiva Constitutio
affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum
S. Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum
de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est,
per me Brandimartem Latinum Apostolicum
Cursorem.

Octavius Spada Magister Cursorem.

XXVI.

Revocatio facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum quomodo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum, ad officium S. Inquisitionis hæreticæ pravitatis quomodolibet pertinentes.

PAU-

R
& re
prov
sunt,
cat,
& or
consp
§.
pa Q
tuo
dinav
deinc
partit
tam g
ciis,
Locit
cont
etiam
prof
quof
& ex
dolib
mod
ligio
causi

PAULUS EPISCOPUS

107

Edita Ann^o
D. 1606.

Servus Servorum Dei .

Ad perpetuam rei memoriam .

Romanus Pontifex ea interdum, quæ a Prædecessoribus suis, temporum, & rerum qualitate id tunc exposcente, provide pro hæresum extirpatione sancita sunt, novis emergentibus rationibus revocat, & immutat, aliaque desuper disponit, & ordinat, prout in Domino salubriter conspicit expedire .

§. I. Dum siquidem fel. rec. Pius Pa-
pa Quartus Prædecessor noster sua perpe-
tuo valitura Constitutione statuit, or-
dinavit, & declaravit, quod ex tunc
deinceps in omnibus Christiani Orbis
partibus Inquisitores Hæreticæ pravitatis,
tam generales, quam in quibusvis Provin-
ciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, &
Locis pro tempore deputati particulares,
contra omnes quorumcumque Ordinum,
etiam exemptorum, etiam Mendicantium
professores, & Religiosos, ac etiam alios
quoscumque quovis modo privilegiatos,
& exemptos, de hæresis crimine quomo-
dolibet suspectos, aut culpabiles, dum-
modo ab eorundem professorum, & Re-
ligiosorum Superioribus, vel Prælati-
causis hujusmodi præventi non fuissent, ju-
xta

Pius Quar-
tus jussit in-
quisitores
procedere
contra quo-
scumque
Regulares
dummodo
ab eorum
Superiori-
bus non ef-
set præven-
tum in ejus
Constit. 51.
Pastoris .

xta facultates Officii Inquisitionis ipsius
 pravitatis inquirere, & procedere, ac
 culpabiles, & delinquentes repertos, se-
 cundum canonicas sanctiones castigare,
 atque punire possent, & valerent, ac
 alias, prout in litteris ipsius Pii Prædeces-
 soris latius continetur.

§. 2. Cum autem rerum usu comper-
 tum sit, occasione præventionum hujus-
 modi nonnulla interdum impedimenta
 orta esse, quo minus causæ hujusmodi ea,
 qua decet diligentia cognoscantur, Nos
 de consilio Venerabilium Fratrum nostro-
 rum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali-
 um, contra hæreticam pravitatem genera-
 lium Inquisitorum, illa de medio tollere
 volentes, Motu proprio, & ex certa scien-
 tia nostra, ac matura deliberatione, hac
 nostra etiam perpetuo valitura Constitu-
 tione omnia, & quæcumque privilegia,
 indulta, facultates, & concessiones Gene-
 ralibus, Superioribus, & Prælatibus quo-
 rumcumque Ordinum, sive Mendicanti-
 um, sive Clericorum Regularium, cujus-
 vis Ordinis, & Instituti, etiam in dicta
 Constitutione non expressorum, & quan-
 tumvis exemptorum, & quocumque no-
 mine nuncupentur, per dictum Pium, ac
 quoscumque Romanos Pontifices Præde-
 cessores nostros, & Sedem Apostolicam
 concessa, approbata, & innovata, & quan-
 tum-

Hic modo
 Pontifex fa-
 cultatem
 quibuscum.
 que Ordini
 Prela-
 tis cogno-
 scendi cau-
 sas Regula-
 rium ad Of-
 ficiam In-
 quisionis
 spectantes
 quoquo mo-
 do conce-
 sam revo-
 cat.

tumvis, etiam longissimo tempore observata, causas ad dictum Officium quovis modo spectantes cognoscendi, & terminandi, seu in illis quoquomodo se intromittendi, quorum omnium, & singulorum tenores, etiamsi de illis specialis, & expressa mentio habenda esset, presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuo cassamus, revocamus, & abolemus, ipsisque Generalibus, Superioribus, & Prælatibus, ut de cætero quovis quæsito colore, vel prætextu præventionis, vel consuetudinis, & præscriptionis immemorabilis, seu cognoscendi, an delationes hujusmodi calumniosæ sint, necne, in eisdem causis tam motis, quam movendis, quoquomodo se intromittere, seu immiscere, denunciations recipere, testes examinare, processus conficere, causas ipsas cognoscere, definire, vel terminare minime audeant, seu præsumant, simili auctoritate districtius inhibemus.

§. 3. Volentes, & expresse mandantes, ut ipsi Religiosi possint, & debeant omnes, etiam Ordinum hujusmodi professores de hæresi suspectos, Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus libere denunciare, absque eo quod Superiores prædicti personas denunciandas, & cau-

Regulares
omnes Or-
dinariis, &
Inquisitori-
bus libere
denunciari
mandat.

& causas perquirere, vel quoquomodo id impedire, vel retardare audeant, seu præsumant.

Et causas coram ipsis Prelatis pendentes Inquisitoribus & Ordinariis committit.

§. 4. Insuper omnes, & quascumque causas ad dictum Officium quomodolibet spectantes, & pertinentes coram Generalibus, Superioribus, & Prælati huiusmodi in quibuscumque locis existentibus, ac contra quoscumque Religiosos, ut præfertur, exemptos, motas, & pendentes, ad Nos harum serie avocamus, easque omnes in statu, & terminis, in quibus de præfenti reperiuntur, ipsius prævinitatis Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus terminandas committimus.

Prælatos ad transmittendum omnia acta, & omnes Regulares de hæresi suspectos iisdem Ordinariis & Inquisitoribus monet.

§. 5. Præterea ipsis Generalibus, Superioribus, & Prælati pari auctoritate præcipimus, atque mandamus, ut omnes processus, & acta causarum huiusmodi, Inquisitoribus, seu Ordinariis prædictis respective remittant, & consignent; nec non Professores, Fratres, & Religiosos supradictos, quos hæresis labe infectos, vel suspectos, etiam in vilitatione esse noverint, absque alia conferentia cum propriis Superioribus facienda, eisdem Inquisitoribus, vel Ordinariis locorum vicinioribus respective denuncient.

Contravenientibus prædictis presentibus litteris non paruerint, eos

§. 6. Quod si Generales, alique prædicti presentibus litteris non paruerint, eos

eos omnes privationis quaruncumque dignitatum, seu Prælaturarum, vel officiorum suorum Ordinum, ac vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad eandem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores Officii statutas, & inflictas pœnas, aliasque censuras Ecclesiasticas, etiam excommunicationis majoris latæ sententiæ, a qua nonnisi a Nobis, vel a Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipso incurrisse.

§. 7. Necnon præsentis literas, licet Generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicumque alii quavis auctoritate, dignitate, officio, seu honore fulgentes, in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel habere prætendentens, ad hoc vocati non fuerint, semper, & perpetuo validas & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac de omnibus inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter,

Clausulas
hujus Bullæ
præservati-
vas appo-
nit.

ter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Edita Anno **§. 8.** Non obstantibus prædicta, ac
 Dom. 1574. quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & Institutorum quorumcumque, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælati, ac personis, etiam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, & per Nos quovis modo concessis, & confirmatis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; quibus, ac aliis omnibus, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia, exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores pro plene, & sufficienter præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, & specialiter,

liter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Ut autem præsentēs Literæ ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis ignorantiam earum prætere, aut contra eas se excusare valeat, illas in Formam, & effectum publicationis præscribit. valvis Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Basilicarum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de more affigi, & publicari, earumque exempla inibi affixa dimitti, ac post publicationem hujusmodi omnes, & singulos, quos concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent, & afficiant, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

§. 10. Quodque earum transumptis, Transumptis credi jubet. etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo alicujus Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem, in judicio, & extra, ubique gentium, & locorum adhiberi volumus, & mandamus, quæ eisdem originalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Et nihilominus, ut ad majorem notitiam singulorum, & quorumcumque Religiosorum prædictorum præsentēs deveniant, etiam volumus, & in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus, Superioribus & Prælati præ-

dicis , ut in primis proximis futuris Capitulis , seu Congregationibus Provincialibus , vel Generalibus cujuscumque Provincie , tam in Italia , quam extra , presentes nostras Literas legi , & publicari faciant , & procurent .

§. 11. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicæ 1606. Kalen. Septembris , Pontificatus Nostri Anno Secundo .

Sanctio p^o
nalis.
D.P. An. 2.
die 1. Sept.

Anno a Nativitate Domini Nostri JESU Christi 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris , & Domini Nostri Domini PAULI Divina Providentia PAPÆ V. Anno secundo , die vero tertia mensis Octobris , supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ , & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis , Principis Apostolorum de Urbe . & Cancellariæ Apostolicæ , ac in acie Campi Floræ , ut moris est , per me Joannem Baptistam Meconium , ejusdem SS. D. N. Papæ , & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem .

XCVII.

Innovatio Constitutionum a Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum, impositioque majorum pœnarum in transgressores, & locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos.

PAULUS PAPA V.

Edita Anno Dom. 1616.

Ad perpetuam rei memoriam.

REgis pacifici, quamquam nullo nostro merito, divina dispensatione vices gerentes in terris, ex muneri nostri debito, pacis, & concordie inter Christiani-fideles, præsertim Ecclesiasticas personas, quæ aliis in viam pacis dirigendis, & in unitate Spiritus continendis sunt præpositæ, conservationi sedulo invigilare cupientes, ea, quæ a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad scandalorum semina tollenda salubriter constituta sunt, cum hostis antiqui insidiis, qui ab initio dissidia serere cœpit, minime observari, aut variis modis eludi dignoscuntur, ut inviolata serventur, opportunis remediis, quantum cum Domino possumus, providemus.

§. 1. Olim siquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum Prædecessorem nostrum, accepto quod non-

Sixtus IV. Constitutionem edit contra affirmantes

hæreticum nulli diversorum Ordinum Prædicatores esse, aut peccatum mortale credere, vel tenere B. Mariam Virginem in sua Conceptione a peccato originali maculâ præservatâ fuisse, vel non fuisse, cum nondû id esset a Sede Apostolica, & Romana Ecclesia de ciliis.

Hanc Constituit. Sixtus IV. vide in cap. 2. de Reliquiis, & venerat. Sanctorum inter Extravagantes conciones.

in suis sermonibus ad populum publice per diversas Civitates, & Terras affirmare non erubuerant, & quotidie prædicare non cessabant, omnes illos, qui tenebant, aut asseriebant, gloriosam, & immaculatam Dei Genitricem absque originali peccati macula fuisse conceptam, mortaliter peccare, vel esse hæreticos, ejusdemque immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audientesque sermones illorum, qui eam sine hujusmodi macula conceptam esse affirmabant, graviter peccare; sed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos super eisdem suis assertionibus libros in publicum ediderant, ex quorum assertionibus, & prædicationibus non levia scandala in mentibus fidelium exorta erant, & majora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus Prædecessor hujusmodi temerariis ausibus, & perversis assertionibus, & scandalis, quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri poterant, obviare volens, hujusmodi assertiones Prædicatorum eorundem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præsumerent, eos, qui crederent, aut tenerent, eandem Dei Genitricem ab originali peccati macula in sua conceptione præservatam fuisse, propterea alicujus hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter

pec-

peccare, aut hujusmodi Officium Conceptionis celebrantes, seu hujusmodi sermones audientes, alicujus peccati reatum incurrere, utpote falsas, & erroneas, & a veritate penitus alienas, editosque de super libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobavit, & damnavit, ac statuit, & ordinavit, quod Prædicatores verbi Dei, & quicumque alii, cujuscumque status, gradus, aut ordinis, & conditionis essent, qui ausu temerario præsumerent in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodolibet affirmare, hujusmodi sic per eum improbatas, & damnatas assertiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent, a qua ab alio, quam a Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequirent absolutionis beneficium obtinere. Similique pænæ, & censuris subjecit eos, qui ausi essent asserere contrariam opinionem, tenentes videlicet, gloriosam Virginem MARIAM cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id esset a Romana Ecclesia, & Apostolica Sede decisum.

§. 2. Hanc vero Sixti Prædecessoris Constitutionem Oecuménica Tridentina Synodus postea innovavit.

Eam innovavit Concil. Trid. sess. 15. de pecc. orig.

Pius Quintus prohibuit de hoc articulo in popularibus concionibus disputari, vulgari sermone scribi, vel dictari, ut in eius Concilio. 114. *scilicet per speculam.*

§. 3. Ac deinde similis recordationis Pius Papa Quintus, etiam Prædecessor noster, statuit, ordinavit, & mandavit, quatenus nemo, cujuscumque ordinis, vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel ubicumque promiscua virorum, & mulierum multitudo convenire solet, de hujus controversiæ alterutra parte disputare, rationibus, vel Doctorum auctoritate asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipsa quæstione cujuscumque pietatis, aut necessitatis prætextu vulgari sermone scribere, vel dictare præsumeret; qui contrafaceret, suspensionis pœnam a divinis absque nova declaratione ipso facto incurreret, si modo esset in sacris constitutus, & quocumque præterea gradu, sive dignitate, vel administratione fungeretur, illis omnibus foret ipso jure privatus, & ad eadem, vel similia munera obtinenda, vel obeunda, perpetuæ inhabilitatis censuræ ipso etiam facto obnoxius foret, super quibus nisi a Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, sive absolvi non posset, & nihilominus aliis pœnis, si opus foret, a proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subiectus esset, prout subjecit.

Sed solummodo in Ac cam Sedem altera pars definita non esset, oppo-

oppositaque sententia condemnata, licet in publicæ Accademiæ disputationibus, sive Generalium, aut Provincialium Capitulorum, vel ubi alias interessent, qui rem capere possent, nec scandali ulla subesset occasio, de illa quæstione differere, & argumentis utramlibet partem asserere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur, servarenturque illa omnia, quæ a dicto Sixto Prædecessore statuta sunt, quorum singula etiam quantum ad alias pœnas duxit innovanda, & innovavit, prout in Sixti, & Pii Prædecessorum litteris desuper confectis plenius continetur.

§. 5. Verum licet hæc provide statuta sint, nihilominus sicut accepimus, nonnulli in diversis Christiani Orbis partibus, interminatis quæstionibus nimis inconstantibus, dissensionum hujusmodi, jampridem Ecclesiasticæ disciplinæ vigore recisa germina coalescere procurant, indeque contentiones, & rixæ non sine Dei offensâ, & scandalo plurimorum exortæ sunt, & graviores in dies ne exoriantur periculum est, nisi a Nobis opportune provideatur.

§. 6. Quamobrem Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Constitutio-

H 4

num

Quia tamen super predictis ut supra statutis novæ quæstiones exortæ sunt

Sixti IV., & Pii V. Constitutiones innovat, & inviolabiliter præcipit ob servari.

num Sixti, & Pii Prædecessorum hujusmodi veriores tenores præsentibus expressis, & ad verbum insertis habentes, easdem Constitutiones Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & etiam quoad earum penas quascumque etiam absolutionis reservationem innovamus, & inviolabiliter ab omnibus etiam Regularibus cujuscumque Ordinis, & Instituti, & alias quibuscumque tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus personis cujuscvis status, gradus, ordinis, & conditionis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam Sæcularis, etiam si specialis, specifica, & individua earum esset necessario facienda mentio, observari præcipimus, & mandamus, donec a Romana Apostolica Sede hujusmodi controversia fuerit definita.

Transgressoribus penas auget.

§. 7. Ac præterea si quis quovis modo contraverit, præter supradictarum Constitutionum penas respective ipso facto incurrendas, etiam concionandi, publice legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce activa, & passiva in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione privatus existat, necnon ad concionandi, & publice legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis penas similiter ipso facto incurrat absque alia declaratione, a quibus

non

nonnisi a Nobis ipsis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus pariter absolvi, seu super iis dispensari possit, & nihilominus aliis pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum Successorum nostrorum arbitrio infligendis subiciatur, prout eum subicimus per præsentem.

§. 8. Et contra hujusmodi transgressores, etiam Regularis cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & Sæculares personas cujuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam Sæcularis, ut præferatur, tam Episcopi, & Prælati, Superiores, aliique Ordinarii locorum, quam hæreticæ pravitate ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirent, atque in eos severe animadvertant. Nos enim iis, & eorum cuilibet, contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem iisdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, ut præfertur, procedere, inquirere, & punire præcipimus, & mandamus.

§. 9. Non obstantibus omnibus iis, & singulis, quæ tam Sixtus, quam Pius Prædecessores prædicti in litteris suis hujusmodi voluerunt non obstare. Quibus omni-

Et contra eos Episcopis, & ceteris hereticæ pravitate Inquisitoribus facultatem procedendi tribuit.

Contrariis derogat.

omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio-
nem Romæ
factam ubi
que ligare
decernit.

§. 10. Et ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentibus Litteræ, seu illarum exempla, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transum-
ptis credi
jubet.

§. 11. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 12
die 6. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris, die sexta Julii, anno millesimo sexcentesimo decimo sexto, Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Anno a Nativitate D.N. JESU Christi millesimo sexcentesimo decimo sexto, Indictione decima quinta, die vero nona mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christi

Ch
Di
dec
ca
vas
Orb
Au
S

Ampli
fere
ptan

In gen
& v
Pal
cora
Div
& H
vers
ribu
lica
die 1
Jesu

S An
vo
dissimo
contra

*Christo Patri, & D. N. D. PAULI
Divina Providentia PAPÆ V. Anno duo-
decimo, retrospectæ Litteræ Apostoli-
cæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad val-
vas Basilicæ Principis Apostolorum de
Urbe, & in Acie Campi Floræ, per me
Augustinum Bracherium Cursorem.
Silverius Ponticulus Mag. Curs.*

X X I X.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis as-
ferendi B. MARIAM Virginem conce-
ptam fuisse in peccato originali.

*In generali Congregatione Sanctæ Romanæ,
& Universalis Inquisitionis, habita in
Palatio Apostolico in Monte Quirinali
coram Sanctissimo D. N. D. GREGORIO
Divina Providentia PAPA XV., ac Illm̄is,
& Rm̄is DD. S. R. E. Cardinalibus ad-
versus hæreticam pravitatem Inquisito-
ribus Generalibus a Sancta Sede Aposto-
lica specialiter deputatis, feria tertia,
die 24. Maii Anno a Nativitate D. N.
JESU Christi 1622.*

Edita Anno
Dom. 1622.

Sanctissimus Dominus Noster auditis
votis Illustrissimorum, & Reveren-
dissimorum Dominorum Cardinalium,
contra hæreticam pravitatem Genera-
lium

lium Inquisitorum, decretum alias editum a fel. rec. Paulo V. eius Prædecessore tenoris sequentis, videlicet.

Pauli V. de
cretum.

Prohibuit
in actibus
publicis as-
serere B. Vir-
ginem conce-
ptam fuisse
in peccato
originali, ut in
Constit. in
d. pub.

Sanctissimus Dominus Noster post longam, & maturam discussionem, auditis votis Illustrissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, re accurate, ac diligenter perpensa, provide considerans, quod quamvis in Constitutione fel. rec. Sixti IV. super Conceptione Beatissimæ Virginis Mariæ pro submovendis inter Christianifideles scandalis, rixis, & contentionibus edita, a Sacra Tridentina Synodo innovata, & deinde in aliâ Constitutione san. mem. Pii V. super eadem re, quas similiter Sanctitas Sua innovavit, cum quibusdam provisionibus, & adjectionibus pœnarum pro efficaciori earum observatione, relinquatur unicuique libera facultas tenendi, & etiam asserendi utramque partem, quod scilicet fuerit, vel non fuerit concepta, cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica, damnetur, nihilominus ex occasione asserptionis affirmativæ in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod eadem Beatissima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in Populo Christiano, cum

magna
dissenti-
di scando-
dere, &
tis deci-
omnibu-
Instituti-
que, t
bus Pe-
tus, gr
tam Ec-
iam si sp-
earum e-
ut in poi-
di a San-
tas, ve-
tem Ap-
non aude-
tionibus
buscumq-
eadem h-
cum pe-
autem c-
declarav-
censuris
tis Con-
rum, &
Per huj-
tas Sua
ppinione
dicium i-

editum
 ore te- magna Dei offensa , scandala , jurgia , &
 r post dissensiones . Propterea volens hujusmo-
 auditis di scandalis ex debito sui muneris provi-
 ndiffi- dere , decrevit , & præcepit , ac præsen-
 hære- tis decreti virtute mandat , & præcipit
 uisito- omnibus , & singulis cujusvis Ordinis , &
 erpen- Inilituti Regularibus , & aliis quibuscum-
 amvis- que , tam Ecclesiasticis , quam sæculari-
 super- bus Personis cujusvis conditionis , sta-
 Marie- tus , gradus , ordinis , aut dignitatis ,
 s scan- tam Ecclesiasticæ , quam Sæcularis , et-
 ta , a- iam si specialis , specifica , & individua
 a , & earum esset necessario mentio facienda ,
 mem- ut in posterum , donec articulus hujusmo-
 r San- di a Sancta Sede Apostolica fuerit defini-
 dam- tus , vel per Sanctitatem Suam , & Se-
 narum- tem Apostolicam fuerit aliter ordinatum ,
 relin- non audeant in publicis concionibus , se-
 endi , ctionibus , conclusionibus , & aliis qui-
 quod- buscumque actibus publicis asserere , quod
 epta- eadem Beatissima Virgo fuerit concepta
 amen- cum peccato originali ; Contrafacientes
 tica- autem eadem Sanctitas Sua voluit , &
 ne as- declaravit subjacere debere , & subjecit
 cioni- censuris , & pœnis contentis in supradic-
 , & tis Constitutionibus suorum Prædecesso-
 ssima- rum , & sua , ipso facto incurrendis :
 nce- Per hujusmodi tamen provisionem Sancti-
 cum- tas Sua non intendit reprobare alteram
 ma- opinionem , nec ei ullum prorsus præju-
 dicium inferre , eam relinquens in eis-
 dem

dem statu, & terminis, in quibus de
 præfenti reperitur, præterquam quoad
 supra disposita. Uterius sub eisdem cen-
 suris, & pœnis mandat, quod negati-
 vam opinionem, videlicet quod non
 fuerit concepta cum peccato originali, in
 prædictis publicis actibus asserentes, a-
 liam opinionem non impugnent, nec de
 ea aliquo modo agant, seu tractent. In-
 super voluit, & expresse mandavit, ut
 extra hos casus expressos publicorum ac-
 tum in reliquis omnibus supradictæ
 Constitutiones firmæ, & illæ remane-
 ant, & exacte observentur perinde ac si
 præfens decretum non emanasset. Et ita
 decrevit, & mandavit ubique inviolabili-
 ter observari, non obstantibus in hac
 parte supradictis Constitutionibus, &
 aliis omnibus in contrarium facienti-
 bus.

Quod hic
 Pontifex ex-
 tendit etiã
 ad actus,
 privatos.

§. 2. Hoc suo præfenti decreto ex eis-
 dem causis ad evitanda scandala, dissen-
 siones, atque discordias in populo Chri-
 stiano, quæ pari ratione oriri possunt, &
 ut accepit, in aliquibus Regionibus jam
 ortæ sunt ex sermonibus privatis, occa-
 sione assertionis affirmativæ, extendit,
 & ampliavit etiam ad privata colloquia,
 & scripta, mandans, & præcipiens omni-
 bus, & singulis supradictis, ne de cæte-
 ro, donec articulus hujusmodi a Sede

Apo-

Apostolica definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus, & scriptis privatis audeant asserere, quod eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmativa aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus a Sede Apostolica fuerit super hoc specialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei ullum prorsus præjudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in supradicto fel. record. Pauli V., & hoc suo decreto disposita.

§. 3. Eademque Sanctitas Sua voluit, & expresse mandavit, ut in reliquis omnibus, ubi hujusmodi decretis non adversantur Constitutiones Sixti IV., Alexandri VI., & Pii V., ac Pauli V. ejus Prædecessorum super Conceptione Beatissimæ Virginis, firmæ, & illibatæ remaneant, ac exacte observentur, perinde ac si hujusmodi decretum non emanasset.

§. 4. Et insuper eadem Sanctitas Sua, cum Sancta Romana Ecclesia de Beatissimæ Virginis Conceptione Festum solemniter, & Officium celebret, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis tam Seculari-

Et in reliquis servandas esse aliorum Pontificum Constituit.

Et in divinis Officiis celebrandis non alio, quam Conceptionis nomine uti debere.

laribus, quam cujufvis Ordinis, & Instituti Regularibus mandat, ac præcipit, ut in sacrosancto Missæ Sacrificio, ac divino Officio celebrandis tam publice, quam privatim, non alio, quam Conceptionis nomine uti debeant. Contravenientes autem Sanctitas Sua, voluit, & declaravit subjacere debere, & subjecit censuris, & pœnis contentis in supradictis Constitutionibus, ac præfato decreto suorum Prædecessorum ipso facto incurrendis. Et ita decrevit, & mandavit ubique inviolabiliter observari.

Contrariis
derogat.

§. 5. Non obstantibus in hac parte Constitutionibus superscriptis, decreto præfato Pauli V., consuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, & singulis, quæ Prædecessores prædicti voluerunt non obstare, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus.

Executores
deputat cõ-
tra omnes.

§. 6. Volens, & decernens pro observatione, & executione præsentis decreti, & omnium in eo contentorum, quod contra hujusmodi transgressores, etiam Regulares cujufvis Ordinis, & Instituti, etiam quomodolibet exemptos, ac alias quascumque Ecclesiasticas, & Sæculares personas cujuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam Sæcularis, tam Episcopi, & Prælati Superiores, alique Ordina-

dinarii locorum, quam hæreticæ pravitatis ubique locorum deputati Inquisitores procedant, & in eos severè animadvertant, tribuens eis, & eorum cuilibet liberam facultatem, & auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coercendi, & puniendi.

§. 7. Voluit demum, ne præmissorum ighorantia a quoquam prætendi possit, quod præsens decretum, seu illius exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimata fuissent, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Andreas de Pettinis S. Romanæ, & universalis Inquisitionis Not.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indictione quinta, die vero secunda mensis Junii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. GREGORII

I Di-

Publicatio-
nem in Ur-
be decernit
omnes liga-
re debere.

Publicatio
in Urbe P.
An. 2. die 2.
Junii 1622.

Divina Providentia PAPÆ XV. Anno
ejus secundo, supradictum Decretum
affixum, & publicatum fuit ad valvas
Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe,
& in acie Campi Floræ, ut moris est,
per me Brandimartem Latinum SS. D. N.
Papa Cursorem.

Octavius Spada Mag. Curs.

XXVII.

Revocatio quarumcumque concessionum
vivæ vocis oraculo factarum, exce-
ptis oraculis factis Sanctæ Romanæ Ec-
clesiæ Cardinalibus, & eorum manu
firmatis.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. **R**omanus Pontifex in specula militan-
tis Ecclesiæ Divina Providentia
constitutus, gratias, & indulta, a se, &
Prædecessoribus suis concessa, justis inter-
dum suadentibus causis, juxta creditum
sibi Pastoralis officii debitum moderatur,
aut revocat, prout rerum, & temporum
qualitatibus debite pensatis, conspicit in
Domiño salubriter expedire.

Ita-

§. I. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudi-
 ne, omnia, & singula indulta, facultates, privilegia, gratias, & concessiones quascumque spirituales, & Ecclesiasticas tam ad forum interius, quam ad
 exterius spectantes, ac tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus a Sede
 Apostolica, quæ tamen vivæ vocis oraculo hætenus quodcumque, & qualitercumque, ex quavis, etiam de necessitate exprimenda, causa, quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Societatibus, etiam Societati JESU, ac Congregationibus quibuslibet, sive eorum, & earum respective Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælati-
 bus, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Provincialibus quocumque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediate subjectis, cujuscumque dignitatis, præminentia, aut quovis privilegio munitis, non tamen ad supplicationem Regum concessas, in iis videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, aut revoca-
 ta,

Revocatio,
 de qua in
 Rub.

ta, cassata, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua perpetuo fore, & esse, neque in posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem iis de cætero uti ullo modo posse, etiam si expressa, & specificamentio, etiam de verbo ad verbum de iis faciendum esset, decernimus, & declaramus.

Exceptio de
quibus in
Rubrica si-
militer dici-
tur.

§. 2. Firmis tamen, & in suo robore permanentibus omnibus indultis, & aliis concessionibus prædictis, vivæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcumque favorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel aliis factis, & de quibus iidem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt.

Clausularum
preservati-
varum ad-
iunctio.

§. 3. Decernentes, præsentibus litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, ad jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas, quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere,

re, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§. 4. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula
sublata.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælati, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus prædictis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan., & aliis derretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus

Clausule
derogato-
rie.

specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorū. §. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra illud, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Publicatio in Urbe omnes ligare decernit. §. 7. Quodque eadem præsentis litteræ, seu illarum exempla ad valvas Banficarum S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita ardent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

D.P. An. 2. Datum Romæ apud S. Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris die secunda Julii MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Anno a Nativitate D. N. JESU Christi mil-
 lesimo sexcentesimo vigesimo secundo, In-
 dictione quinta, die vero prima mensis
 Septembris, Pontificatus Sanctissimi in
 Christo Patris, & D. N. D. GREGORII
 Divina Providentia PAPÆ XV. Anno
 ejus secundo, retrospectiva Constitutio af-
 fixa, & publicata fuit ad valvas Basili-
 carum S. Joannis Lateranensis, Principis
 Apostolorum de Urbe, & in acie Campi
 Floræ, ut moris est, per me Brandi-
 martem Latinum Apostolicum Cursorem.
 Octavius Spada Mag. Curs.

Extensio Constitutionis rec. mem. Gre-
 gorii Papæ XV. revocatoria concessio-
 num vivæ vocis oraculo factarum.

URBANUS PAPA VIII.

Edita Anno
 Dom. 1631.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias fel. rec. Gregorius Papa XV.
 Prædecessor Noster, ut subnascen-
 tibus jugiter variis difficultatibus, & abu-
 sibus ex Privilegiis a Sede Apostolica,
 vivæ vocis oraculo sæpenumero conces-
 sis obviam iret, Constitutionem edidit
 tenoris subsequenter videlicet: GREGO-
 RIUS PP. XV. Ad perpetuam rei memo-

riam . Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ . *Reliqua vide supra fol. 130.*

Causa hujus extensionis r

§. I. Cum autem experientia rerum, magistra compertum sit, concessionem, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam a S. R. E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas, sæpe ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinæ Ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari: Idcirco, quantum cum Domino possumus, his, & aliis malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi mature discutiendum commissum fuit.

Hoc negotium nonnullis S. R. E. Cardinalibus commissum fuit.

Revocatio generalis.

§. 2. Omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascunque per Summos Pontifices Prædecessores Nostros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, cæterisque Superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sive sæcula

ularibus, five Regularibus, vel etiam
 ipsis Ordinibus, Congregationibus, In-
 stitutis, & Societatibus, etiam Societati
 Jesu, aut ejus Clericis, seu Presbyteris,
 aliisque personis prædictis quacumque
 de causa, etiam de necessitate exprimen-
 da, occasione, prætextu, vel colore, etiam
 intuitu, contemplatione, seu ad instan-
 tiam Imperatoris, Regum, & Princi-
 pum quorumcumque, aut alias quomo-
 dolibet concessa, illorum tenores præ-
 sentibus pro expressis habentes, tenore
 præsentium revocamus, cassamus, tolli-
 mus, abrogamus, & annullamus, ac de
 cætero revocata, cassa, sublata, abroga-
 ta, & annullata, viribusque, & effectu
 vacua esse, & fore, nullique prorsus
 deinceps suffragari posse, nec debere de-
 claramus.

§. 3. Præterea, ut præsentis Litteræ
 omnibus, & singulis, ad quos spectat, &
 pro tempore spectabit, quanto citius in-
 notescant, omnibus, & singulis Genera-
 libus, & aliis quocumque nomine nun-
 cupatis Superioribus quorumcumque Or-
 dinum, Congregationum, Societatum,
 etiam Societatis Jesu, & Institutorum,
 sub excommunicationis, ac privato-
 nis officiorum, & dignitatum, necnon
 vocis activæ, & passivæ pœnis ipso fa-
 cto incurrendis præcipimus, & manda-
 mus,

Mandatur
 strictè om-
 nibus, ad
 quos spe-
 ctat, ut de
 præsentibus
 literis cer-
 tiores faci-
 ant omnes
 Provincia-
 les suorum
 Ordinum.

mus, ut infra tres menses proximos a die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Provinciales eorundem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, & Institutorum, de eisdem præsentibus litteris certiores faciant, earumdemque præsentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Provinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & locorum Regularium præcipere, ut easdem præsententes subditis suis, ut moris est, publicent.

Decernitur ut præsentibus Litteris semper valide, firmis, & efficaces existant.

§. 4. Decernentes, præsentibus Litteris, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, redargui, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, sive adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios,

rios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præinsertis litteris huiusmodi, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, etiam Regula Nostra de non tollendo jure quæsito, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, eisdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, sub quibuscumque verborum formis, & tenore, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia

Contrario-
rum deroga-
tio.

expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eadem præsentibus litteræ, si ve illarum exempla, ad valvas Basilicarum prædictarum, & in acie Campi Floræ hujusmodi similiter affixæ, omnes, quos concernunt, perinde arceant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dies publicationis Anno P. 9. die 20. Decem.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Die, & anno supradicto affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andreæ Salmanum, Sanctissimi D. N. Papæ Curs.

XL.

Revocatio quarumcumque licentiarum legendi, & habendi quomodolibet libros prohibitos quibuscumque personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessarum.

GREGORIUS PAPA XV.

Edita Anno
Dom. 1622.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, Divina Providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantiae nostrae partes propensius intendamus, per quae Religio Catholica, ubi Divina gratia illaesa viget, conservetur, & ubi restitutione indiget, restituatur.

Exordium.

§. I. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno esse sinceræ fidei cultoribus detrimento noscatur, & sicut accepimus, licentiæ libros hujusmodi legendi nimis excreverint; Nos, ut huic malo mature occurratur, & in posterum quam cautissime licentiæ hujusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros

Prohibitio
habendi, &
legendi Li-
bros prohi-
bitos.

quos-

quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis cujuscumque gradus, & conditionis existentibus, etiam per Litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tam per Litteras in forma Brevis, quam aliter quomodocumque a Nobis, seu Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab habentibus a Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem concessas, earum tenorem præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium, revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique in posterum suffragari.

Contravenientibus
penas imponit.

§. 2. Quinimmo libros per licentias hujusmodi permissos legentes, aut habentes, pœnas in Sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicam omnines ligare decernit,

§. 3. Decernentes, ut præsentis litteræ, postquam in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & Canelliariæ Apostolicæ, necnon in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat,

stat, ardeant, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimata fuissent, quodque dictis duobus mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quanto citius comburere debeat, deferre, qui aliquos similes libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur, neque de cætero similes licentiæ, nisi a Congregatione S. Officii, quæ singulis hebdomadis coram Nobis haberi solet, concedantur.

§. 4. Ac quod earumdem præsentium *Ejusque* transumptis, etiam impressis, manu *tran-* alijus Notarii publici subscriptis, & sigillo *sum-* alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica *ptis* constitutæ munitis, eadem prorsus fides *fidem* adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibe- *dari* retur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *man-* *dat.*

Dat. Romæ apud S. Petrum sub An- *Dat. Anno* nulo Piscatoris die 30. Decembris 1622. *P. 2. die 30.*
Pontificatus Nostri Anno secundo. *Decemb.*

*Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi mil-
lesimo sexcentesimo vigesimotertio, Indi-
ctione sexta, die vero secunda mensis Ja-
nuarii, Pontificatus Sanctissimi in Chri-
sto Patris, & D. N. D. GREGORII Di-
vina Providentia PAPÆ XV. Anno ejus
secundo, retrospectæ Litteræ Apostoli-
cæ affixæ fuerunt ad valvas Basilicarum,
S. Je-*

S. Joannis Lateranensis, & Principis
Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ
Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ,
ut moris est, per me Brandimartem La-
tinum SS. D. N. Pape Curs.

Octavius Spada Mag. Curs.

V. alias CXV.

Revocatio licentiarum quarumcumque
legendi, & habendi libros prohibitos.

Edita Anno
Dom. 1630.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Præmium.

Apostolatus officium Nobis, nullo li-
cet meritorum suffragio, Divina
Providentia commissum postulat, ut ad
ea vigilantix nostræ partes propensius in-
tendamus, per quæ Religio Catholica,
ubi divina gratia illæsa viget, conserve-
tur, & ubi restitutione indiget, repa-
retur.

Prohibitio
habendi, &
legendi Li-
bros prohi-
bitos, cum
licentiarū
revocatio-
ne.

§. I. Quapropter, cum librorum pro-
hibitorum lectio magno sinceræ fidei cul-
toribus detrimento esse noscatur, & sicut
accepimus, nimis excessiva sit hujusmo-
di libros legendi licentiarum copia, Nos,
ut huic malo mature occurratur, & in-
posterum quam cautissime licentix hujus-
modi

modi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, omnes & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per Constitutiones Apostolicas etiam ratione Astrologiæ judicariæ, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis Laicis, & Ecclesiasticis, tam Sæcularibus, quam Regularibus cujuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacumque dignitate, etiam Ecclesiastica fulgentibus, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, præminentiæ, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per Litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tam in forma Brevis, quam aliter quomodocumque a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu a quibuscumque aliis a Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen a Nobismetipsis per Litteras Apostolicas etiam in forma Brevis, seu Chirographum, manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuo

valitura Constitutione, revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique suffragari.

Contravenientibus
pœnas imponit.

§. 2. Quinimmo libros per licentias hujusmodi permisos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem
Pont. publicatam
omnes ligare
decernit.

§. 3. Decernentes, ut præsentis Litteræ, postquam in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos citra montes, ultra vero montes infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque dictis duobus, & respective quatuor mensibus durantibus, ii, qui Libros prohibitos hujusmodi haberint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quantocitius comburere debeat, deferre; quique aliquos similes Libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur; neque de cætero similes licentiæ, nisi a Congregatione Sancti Officii, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab aliis per
Nos

Nos etiam in eadem Congregatione specialiter deputandis concedantur.

§. 4. Ac quod earundem præsentium ^{Transumptorum fides.} transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ^{D. P. An. 3.} sub Annulo Piscatoris, die 2. Aprilis, ^{die 2. April.} millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Die, & anno supradicto publicata fuerunt supradictæ Litteræ per earum affixionem ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andreæ Scalmanum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

XXXVII.

Definitio quoad Imagines nondum a Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, & laureolis proponendas, vel ta-

bellas, & luminaria ad eorum sepulchra
apponenda, & cum attestationibus
desuper proponendis, recipienda, &
asservanda, sive eorum Miracula in
imprimendis libris enarranda.

Feria v. Die xiiij. Martii Anno a Nati-
vitate Domini Nostri Jesu Christi
MDCXXV.

*In generali Congregatione Sanctæ Romanæ,
& Universalis Inquisitionis habita in Pa-
latio Apostolico in Vaticano coram San-
ctissimo Domino Nostro D. URBANO Divi-
na Providentia PAPA VIII., ac illustrissi-
mis, & Reverendissimis Dominis S. R. E.
Cardinalibus adversus hæreticam pravita-
tem Inquisitoribus Generalibus a Sancta
Sede Apostolica specialiter deputatis.*

Edita Anno
Dom. 1625

SANCTISSIMUS Dominus Noster sollicitè
animadvertens abusus, qui irrepse-
runt, & quotidie irrepere non cessant in
colendis quibusdam cum Sanctitatis, aut
Martyrii fama, vel opinione defunctis,
qui, etsi neque Canonizationis, neque
Beatificationis honore insigniti sint ab
Apostolica Sede, eorum tamen Imagines
in Oratoriis, atque Ecclesiis, aliisque
locis publicis, ac etiam privatis, cum
laureolis, aut radiis, seu splendoribus
pro-

proponuntur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia a Deo per eorum intercessionem accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, & ad illorum sepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

§. i. Volensque proinde hujusmodi abusibus pro debito Officii Pastoralis occurrere, re etiam cum Illustrissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus communicata, & mature considerata, ac discussa, declaravit, statuit, & decrevit, ne quorumvis hominum, cum Sanctitatis, seu Martyrii fama (quantacumque illa sit) defunctorum Imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud venerationem, & cultum præferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis tam Sæcularibus, quam Regularibus, cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ appositæ sunt) amoveantur, prout eas statim amoveri mandavit.

Prohibitio
ubique pro-
ponendi Im-
magines cū
laureolis,
radiis, vel
splendorib.

Libros etiã
iſta conti-
nentes im-
primendi.

§. 2. Ac pariter imprimi de cætero
inhibuit libros eorundem hominum, qui
Sanctitatis, ſive Martyrii fama, vel opi-
nionẽ (ut præfertur) celebres e vita mi-
graverint, geſta, miracula, vel revelã-
tiones, ſeu quæcumque beneficia, tam-
quam eorum interceſſionibus a Deo ac-
cepta continentes, ſine recognitione,
atque approbatione Ordinarij, qui in iis
recognoscendis, Theologos, alioſque
pios, ac doctos Viros in conſilium adhi-
beat, & ne deinde fraus, aut error, aut
aliquid novum, ac inordinatum in re tam
gravi committatur, negotium inſtructurum
ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, ejuſ-
que reſponſum expectet: Revelationes
vero, & miracula, aliaque beneficia ſu-
pradiãta, quæ in libris horum hominum
vitam, & geſta continentibus hæctenus
ſine recognitione, atque approbatione
huiuſmodi impreſſa ſunt, nullo modo
approbata cenſeri vult, mandatque Sua
Sanctitas.

Tabellaf-
que Imagi-
nes, & lu-
minaria ad
eorum Se-
pulchra ap-
ponendi.

§. 3. Ad horum hominum ſepulchra
vetuit etiam, ac inhibuit, tabellas, at-
que imagines ex cera, aut argento, ſeu
ex alia quacumque materia, tam pictas,
quam fictas, atque exculptas appendi,
aut affigi, & lampades, ſive alia quæ-
cumque lumina accendi, ſine recognitio-
ne ab Ordinario omnino prout ſupra fa-
cien-

cienda, Sedique Apostolicæ referenda, ac probanda.

§. 4. Declarans, quod per supra-scripta præjudicare in aliquo non vult, neque intendit iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia, Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii coluntur.

Declaratio
in prædictis.

§. 5. Ut autem præmissa diligentius observentur, universis, ac singulis tam Ordinariis, quam hæreticæ pravitatis Inquisitoribus districte præcipit, ut in sua quisque Diœcesi, vel Provincia sedulo pervigilent, ne sine approbationibus prædictis Imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant.

Executorum
deputatio.

§. 6. Transgressores vero, si Regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ & passivæ, necnon & suspensionis a Divinis. Si vero Clerici sæculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis a Divinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum Ordinum respective, aliisque arbitrio prædictorum Ordinari-

Pœnarum in
transgressores impositio.

rum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo .

Et signanter Impres-
fores . §. 7. Qui autem libros impres-
serint, aut Imagines pinxerint, seu sculps-
erint, quoquo modo effinxerint, vel formaverint,
cæterique Artifices circa præmissa quali-
tercumque delinquentes, prædicta omnia
amittant, & insuper pecuniariis, aliisque e-
tiam corporalibus pœnis, juxta criminis
gravitatem, eorundem Ordinariorum, seu
Inquisitorum arbitrio afficiantur .

Derogatio
contrario-
rum . §. 8. Contrariis quibuscumque non ob-
stantibus .

Efficacia pu-
blicationis
factæ Ro-
mæ . §. 9. Et ne præmissorum ignorantia,
possit ab aliquo prætendi, voluit, ut De-
cretum hujusmodi, seu illius exemplum
ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum
Urbis, ac in acie Campi Floræ affixum om-
nes perinde arctet, atque afficiat, ac si
unicuique personaliter intimatum fuisset .

Fides Tran-
sumptorum §. 10. Quodque præsentium transum-
ptis etiam impressis, manu Notarii publici
subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in
Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis,
eadem prorsus fides habeatur, quæ præsen-
tibus haberetur, si forent exhibitæ, vel
ostensæ .

Joannes Antonius Thomafius S. Romana,
& Universalis Inquisitionis Notarius .
Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quin-
to, Indictione octava, Pontificatus San-
cti

*Etissimi D. N. D. URBANI Divina Provi-
dencia PAPÆ VIII. Anno ejus secundo, die
vero quarta mensis Aprilis, supradictum
Decretum affixum, & publicatum fuit
ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum
de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut
moris est, per me Brandimartem Latinum
SS. D. N. Papæ Cursorem.*

Octavius Spada Magister Cursorum.

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Ecclesia-
stico, mediate, vel immediate Sedi Apo-
stolicæ subjecto, libros ab eis ubicum-
que compositos de quacumque materia
tractantes, absque Card. Vicarii, &
Magistri Sac. Palatii in Urbe, & extra
eam absque Ordinarii, & Inquisitoris
Loci licentia deferant, aut imprimen-
dos transmittant.

Feria v. Die 18. Septembris
MDCXXV.

*In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, Edita Anno
& Universalis Inquisitionis, habita in Dom. 1625.
Palatio Apostolico Montis Quirinalis co-
ram Sanctissimo D. N. D. URBANO Di-
vina*

*vina Providentia PAPÆ VIII. , ac Ill^{ms},
& R^{ms} DD. S. R. E. Cardinalibus
adversus hereticam pravitatem Inquisi-
toribus Generalibus a Sancta Sede Apo-
stolica specialiter deputatis .*

Prohibitio
de qua in
Rubr.

SANCTISSIMUS D. N. pro debito sui Pa-
storialis Officii corrigere volens abu-
sus nonnullorum in Statu Sedi Apostoli-
cæ mediate, vel immediate subjecto exi-
stentium, qui libros a se compositos extra
præfatum Statum absque ulla Ordinario-
rum, & Inquisitorum loci, ubi degunt,
approbatione, imprimendos transmittunt,
statuit, & decrevit, ut in posterum ne-
mo in Statu prædicto degens, cujusvis
conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis
existat, libros de quavis materia tractan-
tes, & ubicumque compositos audeat alio
deferre, vel mittere imprimendos sine
expressa in scriptis approbatione Ill^{mi}, &
R^{mi} Dⁿⁱ Card. SS. D. N. Vicarii, & Ma-
gistri Sac. Palatii, si in Urbe, si vero extra
Urbem existat, sine Ordinarii, & Inquisi-
toris loci illius, sive ab iis deputatorum
facultate, & licentia operi præfigenda.

Impositio
pœnarum.

§. 2. Libros autem, quos contra præ-
sentis Decreti tenorem imprimi contige-
rit, præter alias pœnas arbitrio Suæ San-
ctitatis insligendas, absque alia declara-
tione ex nunc prohibet, & pro expresse
prohi-

prohibitis haberi vult, mandat, contrariis quibuscumque non obstantibus &c.

Joannes Antonius Thomasus S. Romanae, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, Indictione octava, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. URBANI Divina Providentia PAPÆ VIII., Anno ejus tertio, die vero tertia mensis Octobris, suprascriptæ Litteræ Apostolicæ, sive Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Brandimartem Latinum prelibati Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Sacræ Romanæ Inquisitionis Cursorem.

Sanctissimi D. N. Urbani Papæ VIII. declaratio, quod Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & S. Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi illis in edendis specialiter excipiantur.

Ad Perpetuam rei memoriam.

Exordium. **C**Um, sicut accepimus, S. Benedicti, Cisterciens., Præmonstraten., S. Antonii de S. Antonio Viennen., Societatis Jesu, ac aliorum forsitan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium Professores vigore, seu prætextu privilegiorum, & indulgiorum sibi, dictisque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, ab hac Sancta Sede Apostolica tamper viam meræ concessionis, quam communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessorum in Constitutionibus generalibus a Nobis, & dicta Sede hætenus editis, & de cætero edendis, se minime comprehendi prætendant, nisi de eis specialis, specifica, individua, & expressa mentio fiat.

§. I. Nos, qui inter gravissimas, multiplicesque Apoitolatus nostri curas, in
Causa hu- tiplicesque Apoitolatus nostri curas, in
us Constit. eam præcipuo, ac peculiari studio jugiter
incumbimus, ut extirpatis hæreticarum
pravitatum erroribus, Catholica Fides ubi-
que gentium conservetur, & propagetur,
opportunæ dispositionis ministerio provi-
dere volentes, ac ambiguitates, & dubia
de medio tollere cupientes, ut tot, tantæque
Con.

Constitutiones generales a Nobis, & hac Sancta Sede, præsertim ad favorem Fidei Catholicæ, illiusque propagationis, & Officii S. Inquisitionis contra hæreticam pravitatem editæ, & de cætero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugiis, & impedimentis, ad majorem Dei gloriam, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem debitum, ut par est, fortiantur effectum, necnon quorumcumque privilegiorum, gratiarum, & indultorum dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam quantumlibet extraordinariis, & cautulis quomodolibet, & ex quacumque causâ concessorum, etiamsi in corpore juris clausa sint, tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

§. 2. Quod quævis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam, illiusque propagationem, S. Inquisitionis Officium præfatum, præsertim quo ad ea,

Declaratio,
quod Constitut. Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam & Officium Sanctæ Inquisitionis

quæ

comprehendant omnes Regulares, quomodolibet exemptos. quæ in Congregationibus S. Officii, & Propaganda Fide coram Nobis tractari solent, hætenus editæ, omnes, & singulos tam S. Benedicti, Cisterciensium, Præmonstratensium, S. Antonii de S. Antonio Viennensium, & Societatis Jesu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores omnino comprehendant, perinde ac si præfati, & alii quantumlibet privilegiati in eis nominatim expressi fuissent, edendæ vero in posterum per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, tam in favorem præfate Fidei Catholicæ, illiusque propagationis, & S. Officii Inquisitionis præfate, quam super quacumque alia re, negotio, seu materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes hujusmodi similiter omnino comprehendant præfatos eorundem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores, nisi in edendis Constitutionibus hujusmodi specialiter, & expresse excipiantur, etiamsi ipsi privilegiati forent magis speciali nota, & expressione digni, eisque privilegia, gratiæ, & indulta, a Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac

irri-

irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ concessionis, quam communicationis, & alias quomodolibet concessa respective sint, quorum, seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seu minime comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

§. 3. Præsentes vero litteras, omniaque, & singula in eis contenta, etiam de eo, quod Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum hujusmodi professores, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eadem præsentem emanarunt, adductæ, verificatæ, seu alias justificatæ non fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis etiam, quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium

Jubetur, ut præsentem Litteræ, nunquam de subreptione vel obreptione, vel alio vitio impugnari possint.

im-

impetrari nullatenus posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi.

§. 4. Sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 5. Non obstantibus regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon tam S. Benedicti, Cisterciens., Præmonstraten., S. Antonii de S. Antonio Viennen., & Societatis Jesu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregatio-

Præcipitur,
ut præsens
Constitutio
semper va-
lida, & fir-
ma maneat.

Contrario-
rum ampla
derogatio.

tionum, Societatum, & Institutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, & privilegiis, necnon præfatis, & quibusvis aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasteriis, locis regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dom-

L taxat

taxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Trasumpto-
rum fides,

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eædem præsentibus literæ, seu illorum exempla ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Dies publ. s
Novembris
1631.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Aunulo Piscatoris, die 5. Novembris 1631, Pontificatus nostri Anno Nono,

M. A. Maraldus.

Die, & Anno supradicto affixæ, & publicatæ fuerunt supradictæ Literæ ad valvas Curie, & Camera Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andreæ Scalmanum SS. D. N. Papa Curf.

CONFIRMATIO DECRETORUM

Congregationis S. R. E. Cardinalium Concilii
Tridentini Interpretum

*Super celebratione Missarum, etiam cum decla-
rationibus, & innovatione Decretorum
ab eadem Congregatione, auctoritate
fel. record. Urbani Papæ VIII.
desuper alias factorum.*

*Legen. singulis annis 6. quoque Mense, idest Feria 2.
post primam Dominicam Adventus, & Feria 6. post
Octavam Corporis Christi, vel decem diebus sequen.,
ut ex speciali Decreto Sac. Congreg. Episcoporum,
& Regularium. Dat. die 12. Martii 1638.*

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

UPER a Congregatione Venerabilium Fra-
trum nostrorum S. R. E. Cardinalium,
Concilii Tridentini Interpretum prodie-
runt Decreta tenoris infra scripti, videlicet.

Alias super celebratione Missarum, ac prohi-
bitione illas moderandi, seu reducendi absque Sedis
Apostolicæ licentiâ: necnon super earumdem one-
ribus perpetuis suscipiendis, & Religiosorum nu-

nec ultra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo, emanarunt ab hac Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum auctoritate per fel. rec. Urbanum Papam VIII. illi specialiter attributa, quamplura Decreta tenoris sequentis.

Cum saepe contingat, in quibusdam Ecclesiis tam magnum Missarum celebrandarum numerum, ex variis defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus praescriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant pia Testantium voluntates, obstricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animae suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles gravi scandalo affecti, plerumque a similibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cetera fomentum praebeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciores numerum a Superioribus reductum iri, aut quod Ecclesiis, forte pecuniarum assumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento, aut quod eleemosyna pro illis celebrandis sit adeo tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiae, aut Monasterii adeo exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellatur. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam,

charitativæ, ac justitiæ maxime consentaneam, si pro viribus satagat hunc teterrimum abusum e Christiana Republica convellere, atque eradicare, Sanctissimi D. N. Urbani Divina Providentia Pape VIII., auctoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit.

Ac primo districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel alias quoquomodo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

Deinde, ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis, stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive a pluribus personis collata fuerint, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac Locis Piis quibuscumque, tam Sæcularibus, quam Regularibus, Sacra Congregatio sub obtestatione Divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ elemosinæ præscriptæ fuerint, itaut alioquin ii, ad quos per-

tinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimmo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id vero, ut deinceps observetur exactius, Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac Locis Piis tam Sæcularibus, quam Regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia remove volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem elemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores, ac seigniores reddantur, quod onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecunia, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac Locis omnibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, sub pœna interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda a die realis acquisitionis, statim deponi debeant

beant penes eandem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit; eorundem pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum Locorum, tam Sæcularium, quam Regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, Sæculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares vero sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda, alioquin Sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis vero pœnam privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

Eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin

omnino abſtineant ab hujusmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatiſ, in futurum recipiendis, & caſſulas auferant ab Eccleſiis cum inſcriptione illa: *Eleemoſyna pro Miſſis*, vel alia ſimili, ſub iſdem pœniſ ipſo facto incurrendiſ, ne Fideleſ hac ratione fruſtrentur.

Epicoſus vero, ſeu ejuſ Vicariuſ, aut Generaliſ, vel Provincialiſ, ubi de licentia pro perpetuiſ oneribuſ fuerint requiſiti, in ſinguliſ caſibuſ diligenter inquirent de ſinguliſ Miſſarum celebrandarum obligationibuſ cuique Eccleſiæ, Monafterio, aut Loco Pio incumbentiſ; nec antea aſſenſum, huiſmodi, aut licentiam præbeant, quam eiſ legitime conſtiterit; illiuſ Sacerdoteſ tam novo oneri ſuſcipiendo, quam antiquiſ jam ſuſceptiſ ſatiſfacere poſſe; præcipuamque rationem habeant, ut reddituſ, qui Eccleſiſ, & Lociſ Piiſ relinquuntur, omnino reſpondeant oneribuſ adjunctiſ ſecundum morem cujuſque Civitatiſ, vel Provinciæ, intelligentque, ſi in re tanti momenti deſideſ, aut negligenteſ fuerint, in noviffimo die ſe huiſ prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituroſ.

Poſtremo Illuſtriſſimi Patreſ non ſine gravi animi dolore intelligenteſ, mala fere omnia, quæ Regularem diſciplinam evertunt, ac præcipue nimiam hanc facilitatem fovent, in oneribuſ Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendiſ, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quam ferant reddituſ; & eleemoſynæ cujuſque Monafterii; inhærenteſ Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilii Deçretis, hac de re editiſ, Sanctiſ

Altissimi Domini Nostri auctoritate præcipiunt, ac
 mandant omnibus, & singulis Generalibus, Pro-
 vincialibus, Commissariis, Ministris, Præsiden-
 tibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guar-
 dianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superiori-
 bus Monasteriorum, Conventuum, ac Domorum,
 Regularium, bona immobilia possidentium, vel
 non possidentium, cujuscumque Ordinis, Congre-
 gationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ,
 & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos per-
 tinet in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut
 tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregatio-
 nis probatoribus, & rerum usu peritoribus, bona
 immobilia, census, redditus, & proventus omnes,
 consuetas item eleemosynas, & obventiones tam
 communes Monasteriorum, Conventuum, & Do-
 morum ejusdem Provinciæ, quam etiam singulari-
 bus personis Religiosis assignatas, seu permissas, in
 communem usum deinceps conferendas, decem an-
 norum immediatè præcedentium habita ratione,
 diligenter, & mature recognoscant, iis omnibus
 detractis, quæ reparaciones, præstationes, grandis-
 nes, sterilitates, aliave cujuslibet generis onera
 consueverunt absorbere.

Eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Su-
 perior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu
 Congregatione generali, vel Provinciali, coram tri-
 bus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congrega-
 tione deligendis proponat, qui computatis hujusmo-
 di redditibus, eleemosynis, & obventionibus uni-
 versis, & oneribus ut supra detractis, sedulo exami-
 nent.

nent, quot Religiosi homines, connumeratis etiam Laicis, aliisque necessariis servientibus in unoquoque Monasterio, Conventu, & Domo Regulari, juxta Regionis, & proprii Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari; tum eorundem, bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque Familiæ, Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis in singula quaque Provincia certus earum tantum personarum numerus Patrum, Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superius, sufficienter ali possint.

Ne vero Superiores, qui id præstare debent, serius, aut remissius, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sac. Congregatio, ut infra annum post proximum Capitulum generale, vel provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad Sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mitant.

Numerumque Familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi Regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel provincialis sententia, & autoritate præfinitum, iidem Superiores tam Generales, & Provinciales omnes, quam Locales, perpetuo servare omnino teneantur, nec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum
abique

absque Sacræ ipsius Congregationis licentia ; Superiores autem hujusmodi , qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint , vel numerum , ut supra præscriptum , quovis modo augere præsumperint , privationis omnium officiorum , quæ tunc temporis obtinebant , vocisque activæ , ac passivæ , & ad omnia suæ Religionis officia , & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere , atque aliis etiam gravioribus a Sede Apostolica infligendis pœnis , Sacra Congregatio subjacere voluit , & declaravit .

Deinceps vero Monasterium , Conventus , Domus , Congregatio , vel Societas Religiosorum , seu Regularium nullibi recipiatur , nisi præter alia ad id requisita in singulis hujusmodi locis duodecim saltem Fratres , aut Monachi , seu Religiosi degere , & ex redditibus , & ex consuetis eleemosynis , detractis omnibus ut supra detrahendis , competenter sustentari valeant ad præscriptum decreti fel. rec. Gregorii XV. hac de re editi ; alioquin Monasteria , & loca hujusmodi post hac recipienda , in quibus duodecim Religiosi ut supra sustentari , atque inhabitare non poterunt & actu non inhabitaverint , Ordinarii loci visitationi , correctioni , atque omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur .

Porro , ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem , seu desuetudinem habeant , Superiores locales cujusque Monasterii , Conventus , ac Domus Regularis , curare , atque efficere teneantur , sub pœna privationis officii , vocisque activæ , & passivæ ipso facto incurrenda , ut in perpetuum , sexto quoque

que mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, præsentibus ordinationes in publica Mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis, cujuscumque sint ordinis, conditionis, & gradus, quam Laicis quocumque honore, & potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus, quoad superscripta omnia, & singula in præsentibus decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Sæcularium, quam Regularium Locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine,
 aut

aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habent; quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Sux auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præfentes ordinationes in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosmus Gard. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secret.

Ex-

Excitatis autem super præmissorum decretorum intelligentia, seu interpretatione infra scriptis dubiis, prodierunt a memorata Congregatione, simili auctoritate illi a præfato Urbano Papa VIII. specialiter attributa, responsiones, seu declarationes inferius apponendæ.

Super primò Sac. Congregationis decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ut Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quoquomodo, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, etsi recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut fere totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in foundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Secundo, super secundo ejusdem Congregationis decreto, quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertio, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quar-

Quarto, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Capellæ, legati, aut salarii, possint etiam manualementem eleemosynam pro Missis votivis, aut Defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

Quinto, posito quod Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ absque ulla præscriptione eleemosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi bene visam præscribere, an vero eadem, eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sexto, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium?

Septimo, super quarto ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui suscepit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit Administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inserventium, paramentorum, luminum, Vini, Hostiæ, & similibus?

Octavo, an hoc decretum habeat locum in Benefi-

beneficiis, quæ conferuntur in titulum, idest, an Rector Beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum Beneficii?

Decimo, an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna major solita pro celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt; an vero satis sit, sit dent celebrantibus eleemosynam, consuetam?

Undecimo, super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus ante impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; alioquin, omnino ablineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant &c.

Quæritur, an hoc decretum prohibeat absolute, quo minus accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satisfecerunt, & quid, si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid si offerens eleemosynas, audito impedimento consentiat, ut Sacerdos Missam celebret, cum primum poterit?

Decimotertio, an pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur?

Decimoquarto, an in hoc Decreto comprehendantur illæ Capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgo dicuntur (*Casse de' Morti*) ?

Decimoquinto, an Administratores Ecclesiæ magnæ devotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis nonnisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus Fidelium, ut ajunt, minuantur ?

Decimosexto, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directæ solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus & singulis Ecclesiarum, & Piorum Locorum, tam Sæcularium, quam Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (*& aliis, ad quos pertinet*), supplicatur pro opportuna declaratione.

Decimoseptimo, super septimo ejusdem Sacræ Congregationis Decreto, quo cavetur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commode possint sustentari.

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis Decreti sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione reddituum, cujusque Religiosi, sit denuo facienda, nec ne ?

Decimo octavo, an Novitii, ad habitum regularem admissi, possint admitti ad Professionem in

Monasteriis, in quibus habita, ut supra, præfixione numeri, commode ali non possunt?

Decimonono, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, itaut alioquin subsint jurisdictioni Ordinarii.

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendant eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Cappuccinorum, ac Societatis Jesu?

Ultimo, an idem Decretum, ubi supponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proxime antecedens, an vero extra Italiam?

*Declarationes, seu Responiones
ad supradicta Dubia.*

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi a Sanctissimo Domino Nostro attributa, ad singula Dubia superius proposita, ad hunc modum respondit, videlicet,

Ad primum, etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit: Verumtamen,
si in

si in ipsa Beneficii erectione expresse cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari legem hanc foundationis, quam Decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: Quod si tribuens eleemosynam, numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium, teneri.

Ad quartum, Sacerdotes, quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellæ, Legati, aut Salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad quintum censuit, ubi nullam certam eleemosynam Testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad sextum, ita esse intelligenda.

Ad septimum respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac Loca Pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & Loca Pia alios non habent redditus, quos in usum earumdem ex-

penſarum erogare licite poſſint; & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expenſarum, quæ pro ipſomet tantum Miſſæ Sacrificio neceſſario ſunt ſubeundæ, & nihilo minus eo etiam caſu curandum eſſe, ut ex pecuniis, quæ ſuperſunt, expenſis ut ſupra deductis, absolute tot Miſſæ celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab offerentibus eleemoſynas.

Ad octavum, non habere locum. Sed ſatis eſſe, ut Rector Beneficii, qui poteſt Miſſam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemoſynam congruam, ſecundum morem Civitatis, vel Provinciæ, niſi in fundatione ipſius Beneficii aliud cautum fuerit.

Ad decimum, debere absolute integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem ſibi retinere poſſe.

Ad undecimum reſpondit, non prohibere, absolute; ac propterea, etſi oneribus jam ſuſceptis non ſatiſfecerint, poſſent tamen nova etiam onera ſuſcipere Miſſarum celebrandarum, dommodo infra modicum tempus poſſint omnibus ſatiſfacere.

Ad duodecimum, quamvis onera ſuſcepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen tribuens eleemoſynam pro aliarum Miſſarum celebratione id ſciat, & conſentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum ſuſceptis oneribus ſatiſfactum, fuerit, Decretum non prohibere, quo minus eo caſu eleemoſyna accipiatur pro iisdem Miſſis juxta Benefactoris conſenſum celebrandis.

Ad decimum tertium, has pœnas non habere

locum, nisi in suscepturis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad decimum quartum, comprehendi.

Ad decimum quintum, non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad duodecimum.

Ad decimum sextum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, servata forma ultimi Decreti hac de re editi.

Ad decimum octavum, esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commode ali possint.

Ad decimum nonum, censuit comprehendere.

Ad ultimum, habere locum extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secret.

Cum autem super præmissis diversi irrepererint abusus, illorumque occasione quamplures querelæ, & recursus ad Apostolicam Sedem pervenerint; cupiens eadem Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum hujusmodi detestabiles abusus e Christiana Republica pro viribus evellere, ac opportune providere, ut sublatis fraudibus, ac emendata negligentia, piæ Disponentium, seu Benefactorum

rum voluntati fides illibata fervetur, Defunctorum animabus integra, & prompta præstentur suffragia, itidemque Deo major gloria, & Ecclesiis præstantior cultus reddatur, prævia auctoritate per SS. D. N. Innocentium Divina providentia Papam XII. ei specialiter attributa, infra scripta Decreta, prius in particulari nonnullorum ex præfatis Cardinalibus per Sanctitatem Suam deputata, & postea in generali hujusmodi Cardinalium Congregatione mature, & accurate discussa, recognita, & examinata edidit.

In primis, præinserta Decreta cum præmissis illorum declarationibus, plenissime, & amplissime approbat, confirmat, & innovat, omniaque, & singula ibidem contenta, & expressa iterum omni meliori modo decernit, statuit, ac ab omnibus, & singulis etiam speciali, & individua nota, seu expressione dignis penitus observari, & omnimodæ executioni demandari decernit, sancit, & præcipit.

Insuper, ut in re tanti momenti consultius, ac majori, ut par est, circumspectione procedatur; si qui forsan fuerint, vel sint, qui suis pravis, & erroneis intentionibus, seu opinionibus blandiri volentes, Missarum celebrationem omittunt sub malitiosa, vel irrationabili spe earundem condonationem, vel reductionem a Sede Apostolica, vel compositionem a Reverenda Fabrica Sancti Petri de Urbe obtinendi, Congregatio præfata tum eosdem, tum quoscumque alios, qui posthac in adeo detestabiles abusus ausi fuerint offendere, certiores fieri, & monitos esse voluit, præfatas condonationes,
& re-

& reductiones ab eadem Sede, nonnisi ex rationabili causa, seu æqua commiseratione; compositiones vero a dicta Fabrica utente suis facultatibus, & privilegiis, nonnisi ex causa pariter rationabili, & cum clausulis opportunis, & præsertim cum illa: *Dummodo malitiose non omiserint animo habendi compositionem, alias gratia nullo modo suffragetur*, admitti consuevisse, & solere. Quapropter, ut locus omnis imposterum hisce prætextibus præcludatur, memorata Congregatio tales intentiones, opiniones, seu spes, ac eleemosynarum sive in toto, sive in parte versiones in alium, quam præfatarum Missarum usum, seu satisfactionem, & quascumque alias directas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumventiones declarat prorsus irrationabiles, injustas, ac illicitas, illasque omnino reprobat, damnat, & interdicat.

Cumque hujusmodi absurda ex eo plerumque proveniant, quod onera Missarum supra vires suscipiantur, caveant omnes, & singuli Rectores, Superiores, & Ministri quarumcumque tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum, seu illarum Capitula, ne onera, seu Missas tum perpetuas, tum temporales, tum etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquomodo suscipiant; utque id ipsum, quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem conficere, semperque in loco magis patienti, & obvio retinere Tabellam onerum perpetuorum, & temporalium litteris perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra præscriptam, seu breve tempus

fatisfacere non posse, seu illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive manuales per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seu acceptare omnino desistant, seu abstineant, & ulterius tali casu in eadem Tabella similiter exprimant sese, propterea aliis Missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

Iidem teneantur pariter in Sacratio duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia, in altero autem Missas manuales, & tam illorum, quam illarum adimplementum, & eleemosynas distincte, & diligenter adnotare, & adnotandas, seu adnotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes, & singulas rationes hujuscemodi in præfatis respective libris simili distinctione, & diligentia, tam præfati, a quibus rationes debent reddi, quam Superiores, quibus reddendæ erunt, describere, seu adnotare, sive describendas, vel adnotandas respective curare.

Quibus semper salvis, & debeant ulterius Regulares prædicti, omnes, & quascumque eleemosynas tum manualium, tum perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in capsâ particulari sub duabus clavibus, quarum una penes Superiorem localem, altera vero penes alium a Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & celebratione Missarum coram Patribus Discretis, seu Consiliariis, vel alio simili-

simili modo nuncupatis, singulis mensibus districtam rationem exigere, & respective reddere.

Quod si prædicti, ad quos cura Tabellæ, Capellæ, & librorum præfatorum respective pertinet, seu pertinere debet, suam operam præmissis, ut præfertur, minime navaverint, & Superiores tum Sæcularium, tum Regularium Ecclesiarum rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quod præfati, qui in curam Tabellarum, & librorum incumbunt, suo muneri, ut præfertur, satisfaciant, in singulis respective casibus Sæculares pœnam suspensionis incurrant; Regulares vero voce activa, & passiva, ac gradibus, & officiis, quæ obtinent ipso facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligantur, necnon ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda similiter inhabilitentur, & inhabilitati sint, & intelligantur.

Porro ne ullo unquam tempore omnia, & singula decreta prædicta in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Rectores, Superiores, seu Capitula Ecclesiarum Sæcularium illa retineant publice exposita in eorum Sacratio, Superiores vero Locales cujuscumque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurranda, ut in perpetuum sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi, omnes, & singulæ præmissæ tum insertæ, seu confirmatæ, tum in præsens factæ Ordinationes una cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur. Me

Meminerint igitur, & satagant Ordinarii, ut a personis, & in Ecclesiis quoquomodo etiam in vim Decretorum Concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ ea, qua par est, fide, & diligentia celebrentur, & cuncta, & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum justitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio tum in Visitationibus, tum in aliis actibus, & modis, quos expedire, & convenire toties, quoties judicaverint, inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omittatur, quod his omnibus, & singulis Decretis adversetur.

Caveant etiam respective omnes Regulares tum subditi, tum Superiores quicumque nedum locales, sed etiam provinciales, & generales, ne Missarum celebratio, & omnium Decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriarum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum magno Christifidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligantur, seu pervertantur, alioquin ultra propriæ conscientiæ onerationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda prorsus incurrant.

Curent propterea præfati Superiores Regulares in omnes, & singulos contravenientes debitis pœnis diligenter, & prompte etiam per inquisitionem animadvertere, & insuper teneantur omnes, & singuli Superiores locales in provincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem

fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monasterii, seu cujuscumque Domus regularis subscriptam, & juratam, quod omnibus, & singulis tum perpetuis, tum manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenore præsentium Decretorum tempore eorum regiminis fuerit omnino, & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua, modica satisfactione, possit etiam hujusmodi residuali implemento Missarum distincte referendarum, intra breve tempus moraliter satisfieri, ea adjecta, & omnino adimplenda conditione, quod ante præfatæ attestationis exhibitionem quicumque Superiores locales prædicti vocem activam, seu passivam, in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omnino habere non valeant.

Præterea Provinciales, Vicarii, & Visitatores Provinciarum, seu Congregationum, debent in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quod executioni præsentium Decretorum sedulo invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conventibus, seu Monasteriis, vel Domibus Regularibus Provinciæ, seu Congregationis, de omnibus, & singulis oneribus, & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum, exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem respectivè pœnarum in Decretis contentarum processerint, & de adimplemento circa ea, quæ in præmissis ad ipsos spectant, legitime docuerint, alias ad vocem activam, & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittuntur.

Cæterum , quia etiam ad quamplures Archi-
 confraternitates, Confraternitates, Societates, Con-
 gregationes , Hospitalia , Altaria , Cappellas , Ora-
 toria , & Ecclesias , ac alia loca , & opera pia quo-
 modolibet nuncupata , quæ cuiuscumque curæ , seu
 regimini , aut administrationi , vel directioni Lai-
 corum cujuslibet gradus , status , conditionis , &
 præminentix , etiam speciali , & individuali nota
 dignorum dumtaxat , vel quorumcumque Ecclesia-
 sticorum , & Laicorum hujusmodi mixtim commen-
 data , annexa , quomodocumque commissa , vel
 attributa sunt , onus , seu cura celebrationis Missarum,
 sive manualium , sive ad tempus , vel in perpetuum
 pertinet : Hinc salvis semper iis , quæ in præ-
 insertis Decretis continentur , omnes , & quicumque
 hujusmodi Archiconfraternitatum , Societatum ,
 Congregationum , Hospitalium , Altarium , Cap-
 pellarum , Oratoriorum , & Ecclesiarum , ac alio-
 rum locorum , & operum piorum Rectores , seu
 Administratores , vel Directores , & alii hujusmodi
 Officiales , necnon ii , ad quos cura Tabellæ , & li-
 brorum in præmissis spectat , Tabellam , libros , &
 hæc Decreta respective , juxta modos superius ex-
 pressos , similiter retinere , necnon de oneribus , ac
 celebrationibus , & eleemosynis dictarum Missarum
 singulis annis rationem exigere , & respective iis ,
 ad quos pertinet , reddere sub pœnis arbitrio , & in
 subsidium excommunicationis , teneantur .

Postremo omnibus , & quibuscumque tam Ec-
 clesiasticis personis , cujuscumque Ordinis , Status ,
 Gradus , Regulæ , Congregationis , Societatis , condi-
 tio-

tionis, & dignitatis existant, quam Laicis quocumque honore, ac potestate prædicitis, omnia, & singula præmissa Decreta interpretandi, necnon Ecclesiasticis prædictis pœnas in hujusmodi Decretis relaxandi, sub quoquo modo circa præmissa dispensandi, omnis, & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

Non obstantibus quoad suprascripta omnia, & singula in hujusmodi Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque Personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque tam Sæcularium, quam Regularium locorum, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficien-

ti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, Sac. Congregatio Sanctitatis Sux auctoritate specialiter, & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 23. Novembris 1697.

Joseph Card. Sacripantes Præfectus.

Ferdinandus Nuptius Sac. Cong. Sec.

Quocirca, cum dilectus filius noster Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congregationis Præfectus, præfata Decreta nobis retulerit, Nos considerantes eadem omnia, & singula Decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis eidem Congregationi specialiter, ut præfertur, attributæ, peracta perutilia fore consentes, illaque propterea perpetuo, & inviolabiliter observari, necnon Constitutionis nostræ munimine roborare volentes, Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præ-

præinferta Decreta, omniaque, & singula in eis contenta, tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus, quinimmo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in supradictis Decretis contenta, de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, ac ab omnibus, & quibuscumque etiam speciali, & individua nota dignis omnino exacte, & perpetuo servari volumus, sancimus, & mandamus.

Decernentes, præsentis Literas, cum omnibus, & singulis inibi contentis, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quando-cumque, & quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime, & inviolabiliter observari, sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII., & respective per Nos

illi

illi specialiter attributa, decrevit non obstanre, quæ pariter, & iterum Nos tenore præsentium non obstande decernimus, & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permanfuris, etiam harum serie plenissime, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentis Literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicentur, & affigantur, sicque publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatæ fuissent.

Pariterque, ut earundem præsentium transcriptis impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc nostrarum confirmationis, approbationis, statuti, decretorum, ordinationis, voluntatis, sanctionis, mandatorum, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo

nonagesimo septimo, decimo Kalendas Januarii,
Pontificatus Nostri Anno Septimo.

B. Card. Prodat.

J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia,

J. Ciampinus.

J. Catallus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo, Indictione sexta, die vero tertia Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divina Providentia PAPÆ XII. Anno septimo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Curie Innocentianæ, Cancellariæ Apostolicæ, in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Cappellis ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Curj.

Franciscus Antonius Simoncellus Mag. Curj.

Sacra Congregationis Concilii .

De Regularibus Apostatis , & Ejectis .

*Legen. bis in Anno cum aliis Decretis sequentibus ,
latis a san. mem. Clemente VIII. pro refor-
matione Regularium , ac institutione ,
receptione , & educatione
Novitiorum .*

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tri-
dentini Interpretum , Regularium ejectorum ,
& fugitivorum statui consulere , illorumque scanda-
la submovere , & succrescentem numerum frange-
re operæ pretium existimans , auditis Religionum
Superioribus , reque diligentissime perpensa , com-
municato etiam consilio cum Sanctissimo Domino
Nostro Urbano VIII. , atque ex peculiari Sanctitatis
Sue facultate , infra scripta decreta edidit .

Ac primo , ut infecta semina , e quibus pravi
ejusmodi fructus potissimum prodeunt , deinceps ne
ferantur in Vineam Domini , censuit , esse innovan-
das , & Sanctissimi autoritate innovat Constitutio-
nes , & Decreta generalia sanctæ memoriæ Clemen-
tis VIII. ad Regularium reformationem , ac Novi-
tiorum receptionem , professionem , atque institu-
tionem spectantia , districtèque præcipit Generali-
bus , atque aliis omnibus Ordinum Superioribus , ut
illa exactè observent , atque , ut observentur , effi-
ciant ,

ciant sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus .

A quibus tamen excipiendum censuit caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Novitii ad habitum ullatenus recipi possint, nisi prius a Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel a propriis locorum Ordinariis expresse, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem Decreti observatione Sacra Congregatio iustis de causis censuit, Regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini Nostri absolvit, atque exemit.

Deinde, ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitime constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis recta se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Rursus statuit, ut Fugitivi, & Apostatæ, sive habitum regularem deferant, sive non, possint, ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres conjici, ac Superioribus Regularibus consignari secundum regularia Instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, ut apprehendantur, salva tamen in omnibus facultate, Ordinariis locorum attributa Decreto Concilii *cap. 3. sess. 6.* Quod si Apostatæ hujusmodi citra-

montes infra quatuor, ultra montes vero infra octo menses a præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur; ita tamen, ut debeant a Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri: Superior vero e contra benigne illos teneatur excipere, ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, ut in posterum e Religionibus nullus legitime professus ejici possit, nisi sit vere incorrigibilis; vere autem incorrigibilis minime censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cujusque Religionis, & Ordinis, etiam a Sede Apostolica approbatis, & confirmatis; verum etiam unius anni spatio in jejunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet saltem Provincia. Elapso autem anno si nihilominus non respuerit, sed animo indurato in sua pervicacia perseveraverit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tamquam pecus morbida, ac membrum putre ejici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus; tumque nonnisi instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones Processu, & plene proba-

tis causis expulsionis ad sacrorum Canonum præ-
 scriptum . Interea tamen usque ad primum Genera-
 le Capitulum , seu Congregationem proxime cele-
 brandam , si quempiam ex iustis , & necessariis cau-
 sis expellere oportebit , ejectio fieri possit a Gene-
 rali cum consilio , & assensu sex Patrum , ut supra ;
 quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor
 menses a præsentis Decreti publicatione ; servata
 tamen in reliquis forma superius præscripta . Sic
 vero ejecti , quamdiu non redierint ad Religionem ,
 in habitu Clericali incedant , atque Ordinarii Loci
 jurisdictioni , & obedientiæ subsint , proindeque
 Generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordina-
 rio notificare teneatur . Cæterum Sacra Congrè-
 gatio Religionum Superiores serio admonet , ac per
 JESU CHRISTI viscera obtestatur , ut , memores
 paternæ charitatis , & mansuetudinis , quam profi-
 tentur , nihil intentatum relinquunt , ut lucentur
 animas fratrum suorum fere in profundum malorum
 delapsas , antequam gravissimum , atque extremum
 expulsionis remedium experiantur . Idque eo mag-
 is , quod subditorum sanguinem , qui ex malo ne-
 gligentium , & sui officii immemorum Prælatorum
 regimine peribunt , Dominus Noster JESUS CHRIS-
 TUS in supremo Dei Judicio de eorundem Præ-
 latorum manibus sit requisiturus .

Præterea statuit , ut iidem Superiores nemini
 ex Religiosis expulsis litteras testimoniales conce-
 dant , illos ad Sedem Apostolicam rejicientes , vel
 jubentes aliam ingredi Religionem .

Item , ut ejecti extra Religionem degentes , sint

perpetuo suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Ac postremo esse innovandam, & suæ Beatitudinis auctoritate innovat Constitutionem fel. rec. Gregorii IX. relata in *Cap. final. extra de Regul.*, ac præterea declarat, eam Constitutionem in iis quoque vindicare sibi locum, servandamque esse, qui iuste, diffinitive, ac juris ordine servato expulsi fuerint; dummodo tamen in expulsis huiusmodi subsit spes evidens emendationis ex litteris saltem testimonialibus Ordinarii, cujus conscientiam in his litteris concedendis Sac. Congregatio serio oneravit.

Ne qua vero difficultas in superscriptis Decretis, & Ordinationibus exequendis suboriatur, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus quorumcumque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac Locorum Regularium ubique locorum existentium injungit, serioque mandat, ut illa diligenter observent, atque observari procurent in omnibus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcumque Monachorum, ac Regularium ubique locorum existentibus, efficiantque, ut tam Decreta supradicta fel. record. Clementis VIII., quam præsentis Ordinationes in singulis ejusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica Mensa.

Si quis vero ipsorum adversus ea, quæ superius præscripta sunt, vel eorum aliquid, quoquo modo facere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium Officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, pœnaque hujusmodi sit Sanctitati Sux, ac Sedi Apostolicæ reservata, iisdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus a quoquam actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, ac Locorum Regularium quorumcumque, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus

bus approbatis, & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ſervanda eſſet; tenores huiusmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inferri forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus quoad ea, quæ ſupradictis quomodolibet adverſantur, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſſe Sanctitatis Sux auctoritate derogat, cæterisque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ die 21. Septembris 1624.

C. Cardinalis Torres.

Loco ✱ Sigilli.

Proſper Fagnanus Sac. Congr. Sec.

DECRETUM

De Ejectis, & Ejiciendis.

*Auctoritate SS. D. N. Innocentii Papæ XII.
editum die prima Martii 1693.*

INſtantibus Procuratoribus Generalibus Religionum Ordinum pro moderatione Decretorum de Apoſtatis, & Ejectis editorum a Sacra Congregatione Concilii, & a ſan. mem. Urbano Papa VIII. Anno 1624. confirmatorum, ut facilior modus Inſcorrigibiles ejiciendi præſcribatur, Sacra Congregatio

gatio a SS^{mo} Domino Nostro Innocentio Papa XII. super præmissis particulariter deputata Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Carpinei, Cafanate, Marefscotti, de Norfolkia, de Lauræa, de Aguirre, & Colloredi, perpensis eorumdem Procuratorum Generalium votis, ne confortio morbidarum pecudum cæteræ corrumpantur, & remedia hucusque ad sanitatem oblata male affectos officiant magis, quam prosint, maturo examine, zelo Regularis disciplinæ conservandæ, censuit, statuit, & auctoritate ejusdem Sanctissimi Domini Nostri sibi specialiter attributa, hæc in posterum servanda decrevit.

1. Quod firmis, ac in robore semper manentibus prædictis Decretis de Apostatis, etiam secundum eam partem, ubi agitur de Ejectis, & Ejciendis, tanquam sacris Canonibus, & communiiori SS. Patrum menti conformibus, quo ad Ejectos eadem servantur, quæ in alio simili Decreto hac præfenti die emanato de Apostatis, & Fugitivis statuta sunt, & indulta; quodque ad præscriptam legem sanctæ memoriæ Gregorii IX. in *Cap. final. de Regul.* annuatim Fugitivi requirantur, & respectively cogantur ad Claustra reverti.

2. Quod annus integer, qui in prædictis Decretis anni 1624. præscribitur in pœnitentia, & jejunio ad ejciendos Incorrigibiles, ad sex tantum, menses continuos in posterum coarctetur, & restringatur.

3. Quod facultas Generalibus Ordinibus de consilio, & assensu sex ex gravioribus Religiosis in singulis

gulis Capitulis, & Congregationibus Generalibus ad causas Ejciendorum eligendis attributa, extendatur etiam ad quoscumque Provinciales, qui, electis pariter in Congregationibus Provincialibus sex gravibus ex propria Provincia Religiosis a Generali confirmandis, de illorum consilio, & assensu causas hujusmodi cognoscant, & ad effectum ejciendi Incorrigibiles suæ Provinciæ, & ejectionem pronunciandi, accedente approbatione Generalis definiant, salva semper Sanctæ Sedis, & Sac. Congregationis Concilii in casu recursus, & appellationis auctoritate.

4. Quod in posterum Processus conficiantur juxta Regulas, Constitutiones, Ordinationes, & stylum cujusque Ordinis, & Religionis, donec aliter fuerit a Sac. Congregatione provisum.

5. At quia nimia sine delectu facilitas recipiendi quoscumque Religionis ingressum petentes, & a Religione forsan alienos, duram satis tractu temporis necessitatem parit eosdem e Claustris ejciendi, ne hujusmodi semina, quæ a principio ad fructum faciendum cadunt in terram bonam, paulatim contaminata inordinatis moribus usque ad incorrigibilitatem succrescant in paleas, eadem Sacra Congregatio, annuente Sanctissimo Domino Nostro sub interminatione Divini Judicii, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, ac Dignitatum, & Officiorum obtentorum, cum inhabilitate ad eadem in posterum obtinenda, quibuscumque prædictorum Ordinum Superioribus districte præcipit, & mandat, omnia, & singula Decreta san. mem. Clementis

tis VIII. registrata post Decretum san. mem. Urbani VIII. de Apostatis, & Ejectis incipien. *Regularis, Sanctissimus, & Nullus*, una cum aliis subsequentibus Decretis, Provisionibus, Ordinationibus, & respective moderationibus, bis in anno legi, eadem ad unguem servari, pœnam in eisdem contentas innovari, & Capitibus Ordinum intimari, ne hujusmodi Decretorum transgressores, qui in lege gloriantur, per prævaricationem Legis Deum inhonorent, & ne militiæ Christi adscripti tam de facili fiant desertores, ac profugi. Datum Romæ die 24. Julii 1674.

G. Card. Mariscottus Pro-Præfectus.

Loco * Sigilli.

R. Pallavicinus S. Cong. Conc. Secret.

DECRETA GENERALIA

Ar. record. Clementis Papa VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, alias facta, & publicata.

De Novitiis ad habitum Regularem, & Professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum juxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedi-

men-

mentum afferre quotidiano usu compertum est, quod in omnibus Conventibus, iis præsertim, qui majori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Unde fit, ut quo magis Nos variis Constitutionibus male affectas radices amputare studemus, eo magis in dies depravata, infructuosaque ejusmodi noviter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsentì Decreto statuimus, districtèque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, cæterisque Superioribus Conventuum intra Italiæ, & Insularum adjacentium fines existentium quibuscumque, & quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cætero neminem sub quovis prætextu, aut colore ad habitum, regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostra prope diem in unaquaque Provincia designandis. Insuper sancimus, ut quoad ejusmodi Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores a receptione quorumcumque Novitiorum, sive ad habitum, sive ad professionem omnino abstineant. Superior, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones vero, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum nostrum admisi fuerint, nullas, & irritas ex nunc decernimus, & declaramus, Privilegiis, Statutis, & consuetudinibus qui-

quibuscumque in contrarium minime obstantibus.
Datum Romæ die 12. Martii 1596.

Renovatio, & ampliatio ejusdem Decreti.

De Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

SANCTISSIMUS IN CHRISTO PATER, & DOMINUS NOSTER D. CLEMENS DIVINA PROVIDENTIA PAPA VIII. cum jamdudum animadverteret, collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, juxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum asserere, quod in omnibus Monasteriis, & Conventibus, iisque præsertim, qui majori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine defectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quo magis variis Constitutionibus male affectas radices evellere studet, eo magis infructuosa noviter profitentium germina quotidie succrescant; cumque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cujusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium, Ordinibus ad fuscipiendum habitum Religionis admitteretur, profitereturve, quousque Monasteria, & Conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius Regularis observantia, secundum reformationem a Sanctitate Sua institutam introduci:

Quia

Quia tamen non obstante tali prohibitionē, cognovit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ a Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos, & admissos præter mentis suæ sensum: Idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum hujusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur, nunc denuo districte præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cæterisque Superioribus Conventuum, Monasteriorum, ac Domorum, quocumque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adjacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium, (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori Observantia, necnon Capuccinorum Sancti Francisci, Reformatorum Sancti Domini, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fulienfis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremiti Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, & Societatis Jesu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum respectivè Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea excepterat, & nunc iterum excipiendi voluit, prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi), ne sub cujusvis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per Litteras in forma Brevis dum,

dumtaxat, & non alias, quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam Conversos, nisi in Conventibus, Monasteriis, & Domibus auctoritate ejusdem SS. D. N. prope diem in unaquaque Provincia designandis, recipere, aut receptos ad professiones admittere ullo modo audeant. Quinimmo contra primam prohibitionem Sanctitatis Sux receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post presentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino ejicere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreta transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia, imposterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Sux imponendis subiacere.

Receptiones vero, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domos, & Monasteria a se probata pro Novitiorum receptione, & educatione, hactenus permissione sua constituerint.

Cæteras vero licentias, sive particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, revocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, Privi.
le-

legiis, Statutis, & Constitutionibus quibuscumque
in contrarium minime obstantibus.

Datum Romæ apud S. Marcum die 20. mensis
Junii 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quam Mendicantium cujuscumque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

1. Nullus omnino prætextu cujuscumque privilegi, vel Superioritatis, etiam Generalatus, a servitio Chori censeatur immunis; nisi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus, Superiores iis tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint; idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitime impeditis. In eos vero, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animadvertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

2. Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientie bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasteriis, & Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam sese utiliter exerceant.

3. Quo Tridentini Concilii Decreta de paupertatis

tis voto custodiendo fidelius observentur, præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia, aut pecuniam, proventus, census, eleemosynas, sive ex concionibus, sive ex lectionibus, aut pro Missis tam in propria Ecclesia, quam ubicumque celebrandis, aliove ipsorum iusto labore, & causa, & quocumque nomine acquisita, etiamsi subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4. Neque Superioribus, quicumque illi sint, ullo pacto liceat ejusdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad usufructum, vel usum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5. Eorum vero, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat ut proprium, neque ut proprio utatur.

6. Qui in præmissorum aliquo deliquerit, poenas, nedum a Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multo graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7. Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona mobilia, vel immobilia, Fratres excusare possit, quo minus culpæ, & poenæ ab ejusdem Concilii Decretis impostæ, &

ipso facto incurrendæ, obnoxii sint, etiamsi Superiores asseverent, hujusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minime adhiberi volumus.

8. Fratrum vestitus, & supellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omnino uniformis sit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conveniat: ita ut nihil supersui admittatur, nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.

9. Quæcumque Fratrum vestes, sive laneæ, sive lineæ, omnisque alia supellex in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari opportune possint.

10. Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive eadem (ut ajunt) pietantia, in communi mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur; neque singulare aliquid, quo privatim quisque in cibum utatur, ullo modo afferri possit; si quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

11. Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiare ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quam ratione officii sui necessarios, quicquam expendant. Cum vero contigerit ipsos

ipfos in aliquo Conventu commorari, eam pecunie quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & iis, qui secum erunt, victus ad præscriptum, Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12. Nullus ex Superioribus locorum administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & reddituum sui Conventus, etiam nomine Conventus, per se ipsum habere, sive exercere possit; sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventus a Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tamquam Depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asservet; alius de pecuniis, & rebus a Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conventui universo de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitus interdicta.

13. Cæterum hi tres tam impensi, quam accepti singulis mensibus suo Priori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus ejusdem Conventus probatoribus, rerumque usu peritis, rationem reddant: deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum advenerit: denique ipse Generalis in quolibet proximo Capitulo Generali, saltem coram tribus Judicibus ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, universamque suæ administrationis tam publicæ, quam privatæ, rationem reddere teneatur, cujus etiam ex-

emplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ, Romam transmitti possit.

14. In unoquoque Conventu Fratrum is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, aliisque quibuscumque obventionibus in conventu (ut præfertur) conferendis, commode possit sustentari; redditus vero, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asserventur.

15. Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullo modo possint, omnino interdiciamus, & prohibemus, decernentes &c. Si quis autem contra præsumperit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuo inhabilis exiit.

16. Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, alio quo sui gradus privilegio gaudeat.

17. Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, & si commode fieri poterit, sit laicus conversus.

18. Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conventus clausura perpetuo, ac diligenter servetur, ac propterea a Superiore Janitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maxime commendetur: is januæ custodiendæ semper assit, eamque nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit. *Nal-*

19. Nullus e Conventu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio. licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta a Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eundem sæpius. Licentiæ vero generales exeundi, nulli omnino concedantur.

20. Contravenientes autem pœna gravi, etiam carceris ad Superioris arbitrium plestantur; eandem etiam Janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21. Cum autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui a socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22. Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius a Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetraverint.

23. Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activa, & passiva biennio privatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adversus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine ulla exceptione locum habeant.

24. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cum sibi videbitur cellas omnes referare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper a Superiore possit aperiri.

25. In medio Dormitorii totam noctem lampas colluceat.

26. Nullus etiam Superior cellas, sive in clau-

stro, sive alibi separatas a communi dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eadem cum ceteris aliorum Fratrum conjuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, uniformique suppellectili (ut præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit: possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, si eorum muneris, & officii necessitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere.

27. Cellæ, sive ædiculæ, quæ extra dormitorio separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem usum, & commoditatem Conventus redigantur.

28. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29. In privatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam e parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30. Conventus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, ut omnino is prospectus impediatur.

31. Valetudinarium in singulis Conventibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sani-

nitate abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32. Ineatur ratio, qua, sublatis licentiis, ac facultatibus hætenus quibuscumque concessis, degentes extra Conventus claustra, ad ea quamprimum revocentur, nec de cætero, nisi ex gravissima causa a Sede Apostolica probanda, hujusmodi facultates concedi possint.

33. Nulli impostero ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conventibus per Sedem Apostolicam in qualibet Provincia deputandis.

34. Curent Superiores, ut Constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter observetur.

35. Ut omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes a directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuracione, tam pro se ipsis, quam pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris præsertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hætenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam privacionis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari a nemine possit, nisi a Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate

culparum gravius etiam plectantur. Porro supradictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.

36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta a Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inviolabiliter servetur, jurentque Electores, secundum veritatem cujusque conscientia, probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deveniatur, in primis, & ante omnia perlegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipue eligantur, qui possint, & consueverint Regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37. Eligantur in Capitulo Generali, vel Provinciali aliquot graves, & periti ex Fratribus cujuslibet Provincia, saltem tres, qui dimittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad hujusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare tam quoad doctrinam, quam quoad mores, promovendos ad quoscumque Ordines, in quo servetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilii Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38. Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores sint rationis, quam in noviss-

vissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio invigilent, ut quæ in eorumdem Ordinum Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, jejuniis, capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter, ac pie sancita sunt, ea omnia, & singula ad unguem observentur, intelligantque, super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ ut faciliorem exitum sortiantur, & fructus uberiores in animis Fratrum producant, valde opportunum erit, si in quolibet Conventu singulis hebdomadis habeatur sermo de Religiosa disciplina, Regularique observantia.

39. Quo vero omnia ordinate peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo uniuscujusque Conventus, in qua distincte adnotetur quid singulis horis cujusque diei quilibet Frater præstare debeat, ut certo quoque signo præmonitus, majore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones his Decretis non adversantur, inviolate custodiendæ erunt.

40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia, quæ pleniorum reformationem facient, edantur) ab omnibus observari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Ordinum Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum singulis fa-

cultu-

cultate illas declarandi, & adversus eas unquam, dispensandi; alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine ulla exceptione respective incidisse.

41. Ne vero prætextu dilatae publicationis eorum observatio quoquomodo differri possit, aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in Conventu, vel Monasterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam, Generalem, aliisque Ordinum Superiores, cæterosque quoscumque Fratres præsentés statim, reliquos vero absentes citra montes unius mensis, ultra montes trium mensium spatio ita arceant, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42. Insuper mandamus, quod Generales in singulis Conventibus citra montes unius mensis, ultra vero montes trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna privationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 25. mensis Junii 1599.

Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permillum est, Sanctitas Sua extendi ad Provinciale decrevit, itaut Provincialis ipse, ex causa communi totius Provinciæ dumtaxat, facultatem hujusmodi facere valeat, declaravitque pœnam privationis vocis activæ, & passivæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Sux reservatam esse, interdicta
omni-

omnino eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martii 1601,

*Decretum fel. record. Clementis Papæ VIII.
Super casuum reservatione ab omnibus
Regularium Superioribus
observandum.*

Sanctissimus Dominus Noster, qui jam pridem accurate perpendit, ac re ipsa comperit, quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes a peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderate illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientia maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem; ideo, ut huic malo Sanctitas Sua opportune prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum, absolutiones sibi reservet, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia a Religione, sive habitu dimisso, si ve retento, quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu Conventus, fiat egressio nocturna, ac furtiva e Monasterio, seu Conventu, egressio etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit pec-

peccatum mortale . Juramentum falsum in iudicio regulari , seu legitimo .

Procuratio , auxilium , seu consilium ad abortum faciendum post animum factum , etiam effectu non sequuto .

Falsificatio manus , aut sigilli Officialium Monasterii , aut Conventus . Furtum de rebus Monasterii , seu Conventus in ea quantitate , quæ sit peccatum mortale .

Lapsus carnis voluntarius opere consummatus .

Occisio , aut vulneratio , seu gravis percussio ejusque personæ .

Malitiosum impedimentum , aut retardatio , aut aperitio litterarum a Superioribus ad inferiores , & ab inferioribus ad Superiores .

Si quod aliud preterea peccatum grave pro Religionis conservacione , aut pro conscientie puritate reservandum videatur , id non aliter fiat , quam Generalis Capituli in toto Ordine , aut Provincialis in Provincia matura discussione , & consensu .

Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire , nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint , aut ipsimet subditi sponte , ac proprio motu id iis petierint .

Superiores in singulis domibus deputent duos , tres , aut plures Confessarios , pro subditorum numero majori , vel minori , iique sint docti , prudentes , ac charitate præditi , qui a non reservatis eos absolvant , & quibus etiam reservatorum absolutio committatur , quando casus occurrerit , in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius judicaverit .

Tam

Tam Superiores pro tempore existentes, quam Confessarii, qui ad superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissime, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem utantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis a Confessariis imponendas, quæ subditos ab hujusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sunt, observari mandavit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cujusvis Concilii, & etiam generalibus Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut Regulis in Generalibus, seu Provincialibus Capitulis editis, statutis, & Constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & concessionibus quorumcumque, quarum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum die 26. mensis Maii anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut si hujusmodi Regularium Confessariis casus alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta a Superiore facultate, absolvere.

*Formula concedendi facultates pro Novitiis
ad regularem habitum recipiendis
in Monasteriis, & locis
designatis.*

SANCTISSIMUS in Christo Pater, & D. N. D. CLEMENS Divina Providentia Papa VIII. cum Regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum revocare maxime cuperet, Regularesque omnes, vitam, moresque suos ad rationem ejus Instituti, quod quisque professus esset, ita componere, ut quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissime observarent, generali Decreto, quod de mense Junii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad professionem ante admitterent, quam a Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus observantia regularis vigeret. Nunc vero eadem Sanctitas Sua a locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta, infrascriptis Monasteriis, & Conventibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dumtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterii censibus, vel consuetis elemosynis sustentari ibi commode possunt, atque in iis omnibus fideliter observari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione conjuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, ipsa cum cæteris decretis particularibus vel Instituti ipsius, vel Pontificis, etiam ad victum, veltum-

tumque communem spectantibus (ipso Decreto ut supra edito , & promulgato , nequaquam obstante) potestatem facit Superiori ejusdem Ordinis Novitiatus in infrascriptis Monasteriis , & Conventibus erigendis Novitios recipiendi , educandi , atque ad professionem admittendi , modo tamen id ad præscriptum instructionis jussu Sux Sanctitatis editum , neque alio modo fiat . Quoniam vero ea est Sux Sanctitatis mens , & voluntas , ut in Monasteriis , & Conventibus ad alendos Novitios præfinitis , regularis observantia perpetuo retineatur , mandat , & præcipit , ut in ipsis præscriptus jam personarum numerus in posterum ferretur , nullusque omnino Superior cujusvis conditionis , personarum , & Novitiorum numerum augere præsumat , ea pœna proposita , ut in omnibus privatus officii , vocis activæ , & passivæ jus omne amittat . Vult denique Sanctitas Sua , hujusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto Secretarii manu subscripto concedi , non obstante Decreto ut supra promulgato . Datum Romæ die &c. Præscribitur vero numerus Sacerdotum . . . Clericorum Novitiorum Conversorum autem

N. Visitationis , & Reformationis Apost. Sec.

*Decretum super forma recipiendi Novitios
Regularium ad habitum,
& professionem .*

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Divina Providentia Papa VIII., qui alias pro Regularis disciplinæ restitutione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Novitios in posterum reciperent, receptosve ad professionemmitterent, quousque in aliquibus cujusvis Ordinis Monasteriis, seu Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis, & educandis Novitiis designarentur, & approbarentur) ad ejus, quam professi sunt, Regulæ præscriptum, vitam, moresque restituerent, & componerent, certior deinde factus, quosdam omnium fere Ordinum Conventus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem vivendi formam, & disciplinam, quam diutius desideraverat, fuisse redacta, in eisdem Monasteriis, & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi possent, sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, ut licentia a Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset, concessit, & ad illa designavit, & approbavit. Nunc volens, ut ea, quæ pro Novitiorum receptione, & institutione de mandato Sanctitatis Sux præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius observentur, ultra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V., & etiam Sanctitatis Sux super receptione Novitiorum, decrevit, ac præsentis Decreti virtute mandavit, ne in

Con-

Con-
dos
Refo
prob
dis,
adm
prop
rum
tii re
viti
& ac
men
dend
eofd
adhi
nem
litat
tutio
ne R
nec
tant
do,
mif
nes
adm
nis
dinu
nem
tion
aliquo

Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos, de Sanctitatis Suae, seu dictae Congregationis Reformationis licentia hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Novitii ad habitum recipi ullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel a propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum Diocesi Novitiatu existunt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, & etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa aetatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, caeterasque qualitates in ipsis Novitiis requiritas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factae, & publicatae, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant, Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbaverint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & juxta constitutiones, & institutiones praedictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus penis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad libitum, & professionem Novitiis, formam constitutionum, & institutionum praedictarum non servaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, seu Monasterio,

P. prae-

præterquam in hæcenus a Sua Sanctitate, vel a dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu alias præmissis quovis modo contrafecerint, irritum ex nunc, & inane decernens quicquid fecus, vel alias, quavis auctoritate a quovis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque &c. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Maii 1602. Pontificatus ejusdem SS. D. N. Anno XI.

*Institutiones super receptione, & educatione
Novitiorum Religiosorum in Monasteriis,
& Conventibus designatis, vel designandis
Clementis ejusdem
jussu editæ.*

CUM ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam, Novitiorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam præcorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuisse compertum sit, quam vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an vere esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis. Idcirco, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur

pitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in Magistri, & aliorum ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilii Tridentini, Pontificiis, & cujuscumque Ordinis, aut Instituti Constitutionibus continentur, tam in alias designatis, quam nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasteriis, & Conventibus, hæc, quæ sequuntur, inviolate observari, & exequi perpetuo curent.

Primum, quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita antea, ac præcipue eorum, qui sextumdecimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint juxta formam Constitutionis fel. record. Sixti V., & moderationum subsecutarum; illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant, ut quibus in Monasteriis, & Conventibus, ex Apostolica facultate Novitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem nullum in posterum admittant, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones a sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Constitutionibus præscriptas non habeat, juxta Decretum super forma recipiendi Novitios die 19. Maii 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur, regularia,

instituta, & ordinationes requirunt; eam vero litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præferat, ut minores, & suis temporibus majores Ordines, juxta Decreta Sac. Concilii Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem, admitti postulaverit, & talis eruditionis expertus inventus fuerit, in Conversorum tantum, quibus litterarum scientia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conversi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destinantur.

Provideant quoque, ut omnes etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conversos ad professionem admittendos, verum & Oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum Oblatorum receptionem unaquæque Religio suas peculiare constitutiones, specialiaque instituta observare teneatur.

Sta-

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatuſ introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius antea vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem uniuscujusque Novitiatuſ spectat, locus hujusmodi propria clausura ab ea parte Conventuſ, & Monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterne possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperiatuſ.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Cappella, si commode fieri poterit, ad Novitios in spiritualibus, præsertim in cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus, atque munitus adsit, si minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsiſ vero Novitiis ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit), ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad hujusmodi locum Novitiatuſ nemini ejus-

dem, vel alterius Ordinis Regulari, etiam Conventus & Monasterii Officiali, ullo unquam tempore sub quovis pretextu aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, quandocumque ingrediendum sibi necessario existimaverit, quo casu tamen aliquem semper ex senioribus Conventus, vel Monasterii Patribus socium assumat.

Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper afferretur, illique soli liceat cum gravi tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsentem, & non aliter alloquatur.

Novitiorum Magistro socius, si ad Novitiorum instruendam multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatu regimem spectat, dicto Magistro immediate subiectus existat; eliganturque tam Magister, quam socius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare nova loca Novitiatu concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum, & socii hujusmodi in his novis locis per Generalem, vel Provinciale, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemque servetur, si intra triennium alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cujus, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Tam Novitiorum Magister, quam socius ab
 iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habe-
 ant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedi-
 re valeant. Ipse Magister sacerdotali Ordine sit
 initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum æta-
 tis suæ anno constitutus, & per deceunium a profes-
 sione emissa in Religione persisterit: Socius vero
 trigesimum annum excedat; sintque ambo doctrinæ,
 &, quantum per Superiorum diligentiam, & vires
 fieri poterit, vitæ etiam antea actæ exemplo præstan-
 tes; orationis præterea, & mortificationis operi-
 bus additi, prudentia, charitateque reperi, non
 sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetu-
 dine præferentes, ab omni cordis, ac animi per-
 turbatione, iræ præsertim, & indignationis, quæ
 in se, & erga alios charitatem impedire consueve-
 runt, quam longissime alieni, & tales demum, qui
 in omnibus seipsos bonorum operum exemplum
 præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non
 tam metuant, quam revereantur, nec illis unquam
 detrudere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam
 potestatem circa Novitiorum institutionem, ac No-
 vitiatum regimen, itaut in illis nemini (Visitatori-
 bus, ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus
 exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes
 in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscant-
 que præcipue divinæ, qua digni facti sunt, vocatio-
 nis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, at-
 que perfecta, votorum solemnium, & quam necessa-

ria cuiusque Ordinis Constitutionum observantia, modum in oratione tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est, atque proclivis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem, singulis mensibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum interiorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, unusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi a Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorumdem Novitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ Sacrificio intersint, & statutis horis in Choro nocturnis, diurnisque divinis Officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Novitiatum semel in hebdomada, vel

vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur; fiatque semper Magistro præsentem, vel socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore cujusque, in quam natura feratur, propensionem inscrutentur.

Non liceat eis, durante Novitiatus, & probationis tempore, una cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore Officiorum, in Processionibus, aut in Cœnaculo causa refectiois commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus, quæ accidere possunt, unus ex Novitiis ipsis, ætate, moribusque provectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ custodia, & rerum levioris momenti provisio intra Novitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene institutorum cura debeat esse præcipua, Conversorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda; quin potius æquanimiter amplectenda, quandoquidem, satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tum Religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Christianis fidibus ædificationem, exemplum, atque utilitatem afferre. Conversis ipsis a Clericorum Novitiatu separatus addormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen, hac separatione non obstante, Magistro Novitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conventuum, juxta cujusque Ordinis statuta, & Constitutiones sub-

ditæ

diti esse, & obedientiam præstare debebunt, a quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate, & commoditate de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt; quod ut commodius fiat, ad capitula, & spirituales conaciones, quæ per Magistros Novitiis fieri solent, accessiri debeant, & in Ecclesiis statutis horis conveniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore vero probationis elapso, ii tantum, qui non solum religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos decimum sextum, quo vero ad Conversos, vigesimum primum exceßerint), ad professionem admittantur; sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo uniuscujusque Novitii professio registretur, illamque Novitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentibus fuerint, subscribant.

Conversus vero litterarum ignarus professus, in eorundem testium, qui se subscripserint, præsentia propria manu signum Crucis apponat, asserveturque liber, & custodiatur in Archivo, ubi scripturæ ad Monasterium, seu Conventum pertinentes reponi consueverunt.

Quia vero in quibusdam Ordinibus filiationis
usus

usus est receptus, declaratur; quod licet decretum sit, ut Novitiis educandis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus sussultos repererint, in suorum locorum filios juxta cujusque Ordinis constitutiones adscribere; sicque adscriptos, cum juxta præsentes institutiones, & alias ser. ser., ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatum, cum testimonialibus litteris transmittere, ubi tanquam dictorum Conventuum, seu Monasteriorum filii, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur, in Professorio ad perfectionem, ut præmissum est, exerceri debebunt.

Porro, ne loca unius Monasterii, seu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Provincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) iniire, ac singulis Conventibus, & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, ut statim post Professionem emissam, si in Conventibus, aut Monasteriis pro Novitiatibus assignatis locus aderit secundi Novitiatus, sive Professorii ab ea, quæ Novitiatorum

rum

rum est, atque antiquorum Professorum habitatio-
ne distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Mo-
nasterium, aut Conventus eos alere queat, sin mi-
nus, in alium commodiorem Conventum, aut Mo-
nasterium transferantur, in quo is locus cum requi-
sitis ad Novitiatum supranarratis reperiatur, vel
accommodetur, aut de novo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur,
quæ suarum Constitutionum, seu Institutorum vigo-
re, majoris temporis cursu novos professos intra
Novitiatum detinere consueverunt, quibus in hac
parte non derogatur; illis tamen permittitur, ut
prædictis eorum constitutionibus non obstantibus, id
ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni
magis expedire dijudicaverint, quibus in locis de-
gant sub regulis, & modo vivendi adhuc arctiori,
quam servant antiquiores professi, ita quod in ne-
gotiis Monasteriorum, aut Conventuum non se in-
tromittere, nec communibus tractatibus interesse,
neque alicujus exterioris obedientiæ officium exer-
cere debeant, ibique permaneant, quousque ad
ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem
deverint, vel saltem per triennium post professio-
nem, quo etiam tempore poterunt, quinimmo &
debeant litterarum studiis operam navare sub dire-
ctione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates
habeat, quibus Novitiorum Magistrum præditum esse
oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non
censeatur concessa licentia recipiendi Novitios, nisi
in locis pro Novitiatu designatis, aut in posterum
desi-

designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter religiosos gradus, & ordine superiores sunt, & alii, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis modo contraxerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, privationem, gravioremque pro modo admittæ culpæ pœnas, se subituros certo sciant. Datum Romæ apud S. Petrum die 19. Martii 1623.

Ant. Seneca Reform. Apost. Secret.

Anno 1624. Indictione 7. , Pontificatus autem SS^mi
D. N. D. URBANI Divina Prov. PAPÆ VIII. Anno
ejus 2. , die vero 26. mensis Octobris, supra-
scripta Decreta tam S. Congr. Concilii, quam san-
mem. Clemen. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad
valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, &
Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Flo-
ra, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, &
Julium Marzitellum Cursores Sanctissimi.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curs.

Decretum Sac. Congregationis Concilii.

APPENDIX

Quarundam Constitutionum ;

A T Q V E

Variorum Decretorum .

Qua sunt Regularibus scitu pernecessaria .

SS. D. N. URBANI PAPÆ VIII.

Jussu editum .

De rebus Regularibus non alienandis .

Acra Congreg. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum rerum experimento edocta , quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium , & pretiosorum mobilium distractionibus , quas crebro faciunt Regulares Apostolicis privilegiis innixi , ac proinde operæ pretium putans illorum facilitatem aliqua ratione compescere , speciali SS.D.N. jussu , Generalibus , & Provincialibus Capitulis , vel Congregationibus , Abbatibus , Generalibus , & quibuscumque aliis Superioribus Regularibus cujusvis Ordinis , Congregationis , Societatis , vel Instituti intra fines Europæ existentibus , omnium rerum , & bonorum immobilium , ac pretiosorum mobilium alienationem , omneque pactum , per quod ipso-
rum

rum dominium transfertur, census perpetuos, seu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, concessionem in feudum, vel emphyteusim, præterquam in casibus a jure permissis, fieri perpetuo prohibet, atque interdicit, absque ipsius Congregationis Concilii expressa licentia in scriptis, & gratis concedenda, sub pœna privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, quam ipso facto absque alia declaratione incurrant, sublata etiam Generali, & Protectori illam moderandi, aut relaxandi facultate; pœnis nihilominus Apostolicarum Constitutionum, & præsertim fel. rec. Pauli II., quæ incipit *Ambitiosæ*, in suo robore permanens. Alienationes vero, pacta, census, hypothecas, locationes, conductiones, & concessionem quascumque contra hujusmodi prohibitionem faciendas, Sanctitatis Sux autoritate, ipso jure nullas, atque irritas decernit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societarum, cujusvis alterius Instituti, etiam necessario, & in individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcumque, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus

bus quoque, indultis, & privilegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ac formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, & aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentis Decreto, ac prohibitioni adversantur, illis alias in suo robore permanens, specialiter, & expresse Sanctitatis Sux autoritate, derogat, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ die vii. Septembris MDCXXIV.

Cosmus Card. de Torres.

Loco * Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Sec.

Die 16. Septembris 1624. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Flora, & aliis locis solitis Urbis, per me Joannem Radica SS. D. N. Papæ Curs.

Brandimartes Latinus pro D. Mag. Curs.

CUM

CUM post editum Decretum de rebus Regularium non alienandis compertum sit, Regulares, qui eodem Decreto prohibentur census imponere, & alios contractus facere super bonis ad eorum Monasteria pertinent. loco censuum, & contractuum hujusmodi pecunias accipere mutuo, etiam sine alicujus lucri solutione, vel ad cambium, cum solutione alicujus lucri, etiam cessantis, vel damni emergentis cum obligatione, seu hypotheca bonorum, aut dato pignore. Cumque ex hujusmodi contractibus eludatur mens Sac. Congregationis, cui in primis votis fuit consulere Religionum indemnitati, quæ ex dictis contractibus plurimum læduntur, Sanctissimo Domino Nostro approbante, decrevit, & declaravit, non licere Regularibus pecunias, ut supra proponitur, accipere, & si acceperint, in ipsius Decreti pœnas ipso facto incidere. Dat. Romæ 21. Martii 1626., quod innovatur hac die 19. Septembris 1643.

Jo. Baptista Card. Pamphilius,

Franciscus Paulutius S. C. Conc. Secr.

Die 21. Octob. 1643. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis per me Franciscum Angelum Curs. Dominicus Mangilius pro D. Mag. Curs.

Prohibitio alienandi Bona Ecclesiastica, aut illa ultra triennium locandi.

Præter hanc Constitutionem Pauli II. editam, anno Domini 1647. die 1. Martii. Quo ad loca-

Q tio-

tiones, extat Concilium Tridentinum *sess. 25. cap. 11.*
 Quo ad alienationes vero, extant Constit. 1. Leonis I.
Occasio, Pauli IV. Constit. 2. *Injunctum*, & Pii V.
 Constitut. 69. *Volentes*, & alia Constit. 98. *Et si*
de singulis. Quo vero ad Judices hujusmodi alie-
 nationum, extat Constitutio Pauli II. quæ est 2.
Cum in omnibus.

PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

V. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Ambitiosæ cupiditati, illorum præcipue, qui
 divinis, & humanis affectatis, damnatione,
 postposita, immobilia, & pretiosa mobilia Deo di-
 cata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & Pia Loca
 reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi
 alimoniam vindicant, prophanis usibus applicare,
 aut cum maximo illorum, ac divini cultus detri-
 mento, exquisitis mediis usurpare præsumunt, oc-
 currere cupientes.

§. 1. Omnium rerum, & bonorum Ecclesiasti-
 corum alienationem, omneque pactum, per quod
 ipforum dominium, concessionem, hypothecam, lo-
 cationem, & conductionem ultra triennium, nec-
 non infeudationem, vel contractum emphyteuti-
 cum, præterquam in casibus a jure permissis, ac de
 rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi
 solitis, & tunc cum Ecclesiarum evidenti utilitate,

ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia, hac perpetuo valituræ Constitutione fieri prohibemus.

§. 2. Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, prohibitionibus, & Decretis alias super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris.

§. 3. Si quis contra hujus nostræ prohibitionis seriem de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumperit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sit roboris, vel momenti, & tam qui alienat, quam is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat; Alienanti vero bona Ecclesiarum, Monasteriorum, Locorumque Piorum quorumlibet, inconsulto Romano Pontifice, aut contra præsentis Constitutionis tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Ecclesiæ sit penitus interdictus, & si per sex menses immediate sequentes, sub interdicto hujusmodi animo, quod absit, perseveraverit indurato, lapsis mensibus eisdem, a regimine, & administratione suæ Ecclesiæ, vel Monasterii, cui præsidet, in spiritualibus, & temporalibus sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati Commendatarii, & aliarum Ecclesiarum Rectores, Beneficiati, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præposituris, Præpositatibus, Dignitatibus, Personatibus, Administrationibus, Officiis, Canonicatibus, Præbendis, aliisque Ecclesiasticis cum cura, & sine, Sæcularibus, & Regularibus

beneficiis, quorum res, & bona alienarunt dumtaxat, ipso facto privati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possintque per locorum Ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ propterea privata fuerint) libere de jure conferri, nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter, aut generaliter reservata, & nihilominus alienatæ res, & bona hujusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & Loca Pia, ad quæ ante alienationem hujusmodi pertinebant, libere revertantur.

Nulli ergo hominum liceat &c.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo Kalen. Martii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

DECRETUM

Pro Regularibus ordinandis.

DE mandato SS. D. N. Clementis Divina Providentia Papæ VIII. tenore præsentium mandatur omnibus, & singulis quorumcumque Regularium Superioribus, ut de cætero observent, & observari faciant ea, quæ in Decreto sacre Congregationis Concilii Tridentini continentur, cujus tenor est talis.

Congregatio Concilii censuit, Superiores Regulares posse suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis, si Ordines suscipere vo-

lue-

luerit, Litteras dimissoriales concedere, ad Episcopum tamen Dioecesanum, nempe illius Monasterii, in cuius familia ab iis, ad quos pertinet, is Regularis positus fuerit; & si Dioecesanus abfuerit, vel non esset habiturus Ordinationes, ad quemcumque alium Episcopum, dura tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint de industria concessionem Dimissorialium in id tempus, quo Episcopus Dioecesanus, vel abfuturus, vel nullas habiturus esset Ordinationes. Verum cum a Superioribus Regularibus, Episcopo Dioecesano absente, vel Ordinationes non habente, Litteræ dimissoriæ dabuntur, in eis utique huiusmodi causam absentiae Dioecesani Episcopi, vel Ordinationum ab eo non habendarum, exprimendam esse, quod qui non fecerint, officii, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis activæ, & passivæ privationis, ac alias arbitrio ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ reservatas pœnas incurrant. Datum Romæ 15. Martii 1599.

In Regest. Concil. Trid. fol. 9.

De Indulgentiis.

Regulares quoscumque non potuisse, nec posse Confraternitatibus, Sodalitatibus, aliisque familiaribus Congregationibus quibusvis tam hætenus erectis, & institutis, quam in posterum quandocumque erigendis, & instituendis, siue quorumcumque privilegiorum vigore aggregatis, & aggregandis

ullo modo communicare Indulgentias ipsis Regularibus concessas, sed tantum illas, quas, ut hujusmodi Confraternitatibus, Sodalitatibus, seu aliis similibus Congregationibus communicent, facultas eis specificè, & nominatim per sedem Apostolicam concessa fuerit ex Decreto Sacræ Congregationis super Indulgentiis die 16. Martii 1671., approbato a san. mem. Clemente X. die 19. ejusdem mensis, & anni.

De Tertiariis, & Hospitiis.

Regularibus Superioribus quibuscumque præceptum est in virtutè sanctæ obedientiæ, ut neminem pro Tertiariis, vel Oblatis, seu Donatis, aut Commisissis, vel Servientibus, nec pro Hospitiis, seu Postulantibus, vel Cantoribus, aut alio quocumque nomine nuncupatis, aut quovis habitu indutis, vel induendis, sub quovis prætextu, vel causa, aut quæsito colore recipiant, seu admittant ad habitandum intra claustra, nisi vigesimum ætatis suæ annum expleverit (iis tantum exceptis, qui completa ætate annorum 15. pro Clericis, seu Choristis in habitu Novitiorum annum probationis agunt) sub privationis dignitatum, & officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vocisque activæ, & passivæ pœna ipso facto incurrenda. Ex Decreto Sac. Congregationis super statu Regularium ex speciali mandato san. mem. Clementis X. die 16. Martii 1675.

D E C R E T U M

Sacrae Congregationis .

*Super Indulgentiis , quoad ingressum Mulierum
intra Clausura Regularium .*

Proposito dubio: An verba Pontificii Brevis concedentis Indulgentiam omnibus utriusque sexus Christianis Cappellam intra claustra Regularium sitam visitantibus , sic accipi possint, ut comprehendant Cappellam in ipso Dormitorio constructam . Sacra Congregatio respondit: Minime illam comprehendere , nullamque tribui facultatem Mulieribus ingrediendi claustra . Dat. Romae die 2. Maii 1679.

A. Card. Homodeus .

Michaë Angelus Riccius S. Cong. Secret.

*Declaratio Sacrae Congregationis Concilii Tridentini a Clemente Papae IX. approbata super
accessu Regularium ad Monasteria
Monialium .*

Die 11. Maii 1669. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum , habita notitia , quod nonnulli Regulares absque licentia crates Monasteriorum Monialium adire , & frequentare non dubitent , praetendentes non esse interdictum per breve tempus, etiam usque ad quadrantem

Q 4

horae

DE-

horæ cum dimidio, quod horologio arenario aliquando metiuntur, Moniales, aliasque personas intra clausuram existentes alloqui, & hanc opinionem tamquam tutam affirmant, disseminant, & forsitan etiam scriptis evulgent, proprias graviter illaqueantes conscientias, & scandala confoventes; ad hujusmodi perniciosos errores eliminandos opinionem prædictam improbans, rejiciens, ac damnans, declaravit, Regulares cujuscumque Ordinis, Militiæ, Societatis, Congregationis, & Instituti, etiam de quibus specialis mentio foret habenda, qui ad Monasteria Monialium, quamvis ab Ordinarii jurisdictione quomodolibet exempta, & etiam ipsis Regularibus subiecta, vel alias speciali mentione digna, absque legitima facultate accedunt, colloquendo etiam per quodcumque modicum temporis spatium cum Monialibus, aut aliis intra clausuram degentibus, peccare mortaliter, eosque sub excommunicationis, privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque contra Regulares accedentes sine licentia ad Monasteria Monialium statutis pœnis posse ab Ordinario, tamquam Sedis Apostolicæ delegato, coerceri. Et die 7. Junii ejusdem anni, facta relatione Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua præsentem declarationem approbavit, ac typis dari, servarique jussit.

A. Card. Celsus Præfectus.

Loco * Sigilli :

S. Brancacius Archiep. Adrianopolit. Secr.

Dn^o

Dubia super collocutione Regularium cum Monialibus ad predictum Decretum Sacrae Congregationis a Clemente IX. approbatum.

EDita vix lege, statim illam eludere malitia excogitat; non ita pridem emanavit generale Decretum arctissime prohibens colloquia Regularium cum Monialibus, quando jam super eo variae interpretationes consingi cœperunt, aliæque nunc Bergomi suboriuntur: pro quarum resolutione supplicant Confessarii Monialium, quærendo.

I. *An Regularibus missis ad crates Monialium promunere prædicationis obeundo prohibitum sit sub peccato mortali, censuris, & pœnis &c. immediate post cum ipsis Monialibus, absque expressa licentia ad colloquendum, immiscere sermones cum questionibus, vel dubiis spiritualibus, aut materiis ipsius concionis.*

II. *An talis prohibitio intelligatur tam de collocutione cum aliquibus Monialibus, quam cum una tantum (omnibus tamen aliis audientibus) immediate post concionem.*

Die 21. Maii 1678. Sac. Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad utrumque respondit *Affirmative.*

D E C R E T U M

*Sacra Congregationis Concilii.*De celebratione in Altari privilegiato jussu
SS. D. N. Clementis Papæ XI. editum.*Dubia Indulgentiarum.*

CUM in concessione Indulgentiarum Summus Pontifex soleat præfigere certum numerum Missarum celebrandarum qualibet die in Altari privilegiato, pro parte nonnullorum Religiosorum, porrectus fuit Sanctissimo supplex libellus pro resolutione infracriptorum dubiorum, quoad hanc Sacram Congregationem remisso sub die 23. Aprilis proxime præteriti rescriptum fuit: *Exhibeatur formula Indulgentiarum, & ponatur in folio.*

In executionem hujusmodi rescripti exhibetur formula Indulgentiarum, quæ est tenoris sequentis:

C L E M E N S P A P A X I

Ad futuram rei memoriam.

OMnium salutem paterna charitate intenti sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium animæ Domini Nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjunctæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericor-

cordiam perducī valeant . Volentes igitur Ecclesiam Metropolitanam Mediolanen. , in qua nullum aliud Altare privilegiatum reperitur concessum , & in ea situm Altare Sancti Caroli hoc speciali dono illustrare , dummodo in dicta Ecclesia quinquaginta Missæ quotidie celebrentur, autoritate Nobis a Domino tradita , ac de Omnipotentis Dei misericordia , ac Beatorum Petri , & Pauli Apostolorum ejus autoritate confisi , ut quodcumque Sacerdos aliquis sæcularis , vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Christianifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit , ad præfatum Altare celebrabit , anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur ; ita aut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi , ac Beatissimæ Virginis Mariæ , Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus a Purgatorii pœnis liberetur , concedimus , & indulgemus : In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque , præsentibus ad septennium tantum valituris . Datum &c.

Ad futuram &c. omnium saluti &c. Volentes igitur Ecclesiam Conventus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Civitatis Tusculanæ , in qua nullum aliud Altare privilegiatum &c. illustrare , dummodo in dicta Ecclesia quatuordecim Missæ quotidie celebrentur , autoritate &c. confisi , ut quodcumque Sacerdos aliquis sæcularis , vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum , & singulis diebus infra illius octa-

octavam ; ac secunda, & sexta feriis cujuslibet hebdomadae pro anima cujuscumque Christiani &c. ut supra .

His igitur præhabitis EE. VV. non dedignabuntur sapientissime de more respondere .

Primo : An absentibus Religiosis ex causa Prædicationis tempore Quadragesimæ , & Adventus , vel quando occasione festivitatum , vel funerum , aut similibus a Superioribus ad celebrandum , alibi transmittuntur, Indulgentiæ concessæ cum certo numero Missarum , qui ob dictas causas adimpleri non potest, prorsus cessent, vel pro eo tempore, quo numerus non fuerit adimpletus , sint suspensæ , vel potius remaneant in suo robore ?

Secundo : An idem sit statuendum, deficiente præfixo numero Missarum ob infirmitatem Sacerdotum tam Regularium , quam sæcularium ?

Tertio : An pariter idem sit statuendum deficiente dicto numero Missarum ob absentiam ab Ecclesiis sæcularibus Canonicorum , & Sacerdotum , per aliquot dies , & menses ?

Die 30. Julii 1701. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum . Ad primum quoad primam partem pro tempore Adventus , & Quadragesimæ censuit remanere suspensas, non autem in reliquis, dummodo raro contingat . Ad secundum censuit non remanere suspensas . Ad tertium satis provisum in primo .

B. Card. Panciaticus Præf.

Loco * Sigilli .

Vincentius Petra Secretarius .

DE-

Circa Rubricas .

CUM Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare .

Primum : An , cum multis Congregationibus , Religionibus , sive Ecclesiis , vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica , ut semel , vel pluries in singulis hebdomadis , vel mensibus celebrentur varia Officia per annum , v. g. de Sanctissimo Sacramento , vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici , vel semiduplici , liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ , Adventus , Vigiliarum , & Quatuor Temporum , etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus ?

Secundum : An dies impeditus Festo duplici , vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis , intelligantur etiam dies , in quibus ponendum est Officium de Festo duplici , vel semiduplici translato , quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione ; quod scilicet Festum duplex , vel semiduplex etiam translatum , necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum ?

Tertium : An Regulares absque speciali privilegio , sed sola communicatione privilegiorum , aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis , & Confiteor , itemque recitare Officia , & Missas concessas aliis Religionibus ?

*Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem
Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis
Colloredo respondit.*

*Ad primum. Negative. & hujusmodi Indulta non
habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ,
Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jeju-
nio, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Ro-
gationum, nec in illa Feria, in qua secundum Ru-
bricas sit reponendum Officium Dominicæ.*

Ad secundum: Affirmative.

Ad Tertium: Negative in omnibus.

*Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper, ut
Declarations, seu Decreta prædicta omnibus inno-
tescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20.
Martii 1706.*

G. Card. Carpineus -

Loco * Sigilli .

B. Inghirami Sac. Rit. Cong. Secret.

I N D E X CONSTITUTIONUM

A C DECRETORUM,

*Quæ a Regularibus statutis temporibus legi
debent, & in hoc Codice continentur.*

CONSTITUTIO CLEMENTIS VIII. de Largitione
Munerum utriusque sexus Regularibus inter-
dicta *Legen. singulis annis mense Januarii. pag. 3.*
Ejusdem Constitut. declaratio ab URBANO VIII.
confirmata. *Legen. ut supra.*

Decretum Sacræ Congregationis Sanctæ, & Uni-
versalis Inquisitionis latum coram san. mem. ALE-
XANDRO VII., quo prohibetur Superioribus
Regularium, ne se ingerant in causis ad ipsam
Sac. Congregationem spectan., & cum præcepto
denunciandi Inquisitoribus suspectos de hæresi &c.
*Legen. singulis annis die prima Martii cum aliis
Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad San-
ctum Officium spectantibus juxta Decretum sel. rec.
Urbani VIII., prout in pag. 30., & exempla affi-
gen. in publico loco Conventus, itaut ab omnibus
Religiosis legi possint. Per Decretum autem ejusdem
Sac. Congregationis a Clemente IX. approbatum le-
ctio superioris Decreti, & Constitutionum sequen-
tium fuit prorogata per totum mensem Mart. 22.*

De-

Decretum Sac. Congregationis Sanctæ, & Universalis Inquisitionis coram san. mem. URBANO VIII. editum, quo Superioribus Regularium præcipitur, ut persæpe suos subditos commoneant de observantia, ac executione Apostolicarum, Constitutionum, & Decretorum ad suprascriptam Sac. Congregationem Sanctæ, & Universalis Inquisitionis spectan. *Legen. feria vi. post Octavam Assumptionis B. M. Virginis, vel per totum mensem Augusti, ex speciali Decreto ejusdem Sac. Congreg., & exempla suprascripti Decreti affigi debent in publico loco Conventus, ut a Religiosis omnibus videantur, ac legantur.* 30.

Constitutio JULII III. contra impediētes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, vel se immiscentes ab ipsis Inquisitoribus non vocatos ad hujusmodi causas cognoscendas, vel Processus formantes &c., & contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad cognitionem criminis hæresis. *Legen. ut supra.* 38.

Constitutio S. PII V. contra offendentes Statum, Res, & Personas Sanctæ, & Universalis Inquisitionis, necnon contra eorum complices, fautores &c. *Legen. ut supra.* 43.

Constitutio PII IV., qua tribuitur facultas Inquisitoribus Sanctæ, & Universalis Inquisitionis inquirendi, & cognoscendi contra Sacerdotes in actu, & causa Confessionis mulieres ad turpia provocantes. *Legen. ut supra.* 53.

Constitutio GREGORII XV. pro confirmatione, ac ampliacione superioris Constitutionis contra Sa-
cer-

- cerdotes ad turpia mulieres sollicitantes in actu,
vel occasione Confessionis. *Legen. ut supra.* 55.
- Constitutio GREGORII XIII. tribuens jurisdictionem
Inquisitoribus Sanctæ, & Universalis Inqui-
sitionis contra non promotos ad sac. Presbyteratus
Ordinem Missam celebrantes, ac Pœnitentiæ Sa-
cramentum ministrantes. *Legen. ut supra.* 62.
- Constitutio CLEMENTIS VIII. qua decernitur, ab
Inquisitoribus Sanctæ, & Universalis Inquisitio-
nis ad sacrum Presbyteratus Ordinem non pro-
motos Missas celebrantes, aut sacramentales Con-
fessiones audientes, prævia degradatione sæculari
Curix tradendos esse, ut debitæ pœnis plectan-
tur. *Legen. ut supra.* 65.
- Constitutio URBANI VIII. pro confirmatione, ac
ampliatione supradictæ Constitutionis contra non
promotos ad sacrum Presbyteratus Ordinem,
Missam celebrantes, aut sacramentales Confes-
siones audientes, prævia degradatione Curix sæ-
culari tradendos, etiam minores viginti quinque
annorum, dummodo iidem annum vigesimum
expleverint. *Legen. ut supra.* 69.
- Constitutio SIXTI V. contra exercentes artem Astro-
logiæ judiciariæ, Magiæ, Negromantiæ, & quæ-
cumque alia divinationum genera, & contra le-
gentes, ac retinentes libros tractantes de iis om-
nibus. *Legen. ut supra.* 75.
- Constitutio URBANI VIII. pro innovatione supra-
dictæ Constitutionis Sixti V., ac etiam contra
Astrologos judicarios &c., qui de statu Reipubli-
cæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu de vita
Romani Pontificis, aut ejus consanguineorum ju-
dicia

dicia ferunt , necnon contra eos , qui illos confu-
lunt , cum indictione pœnarum pro quibusvis per-
sonis . *Legen. ut supra.* 90.

Constitutio CLEMENTIS VIII. , qua interdicitur
Italis habitationem , & commorationem extra
Italiam , ac in locis , in quibus non extat liber , &
publicus cultus , sive usus Catholicæ Religionis .
Legen. ut supra. 100.

Constitutio GREGORII XV. pro innovatione , &
confirmatione superioris appositæ Constitutionis
Clementis VIII. , necnon contra hæreticos , ne
quovis prætextu habitent , aut domos habeant in-
tra Italiam , ac Insulas adjacentes , contra illorum
factores , receptatores &c. , & cum indictione
pœnarum &c. *Legen. ut supra.* 103.

Constitutio PAULI V. , qua revocantur facultates
Superioribus quorumcumque Ordinum , & Reli-
giosorum , quoquo modo concessæ , cognoscendi
causas suorum subditorum ad Sanctum Officium
quomodolibet spectantes . *Legen. ut supra.* 106.

Constitutio PAULI V. , qua innovantur , atque con-
firmantur Constitutiones Sixti IV. , & S. Pii V.
contra publice defendentes , aut in Accademiis
publicis docentes , sive concionem habentes in
publico , Beatam Virginem Mariam conceptam es-
se in peccato originali , necnon contrariam opi-
nionem damnantes ut erroneam , & sapientem
hæresim , cum appositione pœnarum ipso facto in-
curren. a locorum Ordinariis , ac hæreticæ pra-
vitatæ Inquisitoribus contrafacientes hujusmodi
inquirentibus , ac puniendos . *Legen. ut supra.* 115.

Decretum sac. Congregationis Sanctæ , & Univer-
sa-

- falis Inquisitionis &c. coram san. mem. GREGORIO XV. pro declaratione, ampliacione, & confirmatione superioris Constitutionis, & quo prohibetur, donec per Sanctam Sedem fuerit alias definitum, in publicis Concionibus, Lectionibus, Conclusionibus, & aliis quibuscumque actibus publicis asserere, quod Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali: ac ulterius prohibetur impugnare in publicis actibus contrariam opinionem, ac de ea aliquo modo tractare sub censuris, & pœnis in antedicta Constitutione inflictis ipso facto incurren. *Legen. ut sup.* 123.
- Constitutio GREGORII XV. pro revocatione quarumcumque concessionum vivæ vocis oraculo factarum quibusvis Collegiis, Capitulis, Ordinibus, Societatibus, Congregationibus &c., exceptis oraculis factis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & eorum manibus firmatis. *Legen. ut supra.* 130.
- Constitutio URBANI VIII. pro extensione supradictæ Constitutionis revocatoriæ concessionum vivæ vocis oraculo etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus factarum. *Legen. ut supra.* 135.
- Constitutio GREGORII XV. qua revocantur licentiæ legendi, ac retinendi libros prohibitos quibusvis personis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus concessæ. *Legen. ut supra.* 141.
- Constitutio URBANI VIII. pro revocatione quarumcumque licentiarum legendi, ac retinendi libros prohibitos. *Legen. ut supra.* 144.
- Decretum sac. Congreg. Sanctæ, & Universalis Inquisitionis URBANI VIII. jussu editum, quo prohibe-

hibetur, non esse proponendas Imagines eorum, nondum a S. Sede Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, vel laureolis, tabellas, & luminaria ad eorum sepulchra apponenda, sive eorum miracula enarranda, vel imprimenda non esse. *Legen. ut supra.* 148.

Decretum ejusdem sac. Congreg. coram san. mem. URBANO VIII. emanatum, quo prohibetur, ne degentes in Statu Ecclesiastico tam mediate, quam immediate S. Sedi subjecti, & ab eis libros ubicumque compositos de quacumque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarii, ac Magistri Sac. Palatii in Urbe, & extra eam absque Ordinarii, & Inquisitoris licentia deferant, aut imprimendos transmittant. *Legen. ut supra.* 153.

Constitutio URBANI VIII., qua declaratur, quod Constitutiones Apostolicæ hactenus editæ, atque impoliterum edendæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium, Regulares quantumvis privilegiatos comprehendant, nisi illi in edendis specialiter excipiantur. *Legen. ut supra.* 155.

Constitutio INNOCENTII XII. pro confirmatione, ac approbatione Decretorum Sac. Congr. Conc. Trid. Interpret. super celebratione Missarum, & cum declarationibus ab eadem Sac. Cong. auctoritate san. mem. Urbani VII. desuper factis. *Legen. bis in anno, feria ij. scilicet post primam Dominicam Adventus, ac feria vj. post Oct. Corporis Christi, vel decem sequentibus diebus, ex speciali Decreto Sac. Cong. Episcoporum, & Regularium.* 163.

Decretum Sac. Cong. Conc. Trid. Interpret. coram UR-

URBANO VIII. editum super Regularibus apostatis, & fugitivis. *Legen. bis in anno cum aliis Decretis sequen. latis a san. mem. Clem. VIII. pro reformatione Regularium, ac institutione, receptione, & educatione Novitiorum.* 194.

Decretum ejusdem Sac. Cong. de Ejectis, & Ejiciendis, san. mem. INNOCENTII XII. jussu editum. *Legen. ut supra.* 200.

Decreta generalia fel. rec. CLEMENTIS PP. VIII. ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, & primum

De Novitiis ad habitum Regularem, & Professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis. *Legen. ut supra.* 203

Innovatio, & ampliatio ejusdem Decreti de Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis designandis. *Legen. ut supra.* 205

Decretum pro reformatione Regularium tam Monachorum, quam Mendicantium cujusvis Ordinis, ac Statuti. *Legen. ut supra.* 218

Decretum super casuum reservatione ab omnibus Superioribus Regularium observandum. *Legen. ut supra.* 219.

Formula concedendi facultates pro Novitiis ad Regularem habitum recipiendis in Monasteriis designandis. *Legen. ut supra.* 222

Decretum super forma recipiendi Novitios ad habitum, & professionem. *Legen. ut supra.* 224.

Institutiones super receptione, & educatione Novitiorum in Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis. *Legen. ut supra.* 226.

I N D E X

A D A P P E N D I C E M .

- D**ecreta Sac. Congregationis Concilii Tridentini Interpretum jussu URBANI VIII. edita, & Constitutio PAULI II. contra alienantes Ecclesiarum, Monasteriorum, sive Conventuum &c. mobilia pretiosa, atque immobilia, aut hæc ultra triennium locantes inconsulta eademmet Sacra Congregatione. 238. usque ad 244.
- Decretum Sac. Congreg. Conc. Trident. Interpretum jussu CLEMENTIS VIII. editum de Regularibus ordinandis ab Ordinariis Diœcesanis, & locorum, in quibus Monasterium, sive Conventus, in cujus familia extat Ordinandus, cum Superiorum suorum literis dimissorialibus. 244.
- Decretum Sac. Congreg. super Indulgentiis a CLEMENTE X. approbatum, ne Regulares communicent Sodalitatibus, Confraternitatibus &c. Indulgentias iisdem Regularibus concessas, sed tantum eas, quas a S. Sede nominatim eis facultas communicandi concessa fuerit. 245.
- Decretum S. Cong. super statu Regul. a CLEMENTE X. approbatum, quo omnibus Regularibus interdicitur cujuscumque Instituti, Congregationis &c., ne in eorum Monasteriis, Conventibus &c. ullus admittatur pro Tertiariis, Oblatis, Serviencibus &c., nec pro hospitibus, sive postulantis in habitu sæculari ad habitandum intra claustra, nisi com-

- si completo anno suæ ætatis 20. 246.
 Decretum Sacræ Congregationis super Indulgentiis
 ab INNOCENTIO XI. approbatum, quo prohibe-
 tur mulieribus ingressus intra claustra Regula-
 rium, etiam occasione lucrandi Indulgentias. 247.
 Decretum Sac. Congr. Conc. Trid. Interpretum,
 a CLEMENTE IX. approbatum super accessu
 Regularium ad Monasteria Monialium, & cum
 declarationibus ejusdemmet Sac. Congregationis
 super dubiis exortis post editum supradictum
 Decretum. 247.
 Decretum Sacræ Congregationis Conc. Trid. Inter-
 pret. a CLEMENTE XI. feliciter regnante ap-
 probatum de celebratione in Altari privilegiato,
 & declaratione clausulæ præfixionis numeri Mis-
 sarum quotidie celebrandarum in quocumque Bre-
 vi appositæ. 250.
 Decreta Generalia Sac. Rit. Cong. etiam a feliciter
 regnante CLEMENTE XI. approbata circa Ru-
 bricas generales recitandi Officia per annum de
 SS. Sacramento, de Sanctis in diebus non impe-
 ditis &c., & si Regularibus liceat addere in Li-
 taniis, & *Confiteor* nomen Sancti Fundato-
 ris. 253.

INDEX

MATERIARUM, AC NOTABILIUM.

*Quæ in supra impressis Constitutionibus,
ac Decretis continentur.*

- A**ccessus Regularium ad Monasteria Monialium, atque cum iisdem allocutio etiam per horæ quadrantem prohibetur. *In Appendice Decret. Sac. Cong. Conc. Triden. Interpret. a Clement. IX. approbat.* pag. 247., & 249.
- Alienatio bonorum mobilium pretiosorum, aut immobilium, ac ultra triennium locatorum Regularium, aut Ecclesiarum interdicta. *In Appendice Decret. Sac. Cong. Trid. Interpret., & Pauli II. Constitut.* 242., & 250.
- Apostatæ, & fugitivi Regulares quomodo tractandi. Decret. S. Cong. Trid. Interpret. ab Urbano VIII. approbat. pag. 194., & Ejecti, & Ejiciendi. 203.
- Astrologiæ judiciaræ artem, aliaque Divinationum genera exercentis, libros de iisdem tractantes legentis, vel retinentis pœna Sixti V. Constitut. 75.
- Eaque confirmata, atque aucta Urbani VIII. Constitut. 90.
- Beatificatorum nondum, neque Canonizatorum. Vide Imagines horum.
- Carceratum ex causa Sanctæ, & Univers. Inquisitionis, vel ne inquisitus ob eandem causam car-

- carceretur impediens pœna Sancti Pii V. Constit. 39.
- Casuum reservatio a Superioribus Regularium facienda. Decret. general. Clem. VIII. 219.
- Celebratio Missarum in Altari privilegiato quando suffragatur pro lucracione Indulgentiarum, cum explicacione clausulæ in Brevi appositæ pro præfixione numeri Missarum quotidie celebrandarum. *In Appendice*. Decret. Sac. Congr. Concil. Trid. Interpretum a feliciter regnante Clem. XI. approbat. 250.
- Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Constitut. Pauli V. pag. 115., ac Decretum Congreg. Sanctæ, & Univers. Inquisit. a Gregor. XV. approbat. 123.
- Concessionones vivæ vocis oraculo. Vide vivæ vocis oraculo.
- Confessarii sollicitantes ad turpia in Confessione sacramentali a quibus inquirendi, & quam pœna plectendi, Pii IV. Constit. pag. 52., & Gregorii XV. 55.
- Confessarii monere debent sollicitas in Confessione, ut sollicitantes Confessarios denuncient. Gregorii XV. Constitut. 60.
- Confessionem sacramentalem audientis ad sac. Presbyteratus Ordinem non promoti causa pertinet ad San. & Universal. Inquisitionem. Gregorii XIII. Constitut. 62.
- Ejusque pœna. Clem. VIII. Constitut. 65.
- Cui non suffragatur minoritas ætatis viginti-quinque annorum. Urbani VIII. Constit. 69.
- Constitutiones Apostolicæ hactenus editæ, atque im-

- imposterum edendæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium, comprehendunt omnes Regulares, nisi expresse excipiantur. Urbani VIII. Constitut. 155.
- Denunciari debent a Superioribus Regularium suspecti de hæresi Inquisitoribus Sanctæ, & Universalis Inquisitionis. Decret. Sac. Cong. S. Officii ab Alexand. VII. approbat. 23.
- Educatio Novitiorum. Vide Institutiones super receptione, & educatione &c.
- Ejecti, & Ejiciendi Regulares ut incorrigibiles, quando, & quomodo. Decret. Sac. Cong. Concil. Trident. Interpretum ab Innocent. XII. approbat. 200.
- Facultates cognoscendi causas ad S. Offic. spectan. subditorum Regularium, Superioribus eorundem prohibentur Pauli V. Constitut. 106.
- Facultas communicandi Indulgentias Sodalitatibus, vel Confraternitatibus a Regularibus intelligitur ea, quæ a S. Sede concessa fuerit de talibus nominatim Indulgentiis, non de omnibus, quibus ipsi Regulares gaudent. *In Appendice.* Decret. Sacræ Congregationis super Indulgent. approbat. a Clemen. X. 246.
- Formula, seu forma concedendi facultates pro Novitiis ad Regularem Ordinem recipiendis in Monasteriis, & locis designatis, & ad Professionem. Decret. Gen. Clem. VIII. 224., & 226.
- Hæreticis in Italia, & adjacentium Insularum locis commorari prohibetur, eorumque fautorum, ac receptatorum pœna. Gregor. XV. Constit. 103.
Ho-

Hospites ne recipiantur ad habitandum in Monasteriis, ac Conventibus Regularium, nisi ætatis annum vigesimum expleverint. *In Appendice*. Decret. Sacræ Cong. super statu Regular. a Clemen. X. approbat. 246.

Imagines horum omnium nondum Beatificatorum, neque Canonizatorum cum radiis, splendoribus &c. proponi, tabellæ, aut luminaria ad eorum sepulchra apponi, eorumque gesta, miracula, revelationes &c. publicari, aut imprimi facere prohibetur. Decret. Sac. Cong. Sanct., & Univerf. Inquisit. ab Urbano VIII. approbat. 147.

Impedientes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, eorumque complices, & fautores severe puniendi Julii III. Constit. 38.

Ingerentes se in causis Inquisitionis hæreticæ pravitatis, præter Ordinarios, & Inquisitores, puniendi eadem Constitut. 40.

Inquisitorum laicos ad criminis hæresis cognitionem admittentium pœna. Const. ut sup. 42.

Italæ ad loca, in quibus liber, & publicus Catholicæ Religionis cultus non extat, proficisci, in eisque habitare prohibetur. Clement. VIII. Constitut. 100.

Largitio munerum Regularibus omnibus utriusque sexus interdicitur. Clem. VIII. Constit. 3.

Ejusdem confirmatio, ac declaratio Urbani VIII. Constit. 16.

Libri ubicumque, & a quocumque compositi sine Cardinalis Vicarii, & Magistri Sac. Palatii in Urbe, & extra eam sine Ordinarii, & Inquisitoris licen-

- licentia imprimi prohibentur. Decret. Cong. San.
& Univerf. Inquifit. coram Urbano VIII. 153.
- Licentiæ legendi, ac retinendi Libros prohibitos
etiam a Summis Pontificibus concessæ revocantur.
Gregor. XV. Constit. pag. 141. , & Urbani VIII.
Constit. 144.
- In Litanis, & Confiteor non licet addere nomen
Sancti Fundatoris Religionis. *In Appendice.* De-
cret. Gener. Sac. Congreg. Rituum a feliciter re-
gnante Clem. XI. approbat. 253.
- Missarum onerum satisfactio. Vide satisfactio one-
rum Missarum.
- Missas celebrantis ad sac. Presbyteratus Ordinem
non promoti causa spectat ad Sanctum Officium.
Gregorii XIII. Constit. 62.
- Ejusque pœna. Clem. VIII. Constit. 69.
- Cui non suffragatur ætatis minoritas viginti-
quinque annorum &c. Urban. VIII. Constit. 70.
- Mulieribus non permittitur ingredi intra Regulari-
um claustra, etiam causa lucrandi Indulgentias.
In Appendice. Decret. Sac. Cong. super Indulgen-
tiis ab innocencio X. approbat. 247.
- Novitii non sunt admittendi ad habitum, & profes-
sionem nisi in Conventibus, vel Monasteriis desi-
gnatis, vel designandis. Decret. Gener. Clemen-
tis VIII. 203. , & 205.
- Oblati, Servientes, Tertiarii, Postulantes, ac
etiam Hospites, & alii hujus generis nequeunt
habitare intra claustra Regularium, nisi vicesi-
mum ætatis annum expleverint &c. *In Appendice.*
Decret. Sac. Congr. super statu Regular. a Cle-
ment.

ment. X. approbat.

246.

Offendentium Inquisitores, Ministros San. & Univers. Inquisit., necnon Reorum denunciatores, accusatores, vel testes pœna. S Pii V. Constit. 43.

Officia per annum v. g. de Sanctissimo Sacramento, ac de Sanctis in diebus non impeditis quando sunt recitanda. *In Appendice.* Decret. Gener. S. Cong. Rit. a feliciter regnante Clem. XI. approbat. 253.

Ordinandi sunt Regulares ab Ordinariis Diœcesanis, & locorum, in quibus situm est Monasterium, sive Conventus, in cujus familia extat Ordinandus cum Dimissorialibus Superiorum Regular. *In Appendice.* Decret. Sac. Cong. Conc. Trid. Interpret. a Clem. VIII. approbat. 244.

Postulatores, ac alii hujus generis nequeunt intra claustra Regul. habitare, nisi vigesimum annum ætatis expleverint. *In Appendice.* Decret. S. Cong. super statu Regul. a Clem. X. approbat. 246.

Receptio Novitiorum tam ad habitum, quam ad Professionem, nisi in Conventibus, aut Monasteriis designatis facien. Decret. General. Clement. VIII. 205., & 206.

Reformatio Regularium tam Monachorum, quam Mendicantium &c. sancita. Decret. Gen. Clementis VIII. 208.

Regulares omnes quomodolibet privilegiati comprehenduntur in Constitutionibus Apostolicis concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium, hætenus editis, & edendis, nisi in eis specialiter excipiantur. Urban. VIII. Constitut. 155.

Sa-

- Satisfactio onerum Missarum perpetuarum, five manualium omnimode facien. Constat. Innocent. XII. in confirmat. Decretor. Sac. Cong. Conc. Trid. Interpretum una cum Declarationibus ejusdem Sac. Congr. ab Urbano VIII. approbat. 163.
- Servientes, aut alii hujus generis &c. non sunt admittendi ad habitandum intra Regularium claustra, nisi vigesimum ætatis annum expleverint. *In Appendice*. Decret. Sac. Cong. super statu Regular. a Clem. X. approb. 246.
- Superiores Regularium tenentur suos subditos commone de observantia, ac omnimoda executione Apostolicarum Constitutionum, ac Decretorum ad Sanctam, & Universalem Inquisitionem pertinent. Decret. Congr. San. & Universalis Inquisit. ab Urbano VIII. approbat. 30.
- Superioribus Regularium prohibetur se ingerere in causis ad S. Officium spectan., & cum præcepto denunciandi Inquisitoribus suspectos de hæresi. Decret. Congr. San. & Universalis Inquisit. ab Alexandr. VII. approbat. pag. 23., & Constitut. Pauli V. 104.
- Vivæ vocis oraculo concessionum Regularibus factarum revocatio. Gregor. XV. Const. 130.
- Extensio ejusdem Constat. etiam ad S. R. E. Cardinales. Urbani VIII. Constitut. 135.

F I N I S.

ma-
.XII.
Frid.
em,
163.
t ad-
stra,
Ap-
ular.
246.
com-
tione
orum
a per-
s In-
30.
ere in
cepto
eresi.
sit. ab
stitut.
104.
us fa-
130.
R. E.
135.

271

DECRETUM

Feria v. die 5. Augusti 1754.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Quirinali coram SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO DOMINO BENEDICTO Divina Providentia PAPA XIV., & Emis, ac Rm̄is DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER sollicitè animadvertens, quàm grave sit delictum illorum perditorum hominum, qui sacrosancto Missæ Sacrificio, ac salutaris Pœnitentiæ Sacramento, ad animarum reparationem a Christo Domino institutis, in illarum perniciem, & damnationem abutuntur, decrevit, quod in posterum Sacerdotes tam sæculares, quam Regulares cujuscumque Ordinis, Instituti, Congregationis, & Societatis etiam de necessitate exprimendæ, vel in actu sacramentalis Confessionis, sive illius occasione, aut prætextu, ad turpia sollicitantes, vel Sacrificio Missæ abutentes ad fortilegia, præter pœnas a Jure, & Apostolicis Constitutionibus, ac signanter san. mem. Sixti V., & Gregorii XV. contra eosdem inflctas, perpetuam etiam inhabilitationem incurrant ad præfati Sacrificii celebrationem. Quodque ejusmodi Decretum significetur singulis cujuscumque Ordinis Superioribus, ac

Præ-

Præpositis, ad hoc ut de illo, sicuti & de prædictis, aliisque Summorum Pontificum Constitutionibus, juxta præscriptum in generali Decreto supremæ Inquisitionis diei 15. Decembris 1633. semel saltem in anno, idest Feria sexta post Octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in publica Mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato, ac insuper in quocumque Generali, vel Provinciali Capitulo, vel alio quovis nomine nuncupato Capitali Congressu, suos subditos, ac Religiosos commonendos curent, ejusdemque commonitionis coram suprema Congregatione juratum testimonium exhibeant.

*Paulus Antonius Cappellonus S. Romane
& Universalis Inquisitionis Not.*

Loco * Sigilli.

*Lettera circolare della Sag. Congregazione della
Disciplina Regolare da leggersi in publico
Refettorio da Religiosi due volte l'anno*

Rev. Padre. **F**Requenti sono stati i ricorsi, che
in diversi tempi si sono fatti a que-
sta Sagra Congregazione della Disciplina Regola-
re, della grave ignoranza, che vi era tra Laici,
e Conversi di molte Religioni, non solo degli ob-
blighi, che sono particolari del loro proprio Sta-
to, ma anche della Dottrina Cristiana, e delle
cose più importanti di nostra Santa Fede; e con
quel premuroso Zelo, che dovea, non ha man-
cato con replicate Lettere Circolari de' 9. No-
vembre 1709. e de' 20. Febraro 1739. inculcare
a' Superiori Generali gli ordini più pressanti, che
in ogni Convento in ciascuna Domenica dell'anno
da un Padre da destinarsi dal Superior Locale si
spiegasse ai Religiosi Professi nello stato Laicale,
e precisamente a Questuanti, la Dottrina Cristia-
na, il Gatechismo, ed ancora qualche punto del-
la Regola, premendo sopra tutto su ciò, che ri-
guarda i doveri della vita Religiosa, che profes-
sano.

Non ostante però tutti questi replicati ordini di essa
Sagra Congregazione continuano, ed in iscritto,
ed in voce le querele degli Zelanti Religiosi, che
la spiega della Dottrina Cristiana a' Conversi ven-
ga trascurata, anche nelle più osservanti Religio-
ni, tanto che alcuni di essi Religiosi con lagrime,

hanno attestato, ritrovarsi in Essi una sì crassa ignoranza, che non sappiano nè anche i principali Misteri di nostra S. Fede.

Per riparare adunque ad un tanto lagrimevole disordine, ha creduto questa Sagra Congregazione della Disciplina Regolare, anche con espressa approvazione della **SANTITA' DI NOSTRO SIGNORE**, che si eccitasse il lodevole Zelo di Vostra Paternità, affinchè con viva, ed efficace Lettera Circolare a tutti i Provinciali d'Italia, ed Isole adjacenti faccia lor conoscere il debito preciso del Loro Ufficio, d'invigilare su de' Superiori Locali per l'esatto adempimento di un' obbligo di rilievo, qual' è l'istruzione de' loro Conversi nella Dottrina Cristiana, e lo stretto conto, che dovranno rendere a Dio dell'altrui ignoranza, ordinando ad essi Superiori Provinciali.

Primo. Che nel ricevere i Conversi alla Religione, la principal cosa, su cui debbano essere esaminati, sia sulla Dottrina Cristiana, secondo viene specialmente prescritto dai Decreti della Sa. Me. di Clemente VIII. *de Educatione Novitiorum*; e non trovandoli ammaestrati, come conviene, in niun conto li ricevano.

Secondo. Che in tutte le maniere, senza che vi sia scusa alcuna, che possa darne esenzione, faccia no in tutti i Conventi, in ciascuna Domenica, o altro giorno della Settimana, che dal Superior Locale sarà stimato più opportuno, ai Laici Professi, Terziarj, o Oblati, da un Padre, ch' Egli giudicherà capace, spiegare la Dottrina Cristiana,

3

il Catechismo, e qualche punto della Regola, che riguarda i doveri, e gli obblighi precisi della loro vita Regolare, e specialmente appartenenti al voto di Povertà.

Terzo. Che portandosi essi Provinciali in Visita, come altresì qualche altro in grado di Visitatore, tra le più importanti cose, che con maggior premura debbano inquirere, sia l'informarsi, se i Superiori Locali facciano adempire una tal spiegazione della Dottrina Cristiana, e se esattamente si eseguisca; esaminando anche i detti Laici, con osservare, come siano in quella istruiti; e nel caso, che ritrovino dell'ignoranza ne' medesimi, o che tal esercizio non sia esattamente praticato, rigorosamente gastighino ed Essi, ed i Superiori Locali a misura della loro trascuragine, anche con privarli, e sospenderli dall'Officio: come dalla Sagra Congregazione non si mancherà, essendo avvisata, che si usi da qualche Superiore Locale della negligenza, di procedere a quei condegni gastighi, anche di privazione di voce attiva, e passiva, ed altri, che crederà convenevoli.

Quarto. Ed acciocchè si mantenga sempre vivo ne' Superiori Locali l'adempimento di tal'Ordine, è mente della Sagra Congregazione, che questa sua Lettera da' medesimi si faccia leggere due volte l'anno in pubblico Refettorio di ciascun Convento nella stessa maniera, che si pratica di altri simili Ordini.

E' sicura la stessa Sagra Congregazione, che Vostra Paternità non tralascierà col suo commendabile

4
Zelo adempiere quanto le viene prescritto, invigilando nella più attenta, ed efficace maniera, che un dovere di sì grande importanza, qual' è l'istruzione nella Cristiana Dottrina in Persone Religiose, sia nel di lei Ordine eseguito con ogni esattezza. E nell' attendere il rincontro dell' esecuzione, che si farà sollecitamente data ai Comandi dell' EE. Loro, auguro alla Paternità Vostra ogni Felicità. Roma 15. Marzo 1758.

Al Piacer di Vostra Paternità

F. G. A. Card. Guadagni Prefetto

Dom. Arcivescovo di Nicomedia Segretario.

Lettera circolare della Sag. Congregazione sopra la Disciplina Regolare da leggersi in publico

Refettorio da Religiosi due volte l'anno

unitamente coll' antecedente emanata li 15. Marzo 1758.

nata li 15. Marzo 1758.

Rev. Padre. **Q**uesta Sagra Congregazione della Disciplina Regolare dopo le ferie sue replicate insinuazioni, e comandi dati a tutti i Capi delle Religioni esistenti nell'Italia, e Isole annesse, e specialmente colle Circolari dei 9. Novembre 1709. dei 20. Febbrajo 1739. e più recentemente dei 15. Marzo 1758. di dover invigilare, acciò in ogni Monastero, Collegio, Case Regolari, e Conventi delle rispettive loro Religioni, e Istituti, in ciascheduna Domenica, o Festa dell' Anno fosse da un Padre Sacerdote, da destinarsi dal Superiore Locale spiegata

5

gata in ora determinata a tutti i Religiosi Laici, e più precisamente ai Questuanti la Dottrina Cristiana, il Catechismo, ed ancora qualche punto della Regola, premendo soprattutto su ciò, che riguarda i doveri della Vita Religiosa, che professano, si era lusingata, che fosse rimediato finalmente alla pernicioso omissione di un obbligo così importante; Ma dalle replicate querele, che suol ricevere tanto in scritto, che in voce, e dalle condonazioni, che si domandano dai Superiori neglimenti delle meritate pene, sentendo con suo indicibil cordoglio, che venga da molti Superiori Locali negletta l'esecuzione di questo così essenziale dovere, con grandissimo danno di tutte quelle Anime, che per difetto della necessaria istruzione rimangono nella crassa ignoranza de' punti, ed articoli i più rilevanti, e più principali non solo della loro Regola, ma di quelli ancora della Fede, e Disciplina Cristiana, crede spediante di rinnovare, con più calore, e premura gl'Ordini già dati per eccitare con maggior efficacia il zelo de' Superiori Generali, e Provinciali, a procurare che sia generalmente eseguita una disposizione tanto salutare, con punire esemplarmente colle pene comminate delle citate Lettere Circolari i Superiori Locali neglimenti a deputare chi insegnino le sopradette cose, acciò non s'incorra nel rimprovero fatto dal S. Profeta Geremia *Cap. 4. v. 4. Parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis*, dichiarando esser degni delle medesime pene, anche quei Superiori Locali, che fatta la

de-

deputazione del detto Religioso Sacerdote ommettesero, poi d'invigilare, che dal medesimo sia puntualmente eseguita, o che non punissero rigorosamente quelli, che dovendo intervenire alla spiegazione, colpevolmente se ne esentano.

Accioche però le sudette cose siano più esattamente osservate, confermando quanto si ordina nelle dette citate Circolari; Stabilisce inoltre questa Sagra Congregazione, che sia cura de' Superiori Maggiori di prescrivere a tutti i Visitatori delle Provincie, e Padri Provinciali di esiggere nell'atto della Visita dai Superiori Locali una nota circostanziata tanto del Nome del Religioso Sacerdote da loro assegnato a far detta Spiegazione, quanto de' giorni precisi in cui è stata fatta dentro l'Anno, e del Nome di tutti quei Religiosi Laici. Professi, o Novizj, o Oblati, o Donati, o Terzarij, che vi sono di volta in volta intervenuti, o del castigo dato a quelli, che volontariamente avessero ricusato, o negletto d'intervenirvi.

Perchè poi il prendersi una non men prudente, che diligente sollecitudine di tutto quello, che appartiene non solo al buon essere della Vita, ma molto più ancora alla salvezza Eterna di quelli, che s'impiegano interamente al comodo vantaggio universale, e servizio delle Religioni servendole giorno, e notte, che e Domestici, o Familiari si chiamano, è tanto indispensabile, che vengono considerati dall' Apostolo peggiori degl' Infedeli quei che la trascurano: *ad Timot. 1. Cap. 5. Versic. 8.*

Qui suorum maxime Domesticorum curam non habet fidem negavit, & est infideli deterior: Quindi con molta sorpresa, ha inteso questa Sagra Congregazione, che in molte Case Religiose, Monasterj, Conventi, o Collegj dell' Italia sia talmente negletta l'Istruzione di quei Secolari Laici, i quali comeche unicamente, o principalmente impiegati al servizio de' Religiosi, vengono quasi ad esser riputati membri delle Comunità Regolari, a cui sono addetti, e di cui sono continui Familiari, e Commensali, che rimangono nella più deplorabile ignoranza delle cose le più necessarie da credersi, e degli obblighi indispensabili del Cristiano, ignoranza tanto più compassionevole, quanto che essenti tali Persone per disposizione Canonica, e specialmente della Costituzione *Superna* di Clemente X. dalla cura immediata de' Parochi, non possono nepur questi supplir alla crassa, e dannevole negligenza de' loro Padroni; Onde i miseri in mezzo a quelli, che per professione, ed Istituto dovrebbero adoperarsi con zelo, e sollecitudine per la loro Eterna Salute rimangono ignari di tutte quelle cognizioni, o necessarie, o che possono facilitargliene il sospirato conseguimento.

Mossa pertanto la Sag. Congregazione da tutti questi gravi riflessi, e stimolata principalmente dal vivo Oracolo, Paterno zelo, e espresso Comando della Santità di Nostro Signore CLEMENTE XIII. felicemente Regnante, ordina, e prescrive, che sotto le medesime pene comminate dalle Lettere

Cir-

Circolari sopradette , di privazione , e di sospensione dall' Offizio , di privazione di Voce attiva , e passiva , siano obbligati altresì i Superiori Locali a costringere tutt' i loro Familiari Secolari Laici , ad intervenire alla Dottrina Cristiana , ed Istruzioni , che in virtù delle medesime Lettere sono tenuti di far fare una volta almeno alla Settimana ai loro Conversi , altrimenti oltre allo stretto conto , che render ne dovranno a Dio , trafigurando questo troppo loro preciso dovere incorreranno irremissibilmente nelle suddette pene , ed altre maggiori ad arbitrio di questa Sagra Congregazione , la quale perciò ne incarica la coscienza de' Superiori Maggiori , e Provinciali , affinché questa sua disposizione sia in tutte le sue parti puntualmente eseguita . Ed acciocchè si mantenga sempre presente tuttociò ; che di sopra si è detto vuole la medesima Sag. Congregazione , che questa sua Lettera unitamente con quella dei 15. Marzo 1758. di sopracitata sia fatta leggere da ciaschedun Superiore Locale due volte all' Anno in pubblico Refettorio di ciascun Convento nella stessa maniera, che si pratica di altri simili Ordini. Non dubita questa Sag. Congregazione , che Vostra Paternità adempirà col suo commendabile zelo quanto di sopra gli è ingiunto , e ne procurerà con tutto il rigore l'esatta esecuzione , ed attendendo il riscontro della medesima, auguro alla Paternità Vostra ogni felicità. Roma 30. Settembre 1765.

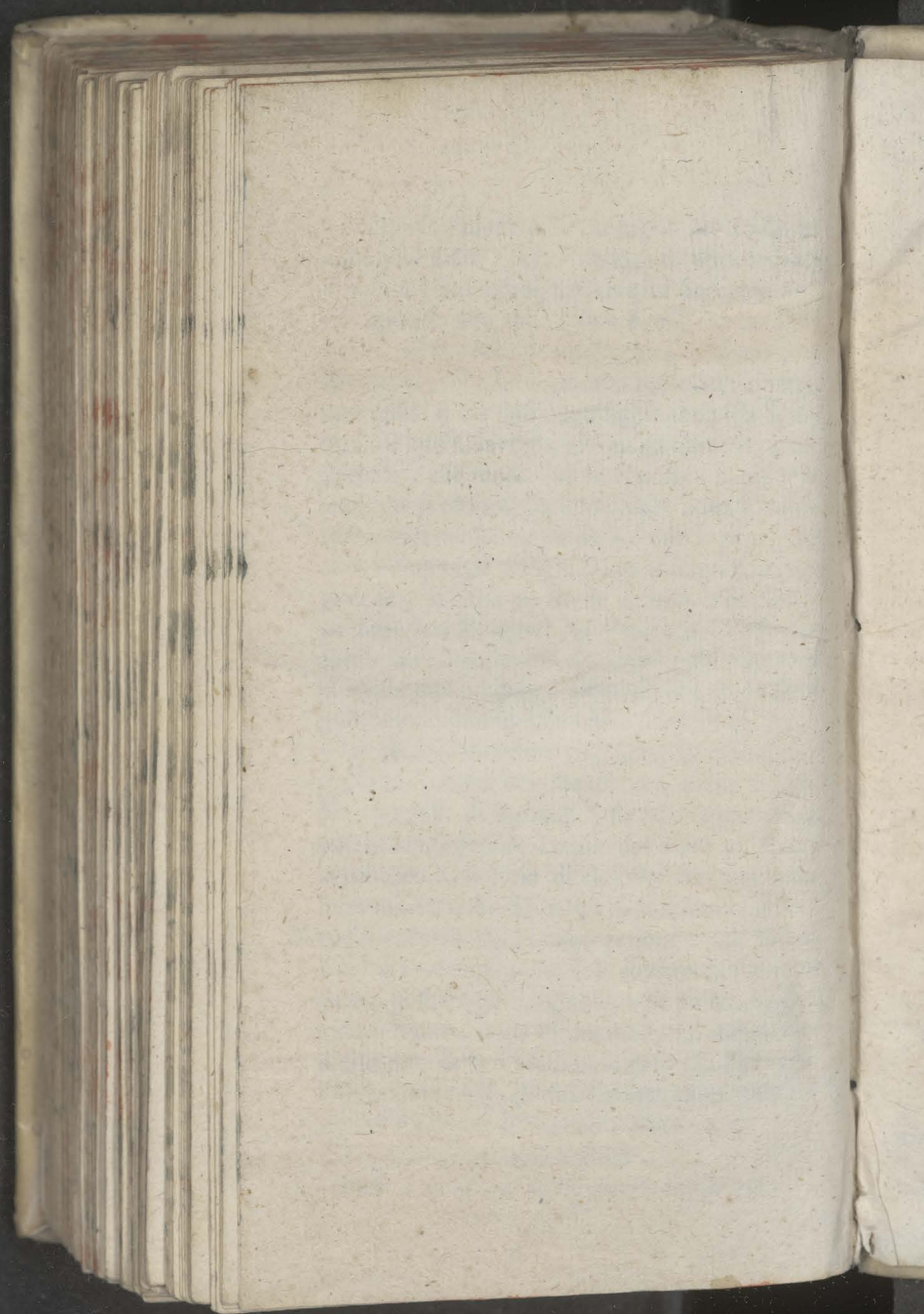
Al Piacer di Vostra Paternità.

P. G. Card. Guglielmi Prefetto .

G. Lascaris Patriarca di Gerusalemme Segretario .

1
sospen-
attiva,
ori Lo-
Secolari
ana, ed
Lettere
a Setti-
lo stret-
o, tra-
e incor-
ne, ed
Congre-
bscienza
affinche
ue parti
manten-
ora si è
one, che
dei 15.
ere da
ll' Anno
to nella
Ordini.
e Vostra
bile zelo
rerà con
endendo
Paternità
1765.

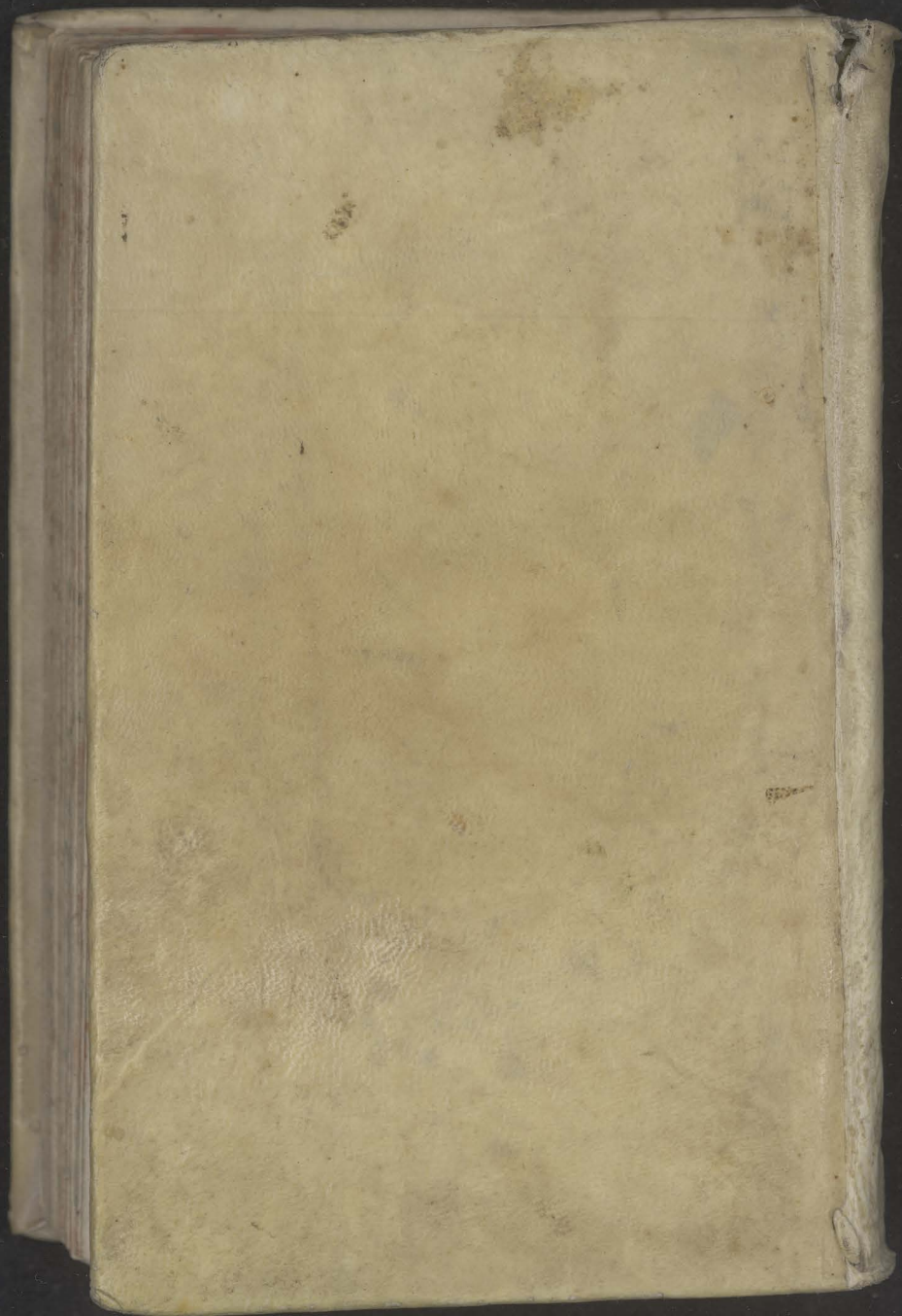
ario.

Biblioteka Jagiellońska

stdr/0030226

Constitt
et
Decreta
Apostol